

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Μεταρρύθμιση συστήματος κοινωνικής ασφάλισης»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης της χώρας μας, στην περίπου εκατονταετή διαδρομή του, αντικατοπτρίζει την πολυετή διαρκή προσπάθεια της ευρύτατης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού και κυρίως των εργαζομένων, για την οικοδόμηση του ελληνικού κοινωνικού κεκτημένου.

Τα Ταμεία Αλληλοβοήθειας, που δημιουργήθηκαν στο δεύτερο μισό του 19ου αιώνα, με τις οργανωτικές πρωτοβουλίες των εργαζομένων εκείνης της εποχής, αποτελούν το σημείο εκκίνησης μιας μακράς πορείας αγώνων και προσπαθειών, για την ένταξη των κοινωνικών διεκδικήσεων στο νέο πλαίσιο εξέλιξης του βιομηχανικού μοντέλου εργασίας και παραγωγής.

Σε όλη αυτή τη χρονική διαδρομή, οι εργατικοί, κοινωνικοί και πολιτικοί αγώνες έχουν στο επίκεντρό τους την εξισορρόπηση των κοινωνικών συμφερόντων, μέσω της διεύρυνσης και της κατοχύρωσης της κοινωνικής ασφάλισης, με τη σταδιακή θεσμική αναγνώρισή της, ως δικαιώματος των εργαζομένων και ως υποχρέωσης του κράτους.

Η θεσμική κατοχύρωση της καθολικότητας και της υποχρεωτικότητας της κοινωνικής ασφάλισης αποτέλεσε κορυφαία πολιτική απόφαση, που οριοθέτησε μια νέα περίοδο στην εξέλιξη του βιομηχανικού παραγωγικού, οικονομικού και κοινωνικού προτύπου τόσο στην Ευρώπη όσο και σε όλο τον κόσμο.

Η κατοχύρωση αυτών των δύο χαρακτηριστικών μέσω του κράτους, έθεσε τις βάσεις ανάπτυξης του κοινωνικού κεκτημένου που οικοδομήθηκε στις δεκαετίες της βιομηχανικής εποχής, ανάγοντας σε δικαίωμα κάτι που ήταν απλώς προσδοκία, εξαρτώμενη από την ατομική δυνατότητα αποταμίευσης με προσωπική ευθύνη.

Έτσι, η κοινωνική προστασία μετασχηματίζεται σε διαδικασία με σαφές πολιτικό περιεχόμενο και σταδιακά αποκτά τη μορφή συστήματος προστασίας της εργασίας, μέσω θεσμών που χρηματοδοτούνται με εισφορές - ασφαλιστρα που καταβάλλονται από εργοδότες ή εν μέρει από τους εργαζόμενους και εν μέρει τους εργοδότες.

Η σταδιακή επέκταση της ασφαλιστικής κάλυψης σε όλο τον πληθυσμό, μισθωτούς - αυτοαπασχολούμενους - αγρότες, οδηγεί διαχρονικά στο στόχο της καθολικότητας.

Το οικοδομούμενο μέσω αυτής της διαδικασίας κοινωνικό πρότυπο, για τη διασφάλιση των παροχών, επιβάλλει τη θέσπιση φόρων, ως πηγής χρηματοδότησης του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Όλες αυτές οι μεγάλες διαχρονικές αλλαγές, που εξελίσσονται στον ευρωπαϊκό και παγκόσμιο χώρο, επηρεάζουν τη διαδρομή οικοδόμησης του ελληνικού κοινωνικού κεκτημένου.

Οι θεσμοί κοινωνικής ασφάλισης στη χώρα μας έχουν τις ρίζες τους στην περίοδο πριν το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν η κρατική παρέμβαση στους τομείς κοινωνικής προστασίας ήταν ουσιαστικά ανύπαρκτη.

Την περίοδο εκείνη εργατικές και επαγγελματικές ενώσεις άρχισαν να δημιουργούν αυτόνομα, αυτοδιοικούμενα και αυτοχρηματοδοτούμενα ασφαλιστικά ταμεία, με βα-

σική επιδίωξη τη χορήγηση συντάξεων, ικανών να αναπληρώσουν την αδυναμία εισοδήματος λόγω γήρατος, αναπηρίας ή θανάτου.

Το 1927 υπήρχαν 41 ασφαλιστικά ταμεία αυτής της μορφής, τα οποία είχαν στη δύναμή τους περίπου 200.000 ασφαλισμένους και 25.000 συνταξιούχους.

Δέκα χρόνια αργότερα ο αριθμός των ασφαλιστικών φορέων είχε υπερδιπλασιαστεί φτάνοντας τους 92, ενώ οι ασφαλισμένοι είχαν αυξηθεί σε 400.000 και οι συνταξιούχοι σε περίπου 50.000.

Το καθοριστικό βήμα για την εκκίνηση μιας δυναμικής πορείας οικοδόμησης του ελληνικού κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος, έγινε με τη σύσταση και τη λειτουργία του Ι.Κ.Α. το 1937, που αρχικά αναπτύχθηκε μόνο στα μεγάλα αστικά κέντρα.

Το 1946 οι ασφαλισμένοι του Ι.Κ.Α. ανέρχονταν σε 225.000 και οι συνταξιούχοι σε 14.500.

Στη μεταπολεμική περίοδο παρατηρείται μια σταδιακή επέκταση της ασφάλισης του Ι.Κ.Α. σε όλα τα πρόσωπα που παρέχουν εξαρτημένη εργασία. Μόλις το 1982, με το ν.1305/1982, θεσπίζεται η κύρια ασφάλιση, ως καθολική και υποχρεωτική σε όλη τη χώρα.

Η μεγάλη αυτή θεσμική τομή, σε συνδυασμό με τη θεσμοθέτηση της καθολικότητας και υποχρεωτικότητας της επικουρικής ασφάλισης που θεσπίστηκε το 1983, καλύπτει την τεράστια θεσμική υστέρηση που χαρακτήριζε έως τότε το ελληνικό κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα, έναντι όλων των υπολοίπων συστημάτων της Δυτικής και Βόρειας Ευρώπης.

Ωστόσο, αυτή η χρονική καθυστέρηση προσαρμογής στις εξελίξεις, που αγγίζει τον έναν αιώνα, δεν ήταν χωρίς επιπτώσεις.

Η απουσία ενός ισχυρού φορέα ασφάλισης μισθωτών, με καθολικές και υποχρεωτικές εισφορές, άφησε ανοιχτό το πεδίο, τόσο στην περίοδο πριν το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο όσο και μεταπολεμικά, για την ανάπτυξη μιας συντεχνιακής αντίληψης όσον αφορά τη δόμηση φορέων κοινωνικής ασφάλισης.

Δεκάδες κλαδικά ταμεία μισθωτών αναπτύσσονται τα μεταπολεμικά χρόνια και ομάδες πίεσης με συντεχνιακή λογική αποθαρρύνουν και στο τέλος ακυρώνουν προσπάθειες ενίσχυσης του ενιαίου χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης.

Στις αρχές της δεκαετίας του '60 έχει πλέον διαμορφωθεί ένα σύστημα κοινωνικής προστασίας και πρόνοιας.

Σε αυτό συνυπάρχουν στοιχεία τόσο της επαγγελματικής κοινωνικής ασφάλισης, που παίζουν πρωτεύοντα ρόλο, όσο και της καθολικής κοινωνικής ασφάλισης.

Η κλαδική κατάτμηση, η απουσία ενός κεντρικού επιτελικού οργάνου και η διάσπαση της εποπτείας των ασφαλιστικών οργανισμών σε σειρά Υπουργείων, εμπόδισαν τη δημιουργία πνεύματος κοινής ασφαλιστικής αντίληψης.

Υπ' αυτές τις συνθήκες παγιώθηκαν και βαθμιαία εντάθηκαν σημαντικές ανισότητες ανάμεσα σε ομάδες εργαζομένων, τόσο ως προς την καταβολή των εισφορών, όσο και ως προς τη χορήγηση των παροχών: ύψος σύνταξης, εφάπαξ, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη κ.λπ..

Η πολυδιάσπαση του ασφαλιστικού συστήματος στη χώρα μας διαπιστώνεται τόσο σε οριζόντιο επίπεδο, δηλαδή μεταξύ διαφορετικών ομάδων του πληθυσμού όσο και σε κάθετο επίπεδο, δηλαδή στο εσωτερικό της ίδιας επαγγελματικής ομάδας.

Σε μια προσπάθεια παράκαμψης του εισοδηματικού περιορισμού, δημιουργείται κατά τη μεταπολεμική περίοδο μια πληθώρα ανεξάρτητων ταμείων, κλάδων στο εσωτερικό φορέων κύριας ασφάλισης, ή ειδικών λογαριασμών, με σκοπό την παροχή επικουρικής σύνταξης, εφάπαξ, ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, προστασίας από τον κίνδυνο της ανεργίας κ.λπ..

Ως συνέπεια, αυτό που ονομάζουμε κοινωνικο-ασφαλιστικό σύστημα της χώρας αποτελείται σήμερα από πολλές δεκάδες νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ταμεία και φορείς ασφάλισης, που εποπτεύονται από 4 διαφορετικά Υπουργεία.

Η πολλαπλότητα των φορέων που συγκροτούν την ελληνική κοινωνικο-ασφαλιστική πραγματικότητα, σε συνδυασμό με τις διαφορετικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης και τις διαφορετικές συνταξιοδοτικές παροχές, επιδρούν αρνητικά στην αγορά εργασίας και δυσκολεύουν την κινητικότητα των εργαζομένων.

Τα προβλήματα επιδεινώνονται από την πολυπλοκότητα της νομοθεσίας που διέπει την κοινωνική ασφάλιση και από ερμηνευτικές αντιφάσεις, οι οποίες κάποιες φορές οδηγούν ακόμα και σε απώλεια ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

Το πρόβλημα των εσωτερικών αντιφάσεων και ανισοτήτων του συστήματος επιδεινώθηκε περαιτέρω μετά τη μεταρρύθμιση του 1992, καθώς μεταξύ των βασικών επιλογών που προκρίθηκαν με το ν. 2084/1992 ήταν η καθιέρωση ανισότιμης μεταχείρισης μεταξύ των ασφαλισμένων, πριν και μετά την 31.1.1992.

Οι παλαιότερες γενεές ασφαλισμένων διαφοροποιήθηκαν από τις νεότερες, για τις οποίες θεσπίστηκαν νέοι, δυσμενείς κανόνες, ως προς τις προϋποθέσεις και τον τρόπο υπολογισμού των συντάξεων και κυρίως ως προς την εξουθενωτική υποβάθμιση του ύψους των κατώτερων συντάξεων.

Η εξέλιξη αυτή έχει πλήξει την αρχή της αλληλεγγύης μεταξύ των γενεών, δεδομένου ότι έχουν διαφοροποιηθεί ουσιαστικά οι προϋποθέσεις των συνταξιοδοτικών παροχών μεταξύ παλαιών και νέων ασφαλισμένων και μάλιστα σε βάρος εκείνων οι οποίοι, την ίδια στιγμή, καλούνται να επωμιστούν το μεγαλύτερο κόστος χρηματοδότησης των σημερινών συντάξεων.

Αυτή η ανισορροπία που δημιουργήθηκε το 1992 δεν υπακούει σε γενική αρχή δικαίου, παραβιάζει την κοινωνική αλληλεγγύη και την αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών, δημιουργεί δυσλειτουργίες και στρεβλώσεις στην αγορά εργασίας, αποτελεί βασικό συστατικό στοιχείο της σημερινής παθογένειας του συστήματος και ουσιαστική απειλή για το μέλλον της κοινωνικής συνοχής.

Οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., από το 1981, έθεσαν ως πρώτη πολιτική προτεραιότητα, την ανάπτυξη και τη θεσμική ολοκλήρωση, καθώς και το θεσμικό εκσυγχρονισμό του συνόλου των δομών και των θεσμών της κοινωνικής ασφάλισης.

Από το 1981 ως σήμερα, όλες οι μεγάλες βελτιωτικές τομές που αφορούν την κοινωνική ασφάλιση, όπως επέκταση του καθολικού και υποχρεωτικού χαρακτήρα του Ι.Κ.Α. σε όλη την Ελλάδα, μετατροπή του Ο.Γ.Α. σε φορέα κύριας ασφάλισης, μετατροπή της επικουρικής ασφάλισης σε καθολική και υποχρεωτική, επέκταση της ασφάλισης σε ευπαθείς ομάδες, καθορισμός ειδικών συνταξιοδοτικών διατάξεων για τις μητέρες, καθώς και οι σημαντικότερες οργανωτικές αποφάσεις, αφορούν πολιτικές πρωτοβουλίες των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Ιδιαίτερα μετά το σχεδιασμό της ολοκληρωμένης διαδικασίας ένταξης της ελληνικής οικονομίας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση και τη σύνδεση αυτού του κυρίαρχου στόχου, με το στόχο της κοινωνικής σύγκλισης, οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., από το 1994, ανέπτυξαν σειρά πρωτοβουλιών για τον οργανωτικό και λειτουργικό εκσυγχρονισμό όλων των θεσμών κοινωνικής ασφάλισης.

Σε αυτήν ακριβώς την πολιτική επιλογή εντάχθηκε η διαδικασία του κοινωνικού διαλόγου, η οποία ξεκίνησε το 1998, με πρωτοβουλία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Στόχος αυτής της πρωτοβουλίας ήταν η οργανωτική και λειτουργική αναδιάρθρωση των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και η σταδιακή εξάλειψη ανισοτήτων του κοινωνικοασφαλιστικού μας συστήματος.

Η πολιτική αυτή πρωτοβουλία ήταν η πρώτη ολοκληρωμένη διαδικασία, με την οποία, μέσω του ισότιμου κοινωνικού διαλόγου, τέθηκαν οι βάσεις μιας νέας προσπάθειας για την ουσιαστική μεταρρύθμιση των υφιστάμενων κοινωνικο-ασφαλιστικών δομών.

Ο ν.2676/1999, αποτέλεσε το πρώτο βήμα προς αυτή την κατεύθυνση, αξιοποιώντας τα πορίσματα του κοινωνικού διαλόγου που προηγήθηκε.

Η σύσταση του ενιαίου Οργανισμού Ασφάλισης Ελεύθερων Επαγγελματιών (Ο.Α.Ε.Ε.), με την ενσωμάτωση σ' αυτόν του Τ.Α.Ε., Τ.Ε.Β.Ε. και Τ.Σ.Α., η σύσταση του ΤΕΑΔΥ, η κατάργηση των Ταμείων Αρωγής Δημοσίων Υπαλλήλων, η συγχώνευση του κλάδου σύνταξης του Ε.ΤΕ.Μ. στο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ., η συγχώνευση μιας σειράς Ταμείων Κύριας και Επικουρικής Ασφάλισης, η κατάργηση των Ταμείων Πρόνοιας Δικηγόρων Επαρχιών σε συνδυασμό με τη θεσμική κατοχύρωση ελεγκτικών μηχανισμών υγειονομικής περίθαλψης και παροχών υγείας και τη σύσταση υπηρεσιών επιχειρησιακού σχεδιασμού και ανάπτυξης πληροφορικής είναι αναμφίβολα, οι πλέον, ως εκείνη τη χρονική στιγμή, toλμηρές νομοθετικές πρωτοβουλίες στην κατεύθυνση του οργανωτικού και λειτουργικού εκσυγχρονισμού του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Με το παρόν σχέδιο νόμου επιχειρείται ένα ακόμα μεταρρυθμιστικό βήμα στην κατεύθυνση του οργανωτικού, λειτουργικού και θεσμικού μετασχηματισμού του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Οι βασικές πολιτικές παράμετροι της επιχειρούμενης μεταρρύθμισης είναι οι παρακάτω:

1. Η αποσαφήνιση της κύριας πολιτικής επιλογής της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης πρέπει να διέπεται από τα παρακάτω βασικά χαρακτηριστικά:

- Την καθολικότητα και την υποχρεωτικότητα των ασφαλιστικών εισφορών, ως προς την κύρια και επικουρική ασφάλιση.

- Το δημόσιο και αναδιανεμητικό χαρακτήρα της κύριας ασφάλισης.

- Το δημόσιο έλεγχο και τον ανταποδοτικό χαρακτήρα της Επικουρικής Ασφάλισης.

- Την τριμερή χρηματοδότηση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

- Την ανάπτυξη ενιαίου θεσμικού πλαισίου, στη βάση του οποίου μπορούν να λειτουργούν Ν.Π.Ι.Δ. για την αξιοποίηση συλλογικών και ατομικών πρωτοβουλιών, όσον αφορά την παροχή πρόσθετων ασφαλιστικών υπηρεσιών, με μονομερή από τους εργαζόμενους ή τους ερ-

γοδότες χρηματοδότηση ή και διμερή συμπεφωνημένη χρηματοδότηση.

2. Η προσαρμογή των βασικών οικονομικών παραμέτρων του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης όσον αφορά τις εισροές, δηλαδή εισφορές - κρατική συμμετοχή - και επενδύσεις και τις εκροές, δηλαδή τις ασφαλιστικές παροχές, έτσι ώστε ο στόχος οικοδόμησης ενός βιώσιμου και δικαιότερου κοινωνικού κράτους να μην αντιστρατεύεται την πορεία της εθνικής μας οικονομίας, σε συνθήκες ευρωπαϊκού και παγκόσμιου ανταγωνισμού.

3. Η εφαρμογή διαδικασίας οργανωτικού, λειτουργικού και εποπτικού εκσυγχρονισμού, που θα μεγιστοποιεί την αποτελεσματικότητα της διαχείρισης των πόρων του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

4. Η εμπέδωση ενιαίας αντίληψης για την ανάπτυξη πάγιων κανόνων που θα διέπουν:

- τις ασφαλιστικές εισφορές,
- τους όρους και τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης,
- την κύρια και την επικουρική σύνταξη και τον τρόπο υπολογισμού τους,
- το ποσοστό αναπλήρωσης,
- τα όρια ηλικίας.

5. Η άρση των ανισοτήτων μεταξύ των ασφαλισμένων διαφορετικών ταμείων αλλά και εντός του ίδιου ταμείου, με τη θέσπιση ενιαίων κανόνων ασφάλισης και συνταξιοδότησης, ώστε το νέο σύστημα να χαρακτηρίζεται από δικαιοσύνη και αλληλεγγύη.

6. Η μεταβατική περίοδος πρέπει να είναι ομαλή, χωρίς να ανατρέπει προσδοκίες και μακροχρόνιους προγραμματισμούς.

7. Η πάταξη της εισφοροδιαφυγής και εισφοροαποφυγής, με συστηματικούς ελέγχους και η συνειδητοποίηση της αναγκαιότητας και της ωφελιμότητας της συμμετοχής όλων των δικαιούχων.

8. Η δημιουργία κοινά αποδεκτών μηχανισμών εποπτείας και αναλογιστικής πιστοποίησης όλων των συνιστωσών, που επιβεβαιώνουν την ορθολογική λειτουργία των ασφαλιστικών ταμείων.

9. Η ανάπτυξη υποστηρικτικών μηχανισμών που θα εξυπηρετούν και θα κατοχυρώνουν το έργο των Διοικήσεων των ασφαλιστικών οργανισμών, για τη μεγιστοποίηση των αποδόσεων και την αξιοποίηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης.

10. Η τριμερής συμμετοχή στις Διοικήσεις όλων των ασφαλιστικών οργανισμών, με τη συμμετοχή εκπροσώπων του κράτους, των εργοδοτών και των εργαζομένων ως επιβεβαίωση της τριμερούς διαχρονικής ευθύνης τους για τη διασφάλιση των κανόνων λειτουργίας του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Οι παραπάνω αρχές είναι αποτέλεσμα της ευρύτατης συμφωνίας, που επιτεύχθηκε στη διαδικασία του κοινωνικού διαλόγου, ανάμεσα στην Κυβέρνηση, τις συνδικαλιστικές οργανώσεις και τους εργοδοτικούς φορείς.

Στη βάση αυτών των αρχών, με το παρόν σχέδιο νόμου, θεσπίζονται διαδικασίες που αφορούν κρίσιμες οργανωτικές και λειτουργικές προσαρμογές του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Ειδικότερα:

- Οριοθετούνται ενιαίοι κανόνες, όροι και προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, που επιτυγχάνονται με τον καθορισμό μιας δεκαετούς πορείας μεταβατικής προσαρμογής, που ξεκινά από το 2008 και ολοκληρώνεται το 2017.

- Ορίζεται με απόλυτη σαφήνεια, η διαδικασία εθελούσιας ένταξης όλων των ταμείων κύριας ασφάλισης μισθωτών στο Ι.Κ.Α. – Ενιαίο Ταμείο Μισθωτών ως το 2008.

- Διαχωρίζεται η κύρια ασφάλιση, οργανωτικά και λειτουργικά, από την επικουρική και στα νέα ταμεία επικουρικής ασφάλισης εντάσσονται τόσο οι κλάδοι όσο και οι λογαριασμοί επικουρικής ασφάλισης.

- Διαμορφώνεται για πρώτη φορά ενιαίο θεσμικό πλαίσιο για την εθελούσια δημιουργία Ν.Π.Ι.Δ., με αντικείμενο την ανάπτυξη ασφαλιστικών υπηρεσιών επιπρόσθετης ασφάλισης.

- Θεσπίζεται η Εθνική Αναλογιστική Αρχή, ως ανεξάρτητη διοικητική αρχή, με κύριο σκοπό τη γνωμοδότηση, την αναλογιστική αποτίμηση όλων των ασφαλιστικών οργανισμών, την υποβολή προτάσεων για τη βελτίωση της οικονομικής τους κατάστασης και την πλήρη διασφάλιση της βιωσιμότητάς τους, τον καθορισμό ενιαίων προδιαγραφών για την εκπόνηση των αναλογιστικών μελετών και τη διενέργεια τακτικών και έκτακτων ελέγχων σε όλους τους ασφαλιστικούς οργανισμούς.

- Διαμορφώνονται κανόνες κρατικής χρηματοδότησης, που εγγυώνται την πλεονασματική οικονομική λειτουργία του Ι.Κ.Α. μέχρι το 2030.

Οι δομικές αυτές αλλαγές διαμορφώνουν τους όρους, δημιουργούν τις θεσμικές υποδομές και κυρίως τους μηχανισμούς υποστήριξης για την κατοχύρωση μιας προσαρμοστικής πορείας για την οικοδόμηση ενός βιώσιμου νέου ελληνικού κοινωνικού κεκτημένου, συμβατού με το ευρωπαϊκό, που θα βασίζεται πάντα στις αρχές του δημόσιου καθολικού και υποχρεωτικού ασφαλιστικού συστήματος, με αρχές αναδιανεμητικής λειτουργίας.

Παράλληλα καθορίζονται κανόνες για τη συντεταγμένη προσαρμογή των ήδη λειτουργουσών και των μελλοντικών δομών επιπρόσθετης ασφάλισης.

Οι φορείς αυτοί, αν και λειτουργούν έξω από το δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα, ανταποκρίνονται στις ασφαλιστικές ατομικές προσδοκίες χιλιάδων πολιτών, που με δική τους ευθύνη έχουν επιλέξει και αυτή τη λειτουργία για τη διεύρυνση των ασφαλιστικών τους δικαιωμάτων.

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

ΑΡΘΡΟ 1

Συντάξεις Πολιτικών Δημοσίων Υπαλλήλων και Στρατιωτικών

Με τις διατάξεις του προτεινόμενου άρθρου επέρχονται στη συνταξιοδοτική νομοθεσία του Δημοσίου οι αναγκαίες επεμβάσεις ώστε να αντιμετωπισθούν τα προβλήματα που ανακύπτουν από τη μετάβαση στο νέο ασφαλιστικό σύστημα που θα ισχύσει για τους δημοσίους υπαλλήλους, γενικά, που θα εξέλθουν της υπηρεσίας από 1.1.2008 και μετά.

Οι επί μέρους ρυθμίσεις έχουν ως εξής:

1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 ρυθμίζεται ο τρόπος υπολογισμού της σύνταξης για όσους έχουν διορισθεί μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 1992 και θα αποχωρήσουν της υπηρεσίας από την 1η Ιανουαρίου 2008 και εφεξής και ορίζεται ότι:

α) Η σύνταξη που αναλογεί στη συνολική συντάξιμη υπηρεσία τους μέχρι 31.12.2007 υπολογίζεται με βάση την ισχύουσα νομοθεσία (π.δ.166/2000). Σημειώνεται ότι στη συνολική συντάξιμη υπηρεσία λαμβάνονται υπόψη

όλες οι συντάξιμες υπηρεσίες σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 166/2000 (στρατιωτική θητεία κ.λπ.) που έχουν διανυθεί μέχρι την ημερομηνία αυτή ή που απορρέουν από τις ανωτέρω υπηρεσίες (πλασματικά έτη - προσαυξήσεις) ή που εν πάση περιπτώσει θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν συνταξιοδοτικά μέχρι την ημερομηνία αυτή (ιδιωτικός τομέας κ.λπ.).

β) Η σύνταξη που αναλογεί στη συνολική συντάξιμη υπηρεσία τους από 1.1.2008 και μετά υπολογίζεται με βάση το μέσο όρο των μηνιαίων ασφαλιστέων αποδοχών της τελευταίας πενταετίας της υπηρεσίας τους.

Συγκεκριμένα λαμβάνεται υπόψη το ποσοστό του πηλίκου της διαίρεσης του συνόλου των μηνιαίων ασφαλιστέων αποδοχών που έλαβε ο υπάλληλος κατά τα πέντε τελευταία έτη που προηγούνται της ημερομηνίας αποχώρησής του από την υπηρεσία, χωρίς τον υπολογισμό των τριμήνων αποδοχών, των δώρων εορτών και του επιδόματος αδείας, δια του αριθμού των μηνών υπηρεσίας που έχει πραγματοποιήσει ο υπάλληλος κατά τη χρονική αυτή περίοδο. Σε περίπτωση που κατά την τελευταία πενταετία ο υπάλληλος δεν έχει τουλάχιστον 40 μηνών υπηρεσία, συνυπολογίζονται και οι ασφαλιστέες αποδοχές μηνών υπηρεσίας της αμέσως προηγούμενης χρονικής περιόδου μέχρι τη συμπλήρωση του αριθμού των 40 μηνών.

Για τον προσδιορισμό του μέσου όρου των συνολικών αποδοχών λαμβάνονται υπόψη οι αποδοχές που έλαβε ο υπάλληλος κατά τα προαναφερθέντα χρονικά διαστήματα, όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί κατά το χρόνο αποχώρησής του από την υπηρεσία.

Ειδικά για όσους αποχωρήσουν από 1.1.2008 μέχρι και 30.12.2012 για τους οποίους κατά περίπτωση, δεν υπάρχει η ανωτέρω πενταετία, για τον προσδιορισμό των συνολικών αποδοχών λαμβάνεται υπόψη ποσοστό του μέσου όρου των αποδοχών που έλαβε ο υπάλληλος κατά τους μήνες υπηρεσίας του εντός της χρονικής αυτής περιόδου.

γ) Το ποσοστό με βάση το οποίο κανονίζεται η σύνταξη ορίζεται σε 79% για όσους αποχωρήσουν το έτος 2008, μειούμενο κατά 1% για καθένα από τα επόμενα έτη αποχώρησης του υπαλλήλου και καταλήγει σε 70% για όσους αποχωρούν από το έτος 2017 και μετά.

δ) Ως ασφαλιστέες αποδοχές με βάση τις οποίες υπολογίζεται η σύνταξη νοείται το σύνολο των αποδοχών του υπαλλήλου που έχουν υποβληθεί σε κράτηση για κύρια σύνταξη.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 καταργούνται από 1.1.2008 οι διατάξεις του ν. 1902/1990 με βάση τις οποίες η σύνταξη των υπαλλήλων, που διορίστηκαν από 1.1.1983 μέχρι 31.12.1992, υπολογίζεται σε πενήτηκοστά και στο εξής θα υπολογίζεται σε τριακοστά πέμπτα.

3. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 ορίζεται ότι η δικαιούμενη σύνταξη για όσους αποχωρούν από 1.1.2008 και μετά θα αποτελείται από το άθροισμα των δύο επί μέρους ποσών συντάξεων που αντιστοιχούν το μεν ένα στη συντάξιμη υπηρεσία μέχρι 31.12.2007 το δε άλλο στη συντάξιμη υπηρεσία από 1.1.2008 και μετά.

4. Με τις διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 επαναλαμβάνονται οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 κατά το μέρος που αφορούν τον υπολογισμό της σύνταξης προκειμένου για τον υπολογισμό της σύνταξης των στρατιωτικών.

5. Με τις διατάξεις της παραγράφου 6 ορίζονται τα ακόλουθα:

α) Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 56 του προεδρικού διατάγματος 166/2000 ορίζεται ότι η σύνταξη των υπαλλήλων που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1η Ιανουαρίου 1998 μπορεί να καταβληθεί μετά τη συμπλήρωση του 60ού έτους για τους άνδρες και του 55ου έτους για τις γυναίκες, μειωμένη κατά 1/200 του ποσού αυτής για κάθε μήνα που υπολείπεται από την έναρξη καταβολής της μέχρι τη συμπλήρωση της κατά περίπτωση ηλικίας συνταξιοδότησης. Ήδη με τις διατάξεις της παραγράφου 6 μειώνεται το ανωτέρω ποσοστό μείωσης της σύνταξης από 1/200 σε 1/267.

β) Μειώνεται από το 60ό στο 58ο έτος το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης των ανδρών υπαλλήλων οι οποίοι διορίστηκαν από 1.1.1983 μέχρι 31.12.1992 και έχουν τριακονταπενταετή υπηρεσία.

γ) Όσοι προσλήφθηκαν από 1.1.1983 μέχρι 31.12.1992 και έχουν τριακονταεπταετή συντάξιμη υπηρεσία συνταξιοδοτούνται ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας.

δ) Γυναίκες υπάλληλοι που αποχωρούν της υπηρεσίας με δεκαπενταετή συντάξιμη υπηρεσία λαμβάνουν σύνταξη μετά τη συμπλήρωση του 60ού έτους της ηλικίας τους.

6. Με τις διατάξεις της παρ. 7 προβλέπεται ότι για όσους αποχωρούν πριν τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 19 του ν. 2084/1992, η σύνταξη θα καταβάλλεται μετά τη συμπλήρωση του 60ού έτους για τις γυναίκες και του 65ου για τους άνδρες.

7. Με τις διατάξεις της παραγράφου 8 το ποσοστό σύνταξης που είχε ορισθεί με τις διατάξεις των άρθρων 5 και 9 του ν. 2084/1992 σε 1,714 αυξάνεται σε 2% για κάθε έτος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας.

8. Με τις διατάξεις της παραγράφου 9 εξομοιώνεται το κατώτατο όριο σύνταξης όσων ασφαλίστηκαν από 1.1.1993 και μετά, με το ισχύον για όσους διορίστηκαν πριν από την ημερομηνία αυτή, δηλαδή, προσδιορίζεται σε ποσό ίσο με το 50% του βασικού μισθού του εισαγωγικού μισθολογικού κλιμακίου των υπαλλήλων υποχρεωτικής εκπαίδευσης (Υ.Ε.) όπως αυτό ισχύει κάθε φορά.

9. Με τις διατάξεις της παραγράφου 10 παρέχεται η δυνατότητα σε υπαλλήλους μετά τη συμπλήρωση του 55ου έτους της ηλικίας τους και τριακονταπενταετούς πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας να λάβουν μειωμένη σύνταξη κατά 1/267 του ποσού αυτής για κάθε μήνα που υπολείπεται από την έναρξη καταβολής της μέχρι τη συμπλήρωση του 65ού έτους της ηλικίας τους, αντί της μείωσης του 1/200 που ισχύει σήμερα.

10. Με τις διατάξεις της παραγράφου 11 παρέχεται η δυνατότητα σε γυναίκες υπαλλήλους που αποχωρούν της υπηρεσίας με δεκαπενταετή συντάξιμη υπηρεσία να λαμβάνουν σύνταξη μετά τη συμπλήρωση του 60ού έτους της ηλικίας τους αντί του 65ου που ισχύει σήμερα.

11. Με τις διατάξεις της παραγράφου 12 ορίζεται ότι οι διατάξεις του ν. 2084/1992 δεν έρχονται σε αντίθεση με τις διατάξεις του νόμου αυτού, εξακολουθούν να ισχύουν

12. Με τις διατάξεις της παραγράφου 13 διευρύνεται από 1.1.2003 η βάση υπολογισμού των συντάξεων των πολιτικών δημοσίων υπαλλήλων που συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις του ν. 2470/1997 και ορίζεται ότι ποσόν εκατόν εβδομήντα έξι (176) ευρώ από τα επιδόματα που καταβάλλονται με τις αποδοχές τους υπόκειται σε κράτηση για κύρια σύνταξη και λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό της σύνταξής τους κατά τα 7/35 του

ποσοστού αναπλήρωσης της σύνταξης (80%) για κάθε έτος που έχουν καταβληθεί εισφορές.

13. Με τις διατάξεις των παραγράφων 14 και 15 ορίζονται η έκταση εφαρμογής και τα οικονομικά αποτελέσματα από την εφαρμογή των προηγούμενων παραγράφων του άρθρου αυτού καθώς και η ισχύς του.

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥΣ ΣΤΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΜΙΣΘΩΤΩΝ

ΑΡΘΡΟ 2

Ρυθμίσεις για τους μέχρι την 31.12.1992 ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α. και ειδικών ταμείων

1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού προσδιορίζονται εννοιολογικά, ως ειδικά, και μόνο για τις ρυθμίσεις του νόμου αυτού τα αναφερόμενα σε αυτή ταμεία. Με τον τρόπο αυτόν αποφεύγονται τυχόν παρερμηνείες από τη χρησιμοποίηση του ίδιου όρου σε άλλες διατάξεις και επιτυγχάνεται η αναφορά σε αυτά, για τις ανάγκες του νόμου, χωρίς την αναλυτική κάθε φορά ονομασία τους.

Για τις ρυθμίσεις του νόμου αυτού ως ειδικά Ταμεία θεωρούνται τα κάτωθι:

- Το Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Ο.Τ.Ε. (Τ.Α.Π.-Ο.Τ.Ε.)
- Ο Οργανισμός Ασφάλισης Προσωπικού Δ.Ε.Η. (Ο.Α.Π.-Δ.Ε.Η.)
- Το Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού Η.Σ.Α.Π. (Τ.Σ.Π.-Η.Σ.Α.Π.)
- Το Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος (Τ.Σ.Π.-Ε.Τ.Ε.)
- Το Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος (Τ.Σ.Π.-Α.Τ.Ε.)
- Το Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού Τράπεζας της Ελλάδος (Τ.Σ.Π.-Τ.Ε.)
- Το Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Ιονικής Τράπεζας (Τ.Α.Π.-Ι.Α.Τ.)
- Το Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Ε.Τ.Β.Α. (Τ.Α.Π.-Ε.Τ.Β.Α.)
- Το Ταμείο Συντάξεως και Επικουρικής Ασφαλίσεως Προσωπικών Γεωργικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων (Τ.Σ.Ε.Α.Π.Γ.Σ.Ο.) και
- Το Ταμείο Ασφαλίσεως Προσωπικού της Ασφαλιστικής Εταιρείας «Η ΕΘΝΙΚΗ» (Τ.Α.Π.Α.Ε.Ε.)

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 ανακαθορίζονται οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης των μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένων του Ι.Κ.Α.. Η συνάρτηση της θεμελίωσης δικαιώματος συνταξιοδότησης με καθορισμένο όριο ηλικίας δημιουργεί κάποιες οριακές αδικίες σε μια κατηγορία ασφαλισμένων, οι οποίοι, αν και εισήλθαν σε νεαρή ηλικία στην αγορά εργασίας και προσέφεραν για μακρό χρονικό διάστημα την εργασία τους στο κοινωνικό σύνολο και τις εισφορές τους στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας, εντούτοις δεν μπορούν να θεμελιώσουν δικαίωμα συνταξιοδότησης, διότι δεν έχουν συμπληρώσει το απαιτούμενο όριο ηλικίας.

Στην ανωτέρω κατηγορία εργαζομένων, θεωρείται κοινωνικά δίκαιο να τους δοθεί η δυνατότητα θεμελίωσης δικαιώματος συνταξιοδότησης χωρίς όριο ηλικίας και με 37 έτη ασφάλισης εφόσον όμως τα 37 αυτά έτη είναι έτη πραγματικής εξαρτημένης εργασίας. Καθίσταται σαφές ότι για τη συμπλήρωση του συντάξιμου αυτού χρόνου δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί κανείς άλλος χρόνος είτε

πραγματικός, όπως π.χ. χρόνος αυτοτελώς απασχολούμενων, είτε εξομοιούμενος προς πραγματικό, π.χ. χρόνος στρατιωτικής υπηρεσίας, ή πλασματικός, π.χ. εκπαιδευτική άδεια.

Για τους λόγους αυτούς με την παράγραφο 1 καθιερώνεται για πρώτη φορά η θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος των υπαχθέντων μέχρι 31-12-1992 στην ασφάλιση του ΙΚΑ και από 1.1.1983 μέχρι 31.12.1992 στην ασφάλιση των ειδικών ταμείων, με τη συμπλήρωση 37 ετών ή 11.100 ημερών ασφάλισης, ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας.

3. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 επεκτείνεται η δυνατότητα συνταξιοδότησης με 35 χρόνια ασφάλισης στους μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένους των ειδικών Ταμείων μισθωτών, εφόσον από τις καταστατικές διατάξεις των φορέων τους δεν παρεχόταν η ευχέρεια αυτή.

Για τους μέχρι 31.12.1982 ασφαλισμένους, δεν απαιτείται η συμπλήρωση συγκεκριμένου ορίου ηλικίας για δε τους από 1.1.83 μέχρι 31.12.92 ασφαλισμένους το απαιτούμενο όριο ηλικίας μειώνεται από το 60ο στο 58ο για τους άνδρες και εναρμονίζεται με αυτό των γυναικών.

4. Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 επανακαθορίζεται το όριο ηλικίας των γυναικών ασφαλισμένων των ειδικών Ταμείων, που συνταξιοδοτούνται με 15 έτη ασφάλισης, και ορίζεται στο 60ό έτος.

5. Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 παρέχεται η δυνατότητα στους ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α. που έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας, έχουν τουλάχιστον 3.500 ημέρες υποχρεωτικής ασφάλισης και μόνο από χρόνο εξηρημένης εργασίας και δεν λαμβάνουν σύνταξη από το Δημόσιο, τον Ο.Γ.Α., Ν.Π.Δ.Δ. ή άλλο οργανισμό κύριας ασφάλισης, να συνταξιοδοτηθούν από το Ι.Κ.Α., εφόσον υποβάλλουν σχετική αίτηση από την 1.1.2003 έως 31.12.2007. Εξυπακούεται ότι ασφαλισμένοι του Ο.Γ.Α. θεωρούνται και όσοι λαμβάνουν σύνταξη από αυτόν ως ανασφάλιστοι υπερήλικες.

Με τη διάταξη αυτή ικανοποιείται ένα πάγιο αίτημα μιας μερίδας ασφαλισμένων που για διάφορους λόγους, ανεξάρτητους πολλές φορές από τη θέλησή τους, π.χ. απασχόλησή τους σε περιοχές στις οποίες καθυστέρησε η επέκταση της ασφάλισης και μετακίνησή τους στη συνέχεια σε αστικές περιοχές, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να συνταξιοδοτηθούν με τις ειδικές προϋποθέσεις που ισχύουν για τους ασφαλισμένους νέων περιοχών, καθώς και ανεργία για κάποια χρονικά διαστήματα ή απασχόληση χωρίς ασφάλιση κ.λπ.) δεν μπόρεσαν να συμπληρώσουν τον απαιτούμενο κατώτατο αριθμό ημερών ασφάλισης για συνταξιοδότηση (4.500).

Το ποσό της σύνταξης που θα δικαιωθούν θα είναι ανάλογο του αριθμού των ημερών ασφάλισής τους, χωρίς να δικαιούνται τα κατώτατα όρια του Ι.Κ.Α. τα οποία άμεσα συνδέονται με την πραγματοποίηση τουλάχιστον 15 χρόνων ασφάλισης, αλλά ούτε και το Ε.Κ.Α.Σ.. Ταυτόχρονα τίθεται ανώτατο και κατώτατο ποσό χορηγούμενης σύνταξης, το οποίο στην πρώτη περίπτωση είναι τα 2/3 του κατωτάτου ορίου σύνταξης λόγω γήρατος, ενώ στη δεύτερη περίπτωση το μισό του ίδιου ως άνω ποσού.

Οι διατάξεις αυτές είναι μεταβατικής ισχύος και θα εφαρμοστούν για όσους έχουν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις του χρόνου ασφάλισης και του ορίου ηλικίας και υποβάλλουν αίτηση συνταξιοδότησης από 1.1.2003 - 31.12.2007.

6. Σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις του ΚΒΑΕ,

εκτός των άλλων προϋποθέσεων που απαιτούνται για συνταξιοδότηση από το Ι.Κ.Α. με τις διατάξεις του Κανονισμού αυτού, απαιτείται ο ασφαλισμένος να έχει 1.000 τουλάχιστον ημέρες εργασίας πριν τη συμπλήρωση του απαιτούμενου ορίου ηλικίας στα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα. Υπάρχει όμως μια μικρή μερίδα ασφαλισμένων που, αν και έχουν διανύσει τουλάχιστον 3.600 ημέρες ασφάλισης – συχνά και πολλές περισσότερες – στα βαριά, για διάφορους λόγους (π.χ. ανεργία, αναπηρία) δεν πληρούν την προϋπόθεση των 1.000 ημερών κατά τα τελευταία 10 χρόνια. Για το λόγο αυτόν, με τις διατάξεις της παραγράφου 6 επιμηκύνεται το διάστημα αυτό και οι 1.000 ημέρες ασφάλισης αναζητούνται πλέον σε διάστημα 13 ετών.

7. Με τις διατάξεις του άρθρου 32 του ν.2874/2000 δόθηκε η δυνατότητα στους ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α. που πραγματοποιούν 10.500 ημέρες ασφάλισης εκ των οποίων 7.500 σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα να συνταξιοδοτηθούν με πλήρες ποσό σύνταξης στο 55ο έτος της ηλικίας τους και με μειωμένο ποσό στο 53ο έτος.

Για τη συμπλήρωση του παραπάνω χρόνου ασφάλισης δεν λαμβάνεται υπόψη κανένας χρόνος, ούτε καν ο χρόνος στρατιωτικής θητείας, δεδομένου ότι δεν πληρούν οι ασφαλισμένοι το όριο ηλικίας που απαιτεί ο ν.1358/1983 για το συνυπολογισμό της στρατιωτικής υπηρεσίας.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 7 δίνεται δυνατότητα στην κατηγορία αυτή των ασφαλισμένων να συνυπολογίσουν και το χρόνο στρατιωτικής θητείας σε όριο ηλικίας μικρότερο του 58ου ώστε να καταστεί δυνατό να συμπληρώσουν τις οριζόμενες από το άρθρο 32 του ν. 2874/2000 προϋποθέσεις συνταξιοδότησης. Πρόκειται για κατ' εξαίρεση χορήγηση τέτοιας δυνατότητας, που δικαιολογείται από την πολυετή προσφορά αυτής της μερίδας ασφαλισμένων στην ελληνική κοινωνία και οικονομία, προσφορά που παρεσχέθη κάτω από δύσκολες εργασιακές συνθήκες (παροχή τουλάχιστον 25ετούς εργασίας σε βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα) και που συχνά έχει ως αποτέλεσμα την επιδείνωση της υγείας τους σε μικρές ηλικίες.

8. Με τις διατάξεις της παραγράφου 8 κατοχυρώνονται συνταξιοδοτικά δικαιώματα, που προβλέπονται από ευνοϊκότερες ισχύουσες διατάξεις και δεν θίγονται από τη θέσπιση τυχόν αυστηρότερων προϋποθέσεων συνταξιοδότησης με το νόμο αυτό. Ως παράδειγμα μπορεί να αναφερθεί η περίπτωση συνταξιοδότησης με συνυπολογισμό 7 επιπλέον ετών, όπως αυτά αυξάνονται μετά την 1.1.1998 οπότε κατοχυρώνεται ο αυξημένος χρόνος που ισχύει κατά το χρόνο συμπλήρωσης της 25ετίας.

Η ρύθμιση αυτή δεν αφορά τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης για όσους συνταξιοδοτηθούν μετά την 1.1.2008.

9. Με τις διατάξεις της παρ. 9 επανακαθορίζεται ο τρόπος υπολογισμού των συντάξεων του ΙΚΑ.

Σύμφωνα με την ισχύουσα στο Ι.Κ.Α. νομοθεσία οι συντάξεις των μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένων του Ιδρύματος υπολογίζονται βάσει των αποδοχών των πέντε ημερολογιακών ετών, τα οποία προηγούνται του έτους εκείνου κατά το οποίο υποβάλλουν την αίτηση συνταξιοδότησης.

Ο τρόπος αυτός υπολογισμού των συντάξεων ευνοεί μόνο τους ασφαλισμένους με ομαλό εργασιακό βίο των οποίων οι αποδοχές της τελευταίας πενταετίας είναι και οι υψηλότερες, ενώ θίγει όσους έχουν συχνές αλλαγές εργοδοτών και είτε υφίστανται μείωση των αποδοχών

τους την τελευταία 5ετία ή μένουν άνεργοι για κάποιο διάστημα μέσα στην 5ετία, με αποτέλεσμα η βάση υπολογισμού της σύνταξής τους να είναι μειωμένη. Για λόγους ίσης μεταχείρισης όλων των ασφαλισμένων και ιδιαίτερα εκείνων που στο τέλος του ασφαλιστικού τους βίου αντιμετώπισαν προβλήματα απασχόλησης, κρίνεται απαραίτητη η θέσπιση της παρούσας διάταξης, με την οποία ως βάση υπολογισμού της σύνταξης θα αποτελέσουν τα 5 καλύτερα από πλευράς αποδοχών ημερολογιακά έτη εργασίας του ασφαλισμένου, τα οποία θα επιλέγει ο ίδιος από τα 10 χρόνια τα προηγούμενα εκείνου μέσα στο οποίο υπέβαλε την αίτηση συνταξιοδότησης. Εάν στα έτη που επιλέγονται δεν έχουν πραγματοποιηθεί οι 1.000 ημέρες εργασίας, τότε συμπληρώνονται με τις ημέρες ασφάλισης που έχουν πραγματοποιηθεί σε μη επιλεγέντα έτη αμέσως προηγούμενα εκείνου της υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης. Σε περίπτωση που κατά την κρίσιμη δεκαετία δεν έχουν πραγματοποιηθεί οι ανωτέρω 1000 ημέρες, για τη συμπλήρωσή τους συνυπολογίζονται και οι ημέρες εργασίας της αμέσως προηγούμενης της δεκαετίας χρονικής περιόδου και μέχρι να συμπληρωθούν οι 1.000 ημέρες εργασίας.

Με δεδομένο ότι η άμεση εφαρμογή του ανωτέρω τρόπου υπολογισμού της σύνταξης θα δημιουργήσει σοβαρά τεχνικά προβλήματα στο Ι.Κ.Α., το οποίο έχει ήδη προσαρμόσει τα νέα μηχανογραφικά του προγράμματα στον σήμερα ισχύοντα τρόπο υπολογισμού της σύνταξης, κρίνεται απαραίτητο η έναρξη ισχύος της διάταξης να ορισθεί την 1.1.2005, ώστε να δοθεί στις Υπηρεσίες του Ιδρύματος το απαραίτητο για τις νέες μηχανογραφικές εφαρμογές μεταβατικό διάστημα.

10. Με τις διατάξεις των παραγράφων 10 και 11 ρυθμίζεται κατά ενιαίο τρόπο ο υπολογισμός της σύνταξης των μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένων των ειδικών Ταμείων οι οποίοι θα εξέλθουν στη σύνταξη από 1.1.2008 και μετά.

Η μηνιαία σύνταξη καθορίζεται σε 1/35 για κάθε χρόνο ασφάλισης μέχρι τα 35 έτη, υπολογιζόμενου επί του 80% των συντάξιμων αποδοχών για το διάστημα μέχρι 31.12.2007 και επί του 79%-70% των συντάξιμων αποδοχών για το χρόνο ασφάλισης που θα διανυθεί μετά την 1.1.2008.

Το ποσοστό των συντάξιμων αποδοχών μειώνεται κατά 1% για κάθε έτος, αρχής γενομένης από την 1.1.2008 καταλήγει δε στο 70% το 2017.

Οι συντάξιμες αποδοχές για το χρόνο ασφάλισης που θα διανυθεί μέχρι 31.12.2007 είναι οι προβλεπόμενες από τις διατάξεις της νομοθεσίας του κάθε οργανισμού ασφάλισης, μη περιλαμβανομένων των δώρων εορτών και του επιδόματος αδείας, ενώ για το χρόνο ασφάλισης που θα διανυθεί μετά την 1.1.2008 είναι ο μέσος όρος των συντάξιμων αποδοχών των πέντε τελευταίων πλήρων ημερολογιακών ετών που προηγούνται του έτους υποβολής της αίτησης για συνταξιοδότηση. Οι αποδοχές κάθε έτους που λαμβάνεται υπόψη για τον προσδιορισμό του μέσου όρου των αποδοχών, με εξαίρεση το τελευταίο έτος πριν την υποβολή της αίτησης συνταξιοδότησης, αναπροσαρμόζονται σύμφωνα με την εισοδηματική πολιτική των μισθωτών.

Κατά την πρώτη περίοδο εφαρμογής της διάταξης αυτής και μέχρι να συμπληρωθεί μία πενταετία, τα έτη με βάση τα οποία προσδιορίζεται ο μέσος όρος των αποδοχών αυξάνονται σταδιακά ως εξής: Κατά το πρώτο έτος εφαρμογής λαμβάνεται υπόψη ο μέσος όρος αποδοχών

ενός έτους, το δεύτερο έτος ο μέσος όρος αποδοχών δύο ετών, το τρίτο έτος ο μέσος όρος αποδοχών τριών ετών και μέχρι να συμπληρωθούν οι αποδοχές πέντε ετών.

Ειδικότερα στις περιπτώσεις συνταξιοδότησης από 1.1.2008 μέχρι 31.12.2012 για τον προσδιορισμό του σταδιακά αυξανόμενου μέσου όρου αποδοχών λαμβάνονται υπόψη οι αποδοχές και του ημερολογιακού έτους που προηγείται του έτους έναρξης εφαρμογής του νέου συστήματος, δηλαδή του έτους 2007. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι στην περίπτωση του ασφαλισμένου που θα υποβάλει αίτηση για σύνταξη το 2009, οπότε πρέπει να ληφθεί ο μέσος όρος αποδοχών δύο πλήρων ετών, θα ληφθούν υπόψη εκτός από τις αποδοχές του 2008 και οι αποδοχές του έτους 2007.

Έτσι το συνολικό ποσό της σύνταξης θα αποτελείται από το άθροισμα των δύο τμημάτων σύνταξης που προκύπτουν με βάση τον παραπάνω υπολογισμό.

11. Με τις διατάξεις της παραγράφου 12 καθορίζεται το ποσοστό μείωσης των συντάξεων σε περίπτωση χορήγησης μειωμένης σύνταξης.

Η επιλογή λήψης μειωμένης αντί πλήρους συντάξεως πολλές φορές, δεν είναι ελεύθερη επιλογή του συνταξιούχου, αλλά υπαγορεύεται από την ανάγκη ανταπόκρισής του σε δύσκολες για τον ίδιο και το άμεσο οικογενειακό του περιβάλλον οικονομικές συγκυρίες ή υπό την πίεση προβλημάτων υγείας που καθιστούν δυσχερή τη συνέχιση της εργασίας.

Για τους παραπάνω λόγους, εξαιτίας του γεγονότος ότι από τη στιγμή της επιλογής λήψης μειωμένης σύνταξης δεν υπάρχει δυνατότητα μετατροπής της σε πλήρη, αλλά και για λόγους κοινωνικής ευαισθησίας και αλληλεγγύης σε μια ευαίσθητη κατηγορία χαμηλοσυνταξιούχων, με τη διάταξη της παραγράφου 1 μειώνεται το ποσοστό μείωσης σε περίπτωση επιλογής λήψης της μειωμένης σύνταξης κατά 50%. Ειδικότερα, προτείνεται το ποσοστό της μείωσης να διαμορφωθεί για τις μειωμένες συντάξεις από 1.1.2003 και εφεξής σε 1/267 (αντί του 1/200 που ισχύει σήμερα) για κάθε μήνα που υπολείπεται μέχρι τη συμπλήρωση του κατά περίπτωση απαιτούμενου ορίου ηλικίας για πλήρη σύνταξη.

Οι διατάξεις αυτές δεν εφαρμόζονται στους ασφαλισμένους των ειδικών ταμείων που συνταξιοδοτούνται με τις κατ' εξαίρεση των υφιστάμενων γενικών προϋποθέσεων, προϋποθέσεις της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού.

12. Με τις διατάξεις της παραγράφου 13 προβλέπεται ότι παραμένουν σε ισχύ οι διατάξεις που θεσπίζουν ανώτατο όριο σύνταξης και προσαυξήσεις της σύνταξης που αφορούν χρόνο ασφάλισης.

ΑΡΘΡΟ 3

Ρυθμίσεις για τους μετά την 1.1.1993 ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α. και ειδικών Ταμείων κύριας ασφάλισης μισθωτών

1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 ρυθμίζεται το θέμα της συνταξιοδότησης με 37 χρόνια ασφάλισης.

Η συνάρτηση της θεμελίωσης δικαιώματος συνταξιοδότησης με καθορισμένο όριο ηλικίας δημιουργεί και για τους ασφαλιζόμενους από 1.1.1993 και μετά τα ίδια προβλήματα που αναφέρθηκαν για τους ασφαλισμένους μέχρι 31.12.1992, γι' αυτό και στην ανωτέρω κατηγορία εργαζομένων θεωρείται κοινωνικά δίκαιο να τους δοθεί η

δυνατότητα θεμελίωσης δικαιώματος συνταξιοδότησης χωρίς όριο ηλικίας και με 37 έτη ασφάλισης εφόσον όμως, τα 37 αυτά έτη είναι έτη πραγματικής εξαρτημένης εργασίας. Καθίσταται σαφές και εδώ ότι για τη συμπλήρωση του συντάξιμου αυτού χρόνου δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί κανείς άλλος χρόνος είτε πραγματικός, όπως π.χ. χρόνος αυτοτελώς απασχολούμενων, είτε εξομοιούμενος προς πραγματικό, π.χ. χρόνος στρατιωτικής υπηρεσίας ή πλασματικός π.χ. εκπαιδευτική άδεια.

Για τους λόγους αυτούς προτείνεται η διάταξη του παρόντος άρθρου με οποίο καθιερώνεται για πρώτη φορά η θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος των νεοασφαλιζομένων από 1.1.1993 και μετά, με τη συμπλήρωση 37 ετών ή 11.100 ημερών ασφάλισης ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2α αναπροσαρμόζεται ο τρόπος υπολογισμού της μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος ή αναπηρίας των από 1.1.1993 ασφαλισμένων.

Ειδικότερα: μέχρι σήμερα το ανωτέρω ποσό μηνιαίας σύνταξης συνίσταται σε ποσοστό 1,714% επί των μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών του άρθρου 28 του ν. 2084/1992. Με την παρούσα διάταξη, το ποσοστό αυτό αυξάνεται σε 2% επί των ιδίων ως άνω συντάξιμων αποδοχών, με αποτέλεσμα την αύξηση του ποσού της μηνιαίας σύνταξης γήρατος-αναπηρίας.

Έτσι, για 35 χρόνια ασφάλισης ο συνταξιούχος θα δικαιούται πλέον το 70% (αντί 60% που ισχύει μέχρι σήμερα) των συντάξιμων αποδοχών, ενώ παράλληλα δίνεται και κίνητρο παραμονής στην εργασία καθώς με την παρούσα διάταξη καθιερώνεται η προσαύξηση της σύνταξης κατά 3% για κάθε έτος ασφάλισης πέραν των 35 εφόσον αυτό πραγματοποιείται μετά το 65ο έτος και μέχρι το 67ο.

Με την παράγραφο 2β ανακαθορίζεται το ποσό της σύνταξης των δικαιούχων μελών οικογένειας θανόντος συνταξιούχου ή ασφαλισμένου το οποίο ορίζεται στο 80% του κατώτατου ορίου σύνταξης λόγω γήρατος που συνδέεται πλέον με την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. (70% αυτής), αντί του Α.Ε.Π. όπως ίσχυε μέχρι σήμερα.

3. Με τις διατάξεις της παρ. 3 ρυθμίζονται τα θέματα των ποσοστών μείωσης των συντάξεων. Η επιλογή λήψης μειωμένης αντί πλήρους συντάξεως πολλές φορές δεν είναι ελεύθερη επιλογή του συνταξιούχου αλλά υπαγορεύεται από την ανάγκη ανταπόκρισής του σε δύσκολες για τον ίδιο και το άμεσο οικογενειακό του περιβάλλον οικονομικές συγκυρίες ή υπό την πίεση προβλημάτων υγείας που καθιστούν δυσχερή τη συνέχιση της εργασίας.

Για τους παραπάνω λόγους, εξαιτίας του γεγονότος ότι από τη στιγμή της επιλογής λήψης μειωμένης σύνταξης δεν υπάρχει δυνατότητα μετατροπής της σε πλήρη, αλλά και για λόγους κοινωνικής ευαισθησίας και αλληλεγγύης σε μια ευαίσθητη κατηγορία χαμηλοσυνταξιούχων, με την παρούσα διάταξη μειώνεται το ποσοστό μείωσης σε περίπτωση επιλογής λήψης της μειωμένης σύνταξης. Ειδικότερα, προτείνεται το ποσοστό της μείωσης να ανέρχεται σε 1/267 (αντί του 1/200 που ισχύει σήμερα) για κάθε μήνα που υπολείπεται μέχρι τη συμπλήρωση του κατά περίπτωση απαιτούμενου ορίου ηλικίας για πλήρη σύνταξη.

Κατ' εξαίρεση, σε όσους ασφαλισμένους έχουν πραγματοποιήσει 10.500 ημέρες ασφάλισης και έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας, παρέχεται για πρώτη

φορά η δυνατότητα λήψης σύνταξης μειωμένης κατά 1/267 για κάθε μήνα που λείπει μέχρι τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας.

4. Με τις διατάξεις της παραγράφου 4α τα ποσά των κατώτατων ορίων που χορηγούνται στους νεοασφαλιζόμενους από 1.1.1993. αναπροσαρμόζονται στο ύψος σχεδόν των χορηγούμενων σήμερα κατώτατων ορίων σύνταξης γήρατος-αναπηρίας και θανάτου στους παλιούς ασφαλισμένους (ασφαλισμένοι μέχρι 31.12.1992).

Τα ποσά της κατώτατης σύνταξης για τους νεοασφαλιζόμενους, παρά την πρόσφατη αύξησή τους κατά 50% (άρθρο 64 του ν.2676/1999), υπολείπονται σημαντικά εκείνων που χορηγούνται στους παλιούς ασφαλισμένους.

Για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης και με δεδομένο ότι η διαφοροποίηση των ελάχιστων χορηγούμενων από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς παροχών με κριτήριο την ημερομηνία ένταξης των εργαζομένων στο ασφαλιστικό σύστημα αντίκειται στις αρχές της χρηστής διοίκησης, με την παρούσα διάταξη τα κατώτατα όρια σύνταξης γήρατος-αναπηρίας των νέων ασφαλισμένων ορίζονται στο 70% του κατώτατου μισθού εγγάμου με πλήρη απασχόληση, όπως αυτός καθορίζεται από την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. έτους 2002.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 4β προσαρμόζεται στα νέα δεδομένα το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 29 του ν. 2084/92, σύμφωνα με τις οποίες ο συνταξιούχος που επιλέγει τη λήψη σύνταξης πριν συμπληρώσει το απαιτούμενο για πλήρη σύνταξη όριο ηλικίας, δικαιώνεται μειωμένο ποσό σύνταξης.

5. Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 ορίζεται ότι στους συνταξιούχους λόγω γήρατος που δικαιούνται τα κατώτατα όρια και έχουν χρόνο ασφάλισης πάνω από 4.500 ημέρες (ή 15 έτη), χορηγείται για κάθε 300 ημέρες (ή 1 έτος) επιπλέον των 4.500 ημερών προσαύξηση 1% που υπολογίζεται επί των μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών βάση των οποίων υπολογίστηκε και η σύνταξή τους.

Η ίδια ως άνω προσαύξηση χορηγείται και σε όσους συνταξιούχους δικαιώνονται σύνταξη υψηλότερη των κατώτατων ορίων με την προϋπόθεση ότι το άθροισμα των κατώτατων ορίων και της προσαύξησης που τους αναλογεί υπερβαίνει το ποσό σύνταξης που δικαιούνται βάσει των οργανικών διατάξεων.

6. Με τις διατάξεις της παραγράφου 6 επανακαθορίζονται τα ποσοστά των προσαυξήσεων λόγω παιδιών που χορηγούνται στους δικαιούχους κατωτάτων ορίων. Τα ποσοστά ανέρχονται σε 5% για το πρώτο παιδί, 6% για το δεύτερο και 7% για τρίτο και άνω παιδιά.

Ταυτόχρονα, ορίζεται ότι τα ποσοστά των προσαυξήσεων που έχουν καθορισθεί με την παράγραφο 1 του άρθρου 30 του ν. 2084/1992 εξακολουθούν να ισχύουν στις περιπτώσεις που το οργανικό ποσό σύνταξης υπερβαίνει τα κατώτατα όρια.

7. Για να διασφαλισθεί η ισότιμη και ενιαία αντιμετώπιση των συνταξιούχων με την παράγραφο 7 ορίζεται ότι οι τυχόν συντάξεις που έχουν χορηγηθεί μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού αναπροσαρμόζονται σύμφωνα με την παραπάνω ρύθμιση, τα δε οικονομικά αποτελέσματα αρχίζουν από την 1η του επόμενου μήνα από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

ΑΡΘΡΟ 4

Χρηματοδότηση του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και λοιπές διατάξεις

1. Με τις διατάξεις των παραγράφων 1 έως 5 ρυθμίζο-

νται τα θέματα χρηματοδότησης του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ..

Για την εξασφάλιση της ομαλής και απρόσκοπτης καταβολής των συντάξεων, θεσπίζεται η ουσιαστική συμβολή του Κράτους στη χρηματοδότηση του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., για την εφαρμογή του νέου Ασφαλιστικού Συστήματος. Προς τούτο, διαμορφώνεται ένα μακροχρόνιο πλαίσιο χρηματοδότησης με συγκεκριμένους κανόνες, συγκεκριμένη διάρκεια και δεσμευτικούς στόχους, με βάση:

α) το σχετικό πόρισμα της μελέτης της Βρετανικής Αναλογιστικής Αρχής, για τους υπολογισμούς και τις προβλέψεις της χρηματοδότησης, σε συνδυασμό και με τα τελευταία απογραφικά δεδομένα του 2001.

β) τις νεότερες προβλέψεις για την εξέλιξη του εθνικού εισοδήματος, της παραγωγικότητας και του εργατικού δυναμικού και

γ) τους σχετικούς πίνακες της προβλεπόμενης χρηματοδότησης του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. για τη χρονική περίοδο 2003-2032, με τις παραδοχές και τις συνθήκες για την εξέλιξη της δαπάνης των συντάξεων και τις εισροές των εισφορών εργοδοτών και εργαζομένων.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπονται:

α) Η χορήγηση, καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου των τριών δεκαετιών, μιας προγραμματισμένης χρηματοδότησης από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, η οποία διασφαλίζει απόλυτα την κάλυψη των προβλεπόμενων αναλογιστικών ελλειμμάτων του Οργανισμού για όλη την περίοδο.

Για τα έτη 2003 μέχρι 2008 το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. θα χρηματοδοτείται με κυμαινόμενα ποσά τα οποία αντιστοιχούν στο 1% του Α.Ε.Π. περίπου και για τα έτη 2009 μέχρι 2032 με ποσό ίσο προς το 1% του Α.Ε.Π..

β) Η διαμόρφωση ενός αποθεματικού στον Οργανισμό, με τη μορφή Ειδικών Ομολόγων τα οποία δεν είναι ρευστοποιήσιμα πριν από τη λήξη τους, έχουν σταθερές και διασφαλισμένες πραγματικές αποδόσεις και αποθεματοποιούνται για την κάλυψη μελλοντικών αναλογιστικών ελλειμμάτων.

γ) Η αναπροσαρμογή των ενισχύσεων του κρατικού προϋπολογισμού, με βάση ειδικές αναλογιστικές μελέτες, σε περίπτωση σταδιακής ένταξης στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και άλλων ταμείων, προς αποτροπή πρόσθετης επιβαρύνσεώς του, καθώς και η συνέχιση της κάλυψης από το Κράτος των τυχόν ελλειμμάτων των Ταμείων αυτών, μέχρι την ένταξή τους στο Ενιαίο Ταμείο Μισθωτών.

δ) Η εξασφάλιση των επιπλέον απαιτούμενων χρηματοδοτικών πόρων, για την πλεονασματική λειτουργία του Ασφαλιστικού Συστήματος, σε περίπτωση δυσμενούς εξέλιξης των προβλέψεων των συνολικών οικονομικών μεγεθών που επηρεάζουν το αναλογιστικό έλλειμμα.

ε) Η διαδικασία για την εφαρμογή των προτεινόμενων διατάξεων.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 6 προβλέπεται ο επανακαθορισμός των επαγγελματιών των υπαγομένων στον Κ.Β.Α.Ε..

Η συνεχής εξέλιξη της τεχνολογίας, η βελτίωση των συνθηκών εργασίας και η συνακόλουθη αναδιάρθρωση στο χώρο των διαφόρων επαγγελματιών επιβάλλει τον επανακαθορισμό των επαγγελματιών εκείνων που πληρούν τις προϋποθέσεις υπαγωγής στον Κ.Β.Α.Ε.. Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ορίζεται ότι μέχρι 31.12.2004 θα εκδοθεί προεδρικού διατάγματος, μετά από πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και σύμφωνη γνώμη ειδικής επιστημονικής

επιτροπής, με το οποίο θα επανακαθοριστούν τα επαγγέλματα και οι εργασίες που υπάγονται στον Κ.Β.Α.Ε. του Ι.Κ.Α., Δημοσίου και λοιπών μισθωτών. Η ανωτέρω ειδική επιστημονική επιτροπή, η οποία θα αποτελείται από άτομα αναγνωρισμένου επιστημονικού κύρους, θα οριστεί με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων που θα εκδοθεί μέχρι 30.6.2003.

Στο νέο Κανονισμό θα υπάγονται όσοι ασφαλιζονται για πρώτη φορά μετά την 1.1.2005 και απασχολούνται στα νέα επαγγέλματα που θα προσδιοριστούν ως βαρέα.

Οι μέχρι 31.12.2004 ασφαλισμένοι θα εξακολουθήσουν να υπάγονται στον Κανονισμό που ισχύει σήμερα.

3. Οι αποδεδειγμένες δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες στην αγορά εργασίας, τα υψηλότερα ποσοστά ανεργίας, οι πολλαπλοί ρόλοι που αναλαμβάνουν κατά τη διάρκεια της ζωής τους (μητέρα, εργαζόμενη κ.λπ.) καθιστούν αναγκαία τη στήριξη τόσο της εργαζόμενης μητέρας όσο και συνολικά της ελληνικής οικογένειας. Για την επίτευξη του ανωτέρω σκοπού, με την παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου παρέχεται η δυνατότητα στις γυναίκες - ασφαλισμένες του Ι.Κ.Α. που αποκτούν για πρώτη φορά παιδί από 1.1.2003 και εφεξής, να συμπληρώνουν τον απαιτούμενο χρόνο ασφάλισης για θεμελίωση δικαιώματος πλήρους συνταξιοδότησης με αναγνώριση πλασματικού χρόνου ενός (1) έτους για το πρώτο παιδί, ενάμισι (1 και 1/2) για το δεύτερο και δύο (2) ετών για το τρίτο.

Για λόγους ισότιμης μεταχείρισης η εν λόγω δυνατότητα, εφόσον δεν ασκηθεί από τη μητέρα ασφαλισμένη, δίνεται και στον ασφαλισμένο στο Ι.Κ.Α. πατέρα. Το δικαίωμα ασκείται κατά την υποβολή της αίτησης συνταξιοδότησης.

Για τους ως άνω λόγους η επιβάρυνση που προκύπτει από την εξαγορά του πλασματικού αυτού χρόνου δεν επιβαρύνει την ελληνική οικογένεια, αλλά τον Κρατικό Προϋπολογισμό. Το ποσό της εξαγοράς υπολογίζεται με βάση το ασφάλιστρο εργοδότη και εργαζόμενου του κλάδου κύριας σύνταξης του Ι.Κ.Α. και τις συντάξιμες αποδοχές της ασφαλισμένης (ου), όπως έχουν διαμορφωθεί κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης. Ο τρόπος απόδοσης των ποσών αυτών στο Ι.Κ.Α. από τον Κρατικό Προϋπολογισμό θα καθοριστεί με κοινή υπουργική απόφαση.

Όσον αφορά το εύρος της δυνατότητας συνυπολογισμού του αναγνωριζόμενου χρόνου για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος σημειώνεται ότι μπορεί να προσμετρηθεί για τη συμπλήρωση των γενικών προϋποθέσεων λήψης πλήρους σύνταξης τόσο των νέων όσο και των παλιών ασφαλισμένων, καθώς και των προϋποθέσεων λήψης σύνταξης με τα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

Στην τελευταία αυτή περίπτωση εξυπακούεται ότι δεν είναι δυνατό να συνυπολογιστεί για τη συμπλήρωση του απαιτούμενου στα βαρέα και ανθυγιεινά χρόνια ασφάλισης (π.χ. 3.600 για τους μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένους), αλλά μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να συμπληρωθούν οι ημέρες ασφάλισης που υπολείπονται από τις 3.600 μέχρι τις 4.500 ημέρες ασφάλισης.

4. Με τις διατάξεις της παραγράφου 8 προβλέπεται η κατάργηση της ειδικής εισφοράς των συνταξιούχων. Με το ν. 2084/1992 καθιερώθηκε η παρακράτηση ειδικής εισφοράς από τις χορηγούμενες από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς συντάξεις, προκειμένου να συμβάλουν και

οι συνταξιούχοι στη χρηματοδότηση του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος.

Επειδή με την επιχειρούμενη ασφαλιστική μεταρρύθμιση σκοπείται κατά κύριο λόγο η διασφάλιση της ομαλής χρηματοδότησης του συστήματος και η περαιτέρω ενίσχυση των ασφαλιστικών οργανισμών, ώστε να μην είναι αναγκαία η οποιαδήποτε συμβολή των συνταξιούχων -που αποτελούν την πλέον ευαίσθητη κοινωνική ομάδα του πληθυσμού - στη χρηματοδότηση του συστήματος, κρίνεται απαραίτητη η θέσπιση διάταξης για την κατάργηση της ειδικής εισφοράς από τις συντάξεις.

Με δεδομένο ότι τα μέτρα που λαμβάνονται σήμερα απαιτούν ένα χρονικό ορίζοντα πέντε ετών για να αποδώσουν πλήρως, κρίνεται απαραίτητο ο χρόνος λήξης της παρακράτησης της ειδικής εισφοράς να μην είναι άμεσος, αλλά να αρχίζει από την 1.1.2008.

5. Με τις διατάξεις της παραγράφου 9 επαναλαμβάνεται διάταξη που ισχύει με το άρθρο 53 του ν. 2084/1992 για τους ασφαλισμένους μέχρι 31.12.1992, σύμφωνα με την οποία οι προϋποθέσεις γήρατος, αναπηρίας και θανάτου είναι οι ίδιες με αυτές του κύριου φορέα ασφάλισης στον οποίο υπάγονται οι ασφαλισμένοι. Επειδή με τον παρόντα νόμο (άρθρο 2) άλλαξαν οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης του κύριου φορέα ασφάλισης, επαναδιατυπώνεται η ρύθμιση ώστε να ισχύουν αυτές και για τους φορείς επικουρικής ασφάλισης που ασφαλίζουν μισθωτούς, Ι.Κ.Α. και ειδικών ταμείων.

6. Με τις διατάξεις της παραγράφου 10 θεσπίζεται για πρώτη φορά από 1.1.2008 η υποχρέωση του Ε.Τ.Ε.Α.Μ. και των λοιπών ταμείων και κλάδων επικουρικής ασφάλισης, να καταχωρεί τις ατομικές εισφορές των ασφαλισμένων από 1.1.1993 και μετά, σε ατομικούς λογαριασμούς. Με τον τρόπο αυτόν θα αποτυπώνεται σαφώς ο ασφαλιστικός βίος του κάθε ασφαλισμένου, η συμμετοχή από εισφορές του ασφαλισμένου και του εργοδότη στη διαμόρφωση του ατομικού λογαριασμού και γενικά θα απεικονίζεται η ασφαλιστική του διαδρομή.

ΑΡΘΡΟ 5

Ι.Κ.Α. -Ε.Τ.Α.Μ. -Εντασσόμενοι κλάδοι

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού δημιουργείται ενιαίος φορέας για την ασφάλιση όλων των μισθωτών, ο οποίος ονομάζεται Ι.Κ.Α. - Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ.). Βασικός κορμός του φορέα αυτού είναι το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ) το οποίο λειτουργεί στη χώρα μας από το 1934 και ασφαλίζει το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού, το οποίο με συγκεκριμένα οργανωτικά και λειτουργικά βήματα μετεξελίσσεται σε ένα και μοναδικό ταμείο μισθωτών.

Επειδή με το νέο νόμο προβλέπονται ενιαίοι κανόνες συνταξιοδότησης για όλους τους μισθωτούς, ανεξάρτητα που εργάζονται και του φορέα ασφάλισης, προέκυψε επιτακτικά η ανάγκη δημιουργίας ενός συνταξιοδοτικού φορέα ασφάλισης.

Τα πλεονεκτήματα από τη λειτουργία ενός φορέα, αντί των εννέα (9) που υπάρχουν σήμερα είναι πολλά. Συνοπτικά αναφέρουμε, την καλύτερη αξιοποίηση ανθρώπινου δυναμικού που στελεχώνει τα ασφαλιστικά ταμεία, την απλούστευση γραφειοκρατικών διαδικασιών σε περίπτωση που εργαζόμενος μετακινείται από μια θέση εργασίας σε άλλη, την εξοικονόμηση άσκοπων δαπανών για την ανάπτυξη ίδιων συστημάτων και υποδομών στα

διάφορα ταμεία, όπως μηχανογράφηση, έλεγχος εισφοροδιαφυγής, είσπραξης εσόδων κ.λπ.

1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.) μετονομάζεται σε Ι.Κ.Α. - Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (Ε.Τ.Α.Μ.) και διέπεται από τη μέχρι σήμερα νομοθεσία του Ι.Κ.Α..

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 προβλέπεται ότι από 1.1.2008 στο Ι.Κ.Α.-Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών, εντάσσονται αυτοδίκαια οι κλάδοι κύριας σύνταξης των ταμείων Τ.Α.Π.-Ο.Τ.Ε., Τ.Σ.Π. Η.Σ.Α.Π., Τ.Σ.Π.-Ε.Τ.Ε., Τ.Σ.Π.-Α.Τ.Ε., Τ.Σ.Π.-Τ.Ε., Τ.Α.Π.-Ι.Λ.Τ. Τ.Α.Π.-Ε.Τ.Β.Α., Τ.Σ.Ε.Α.Π.Γ.Σ.Ο. και Τ.Α.Π.Α.Ε.- ΕΘΝΙΚΗ.

Εάν η Εθνική Αναλογιστική Αρχή εκπονήσει μελέτη από την οποία να προκύπτει βιωσιμότητα του κλάδου για τριάντα (30)έτη, μπορεί ο κλάδος μετά από απόφαση του Δ.Σ. του οικείου ταμείου να παραμείνει σε αυτό.

3. Με τις διατάξεις των παραγράφων 3, 4 και 5 ρυθμίζονται τα θέματα και η διαδικασία μεταβίβασης της κινητής και ακίνητης περιουσίας τους στο νέο φορέα.

Με υπουργικές αποφάσεις που εκδίδονται μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και των εντασσόμενων ταμείων ή κλάδων, ρυθμίζονται όλα τα διαδικαστικά θέματα που τυχόν προκύπτουν. Πάντως το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. αποτελεί τον καθολικό διάδοχο ως προς τις απαιτήσεις και υποχρεώσεις των καταργούμενων κλάδων.

4. Με τις διατάξεις των παραγράφων 6 και 7 ρυθμίζονται θέματα ασφάλισης και συνταξιοδότησης των από 1.1.2008 ασφαλισμένων των εντασσόμενων κλάδων στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ..

Οι ανωτέρω ασφαλισμένοι ως προς τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης και τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης, εξακολουθούν να διέπονται από τη νομοθεσία των εντασσόμενων κλάδων.

Χρόνος ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε, χρόνος που αναγνωρίστηκε και εξαγοράσθηκε ως συντάξιμος στους καταργούμενους κλάδους και ο χρόνος ασφάλισης που διανύεται ή αναγνωρίζεται μέχρι την ένταξη στο νέο φορέα, λογίζεται ότι πραγματοποιήθηκε στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ..

5. Με τις διατάξεις της παραγράφου 8 ορίζεται ότι οι συνταξιούχοι των κλάδων καθίστανται πλέον συνταξιούχοι του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., το οποίο βαρύνεται με την καταβολή της σύνταξής τους.

6. Με τις διατάξεις της παραγράφου 9 ορίζεται ότι οι συντάξεις ακολουθούν τις αυξήσεις των συντάξεων του νέου φορέα.

7. Με τις διατάξεις της παραγράφου 10 προβλέπεται ότι καμία σύνταξη δεν μπορεί να είναι κατώτερη από τα εκάστοτε ισχύοντα κατώτατα όρια των συντάξεων του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ..

8. Με τις διατάξεις των παραγράφων 11 έως και 14 ρυθμίζονται τα θέματα των εισφορών των εντασσόμενων κλάδων.

Η εισφορά ασφαλισμένου υπέρ του κλάδου κύριας ασφάλισης του Ι.Κ.Α. ανέρχεται σε 6,67% και του εργοδότη σε 13,33% επί του συνόλου των καταβαλλόμενων αποδοχών.

Η εισφορά ασφαλισμένων των εντασσόμενων ταμείων ή κλάδων είναι μεγαλύτερη και ανέρχεται στο 11% επί των αποδοχών τους.

Για το λόγο αυτόν προβλέπεται η σταδιακή εξομείωση του ποσοστού εισφοράς των ασφαλισμένων των εντασσόμενων κλάδων ώστε μέσα σε μία πενταετία να εξομοιωθεί πλήρως με αυτή των ασφαλισμένων του Ι.Κ.Α.-

Ε.Τ.Α.Μ..

Αντίθετα τα μεγαλύτερα ποσοστά εισφοράς εργοδότη, εξακολουθούν να ισχύουν.

Επίσης διατηρείται η προβλεπόμενη από τις διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 46 του ν. 2084/1992, υποχρέωση των εργοδοτών για την κάλυψη των οργανικών ελλειμμάτων των εν λόγω ταμείων καθώς και οι αποδόσεις των κεφαλαίων της ΕΔΕΚΤ-Ο.Τ.Ε. Α.Ε..

Η διατήρηση των επιπλέον εσόδων ακόμη και μετά την ένταξη των ταμείων ή κλάδων στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. κρίνεται αναγκαία για την κάλυψη των υψηλότερων ποσών συντάξεων που έχουν οι ασφαλισμένοι τους με αυτούς του Ι.Κ.Α. καθώς και λόγω της διατήρησης ευνοϊκότερων προϋποθέσεων συνταξιοδότησης για μια κατηγορία ασφαλισμένων τους.

9. Με τις διατάξεις της παραγράφου 15 προβλέπεται ότι ο Διοικητής του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. διορίζεται με απόφαση του Πρωθυπουργού μετά από διαβούλευση με τους αρχηγούς των κομμάτων που εκπροσωπούνται στη Βουλή ένα μήνα πριν τη λήξη της θητείας.

10. Για την υλοποίηση της ένταξης των προαναφερόμενων ταμείων ή κλάδων σύνταξης στο Ι.Κ.Α.- Ε.Τ.Α.Μ., απαιτείται η έκδοση κανονιστικών πράξεων:

α) προεδρικό διάταγμα το οποίο θα εκδοθεί μετά από γνώμη του Δ.Σ. του φορέα που επιθυμεί να ενταχθεί πριν την 1.1.2008 στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. Στο διάταγμα αυτό ορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις ένταξη καθώς και η μεταφορά των θέσεων και προσωπικού που υπηρετεί στους εντασσόμενους φορείς στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ..

β) υπουργική απόφαση με την οποία ρυθμίζεται κάθε θέμα τεχνικού ή λεπτομερειακού χαρακτήρα που θα προκύψει.

ΑΡΘΡΟ 6

Σύσταση Ε.Τ.Ε.Α.Μ.

Μία από τις κυριότερες δομικές αδυναμίες του ασφαλιστικού μας συστήματος, είναι η λανθάνουσα σημερινή δομή και λειτουργία των επικουρικών ταμείων. Για τους μισθωτούς που είναι ασφαλισμένοι στο Ι.Κ.Α., η επικουρική ασφάλιση σήμερα είναι ουσιαστικά ενσωματωμένη στον κύριο φορέα σύνταξης (Ι.Κ.Α.) και λειτουργεί με τη μορφή του αυτοτελούς κλάδου εντός του Ι.Κ.Α. Παράλληλα όμως λειτουργούν δεκάδες επικουρικά ταμεία για ομάδες μισθωτών που άλλοι εξ αυτών ως προς την κύρια σύνταξή τους είναι ασφαλισμένοι στο Ι.Κ.Α. και κάποιοι άλλοι στους διάφορους φορείς κύριας σύνταξης.

Η οργανωτική αυτή ασυμβατότητα έχει ως αποτέλεσμα σήμερα να μην είναι διακριτές οι διαφορές ανάμεσα στα ταμεία κύριας σύνταξης και στα ταμεία επικουρικής σύνταξης.

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού επιτυγχάνεται ο οργανωτικός διαχωρισμός του Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. από το Ι.Κ.Α. με τη δημιουργία ξεχωριστού επικουρικού ταμείου μισθωτών, ενοποίηση των υπολοίπων και τη δημιουργία τουλάχιστον μέχρι 10 κλαδικά επικουρικά ταμεία μισθωτών.

1. Με τις διατάξεις της παρ. 1 συστήνεται νέος οργανισμός επικουρικής ασφάλισης μισθωτών με την επωνυμία Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (Ε.Τ.Ε.Α.Μ.) με τη μορφή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου και έδρα την Αθήνα.

2. Το νέο ταμείο διέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία του Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. που λειτουργούσε ως αυτοτελής κλάδος του Ι.Κ.Α. (παρ. 2).

3. Με τις διατάξεις των παραγράφων 3, 4, 5 και 6 προβλέπεται ότι το Ε.Τ.Ε.Α.Μ. αποτελεί τον καθολικό διάδοχο του καταργούμενου Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. ως προς τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα και μεταβιβάζεται αυτοδικαίως το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού της ακίνητης περιουσίας του. Επίσης ορίζεται και η διαδικασία μεταβίβασης των ακινήτων αυτού.

4. Με τις διατάξεις της παραγράφου 7 ορίζεται ότι σκοπός του Ε.Τ.Ε.Α.Μ. είναι η πρόσθετη ασφαλιστική κάλυψη για τους κινδύνους γήρατος – αναπηρίας και θανάτου, τόσο των άμεσα ασφαλισμένων όσο και των μελών της οικογενείας τους σε περίπτωση θανάτου του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου.

5. Στο νέο οργανισμό ασφαλιζονται υποχρεωτικά όλες οι κατηγορίες εργαζόμενων που βάσει της προϊσχύουσας νομοθεσίας υπάγονταν στην ασφάλιση του καταργούμενου Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ., καθώς και οι μέχρι την ισχύ του παρόντος νόμου ασφαλισμένοι του (παρ. 8).

6. Επίσης οι συνταξιούχοι του Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. καθίστανται συνταξιούχοι του νέου φορέα, ο οποίος βαρύνεται πλέον με την καταβολή της σύνταξής τους (παρ. 9).

7. Με τις διατάξεις της παραγράφου 10 προβλέπεται ότι ο χρόνος ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε, ο χρόνος που αναγνωρίστηκε και εξαγοράστηκε ως συντάξιμος στο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ., καθώς και ο χρόνος ασφάλισης που διανύθηκε ή αναγνωρίστηκε μέχρι την ισχύ του παρόντος νόμου, λογίζονται ως χρόνοι πραγματοποιηθέντες στην ασφάλιση του Ε.Τ.Ε.Α.Μ..

8. Με τις διατάξεις της παραγράφου 11 καθορίζονται οι πηγές χρηματοδότησης του νέου οργανισμού, τις οποίες αποτελούν τα πάσης φύσεως έσοδα του καταργούμενου Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ., ήτοι:

- τα έσοδα από εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου (3% + 3%) επί

- των καταβαλλόμενων αποδοχών τους,

- οι πρόσδοδοι περιουσίας,

- απόδοση των κεφαλαίων και αποθεματικών,

- καθώς και κάθε άλλο έσοδο που προκύπτει από τη δραστηριότητά του.

9. Με τις διατάξεις της παραγράφου 12 ρυθμίζεται το θέμα της απόδοσης των οφειλόμενων υποχρεώσεων του Ι.Κ.Α. που ανέρχονται μέχρι σήμερα σε 1.737.344.000 Ευρώ προς το καταργούμενο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ.. Οι οφειλές θα αποδοθούν μέχρι 31.12.2003.

Τα παραπάνω ποσά δανειζόταν ο κλάδος σύνταξης για την κάλυψη των ελλειμμάτων του.

10. Με τις διατάξεις της παραγράφου 13 ρυθμίζονται τα θέματα της Διοίκησης του νέου φορέα, τόσο της προσωρινής όσο και της μόνιμης.

Συγκεκριμένα: Το μόνιμο Δ.Σ. του Ε.Τ.Ε.Α.Μ. είναι ολιγομελές (7 μέλη) και ως εκ τούτου ευέλικτο και αποτελεσματικό και αποτελείται από τον Πρόεδρο, από δύο εκπροσώπους των ασφαλισμένων, από δύο εκπροσώπους των εργοδοτών, από έναν εκπρόσωπο των συνταξιούχων και από έναν υπάλληλο με Α΄ βαθμό του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, με τους νόμιμους αναπληρωτές τους. Στις συνεδριάσεις μετέχει χωρίς ψήφο Κυβερνητικός Επίτροπος (υπάλληλος του Υπουργείου) και ο γραμματέας (υπάλληλος του Ε.Τ.Ε.Α.Μ.) που ορίζεται από τον Πρόεδρο. Επίσης στο Δ.Σ. συμμετέχει εκπρόσωπος των εργαζομένων με δικαί-

ωμα ψήφου για τα θέματα προσωπικού, οργάνωσης και λειτουργίας του ταμείου.

Τα της λειτουργίας του Δ.Σ. του φορέα καθορίζονται με Υπουργική Απόφαση.

Το Διοικητικό Συμβούλιο συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και αναλαμβάνει καθήκοντα από 1.1.2003. Συγκαλείται και συνεδριάζει προσωρινά στους χώρους του Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. μέχρι τη μεταστέγαση των υπηρεσιών του.

Μέχρι τη συγκρότηση της νέας διοίκησης το Ε.Τ.Ε.Α.Μ. διοικείται από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., στο οποίο ανατίθενται προσωρινά η διοίκηση του Ε.Τ.Ε.Α.Μ., η διαχείριση της περιουσίας του, η μέριμνα για την είσπραξη των πόρων και η εν γένει εκπλήρωση των σκοπών και στόχων του νέου φορέα.

11. Με τις διατάξεις των παραγράφων 14, 15 και 16 προβλέπεται ότι για τη λειτουργία του νέου οργανισμού απαιτείται η έκδοση των διοικητικών πράξεων που αναφέρονται στην παράγραφο αυτήν:

α) Προεδρικό διάταγμα για τη δημιουργία Κανονισμού Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Μ. που θα εκδοθεί μέσα σε δύο χρόνια από την ισχύ του παρόντος νόμου, με πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και μετά από γνώμη του Ε.Τ.Ε.Α.Μ., αναλογιστική μελέτη και γνώμη του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλισης. Στον κανονισμό αυτόν θα ορισθούν τα υπαγόμενα στην ασφάλιση πρόσωπα, ο χρόνος ασφάλισης, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία απονομής των παροχών, το είδος, η έκταση και το ύψος αυτών, οι λόγοι έκπτωσης και αναστολής της καταβολής των παροχών, η παραγραφή των αξιώσεων επί των παροχών, ο χρόνος έναρξης και λήξης του δικαιώματος καθώς και κάθε αναγκαία ρύθμιση για τη λεπτομέρεια και εκπλήρωση των σκοπών του Ε.Τ.Ε.Α.Μ..

β) Προεδρικό διάταγμα για τον κανονισμό λειτουργίας του προσωπικού, που θα εκδοθεί μέσα σε δύο χρόνια από την ισχύ του παρόντος νόμου.

γ) Υπουργικές Αποφάσεις για κατάρτιση Κανονισμού οικονομικής λειτουργίας, για τη μεταφορά οργανικών θέσεων και προσωπικού από το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. στο νέο φορέα, για τον τρόπο είσπραξης των εσόδων του, καθώς και για ρύθμιση οποιουδήποτε άλλου θέματος προκύψει κατά τη λειτουργία του νέου φορέα.

Μέχρι την έκδοση των διοικητικών πράξεων που αναφέρονται στη λειτουργία του νέου φορέα, το Ε.Τ.Ε.Α.Μ. θα λειτουργεί με τη διάρθρωση θέσεων και το προσωπικό που υπηρετεί στο καταργούμενο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. (παρ. 18).

12. Με τις διατάξεις της παρ. 17 παρέχεται η δυνατότητα ενοποίησης των λοιπών επικουρικών ταμείων.

Παρά τις προσπάθειες που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια για συγχωνεύσεις ομοειδών επικουρικών ταμείων στο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ., εξακολουθεί και λειτουργεί ακόμη μεγάλος αριθμός ταμείων. Πολλά από αυτά ασφαλίζουν ομοειδείς κατηγορίες εργαζομένων, οι οποίες για συντεχνιακούς καθαρά λόγους συντηρούν την ύπαρξη των ταμείων αυτών. Για παράδειγμα, υπάρχουν δεκάδες επικουρικά ταμεία για ομάδες μισθωτών που για κύρια σύνταξη είναι όλοι ασφαλισμένοι στο Ι.Κ.Α., ή δεκάδες άλλα επικουρικά για την ασφάλιση εργαζομένων σε κάθε τράπεζα.

Η ύπαρξη πολλών ταμείων δημιουργεί πολλά προβλήματα δυσλειτουργίας των υπηρεσιών, γραφειοκρατίας, άσκοπων δαπανών και μεγαλύτερης ταλαιπωρίας των ασφαλισμένων τους.

Επειδή δεν δικαιολογείται πλέον η ύπαρξη τόσων πολλών επικουρικών ταμείων για ομοειδείς κατηγορίες εργαζομένων που ως γνωστόν διέπονται από την ίδια συλλογική σύμβαση εργασίας, καταβάλλουν τις ίδιες εισφορές, έχουν τις ίδιες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, ίδια δικαιόδοχα πρόσωπα, κοινές διατάξεις αναγνώρισης και εξαγοράς προϋπηρεσιών κ.λπ. θεσπίζεται με την παράγραφο αυτή διαδικασία ενοποίησής τους.

Με προεδρικό διάταγμα καθορίζονται τα κριτήρια, οι προϋποθέσεις και οι όροι ενοποίησης των υφιστάμενων επικουρικών ταμείων κατά ομοειδείς επαγγελματικές κατηγορίες και συνιστούν νέους οργανισμούς. Από την έκδοση του εν λόγω διατάγματος και εντός δεκαοκτώ (18) μηνών πρέπει να έχουν πραγματοποιηθεί οι ενοποιήσεις.

Όσοι από τους επικουρικούς φορείς δεν ομαδοποιηθούν μέχρι την παραπάνω ημερομηνία, εντάσσονται υποχρεωτικά στο Ε.Τ.Ε.Α.Μ.. Επίσης στο Ε.Τ.Ε.Α.Μ. εντάσσονται και όσα ενοποιημένα ταμεία επικουρικής ασφάλισης εντός δώδεκα (12) μηνών από την ενοποίησή τους δεν τηρούν αναλυτικές μερίδες εισφορών για κάθε ασφαλισμένο τους, όπως προβλέπονται από το άρθρο 4 παρ. 9 του παρόντος νόμου.

Επίσης στο Ε.Τ.Ε.Α.Μ. εντάσσονται και όσοι φορείς δεν μπορούν να ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις και να καταβάλλουν παροχές ισόποσες με αυτές του Ε.Τ.Ε.Α.Μ..

ΤΑΜΕΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

ΑΡΘΡΟ 7

Σύσταση - σκοπός

Με τις διατάξεις των άρθρων 7 και 8 εισάγεται το θεσμικό πλαίσιο για τη λειτουργία και ανάπτυξη της συμπληρωματικής-επαγγελματικής ασφάλισης στην Ελλάδα. Η συμπληρωματική ασφάλιση διακρίνεται από την επικουρική, διότι παρέχεται από μη κερδοσκοπικά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, τα οποία δημιουργούνται και λειτουργούν βάσει του παρόντος νόμου, είναι προαιρετική, εξαρτάται από την επαγγελματική απασχόληση των ασφαλιζόμενων προσώπων και ως προς τις συνταξιοδοτικές παροχές λειτουργεί με βάση το κεφαλαιοποιητικό σύστημα. Ιδιαίτερο θεσμικό πλαίσιο για τη συμπληρωματική ασφάλιση προβλέπεται στα Κράτη - Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση ενδιαφέρεται για τη συμπληρωματική ασφάλιση και ειδικότερα για το πώς τα επαγγελματικά ταμεία θα εκμεταλλευθούν τα πλεονεκτήματα της ενιαίας αγοράς των κεφαλαίων και του ενιαίου νομίσματος, ώστε να μεγιστοποιηθεί η απόδοση των περιουσιακών τους στοιχείων και να χρηματοδοτηθούν οι αυξανόμενες συνεχώς, εξαιτίας των δυσμενών δημογραφικών και άλλων δεδομένων, παροχές. Επίσης, ενδιαφέρεται για το πώς θα εξασφαλισθεί ο συνυπολογισμός του χρόνου επαγγελματικής ασφάλισης στα πρόσωπα που διακινούνται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Για να πετύχουν οι παραπάνω στόχοι απαιτείται να εξασφαλίζεται η βιωσιμότητα και φερεγγυότητα των επαγγελματικών ταμείων ασφάλισης, η δυνατότητα αξιοποίησης του ενιαίου νομίσματος και της ελευθερίας κινήσεως και υπηρεσιών.

Το θεσμικό πλαίσιο που δημιουργείται με τον παρόντα νόμο για τη συμπληρωματική-επαγγελματική ασφάλιση εξασφαλίζει τη δυνατότητα των δημιουργούμενων επαγγελματικών ταμείων να εκμεταλλευθούν την ενιαία αγο-

ρά και το ενιαίο νόμισμα με προοπτική να αυξηθούν τα έσοδα από τις επενδύσεις προς όφελος των ασφαλισμένων. Εξασφαλίζει επίσης τα δικαιώματα των ασφαλισμένων με την εποπτεία των ταμείων από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, τον έλεγχο της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, την ευρεία ενημέρωση των ασφαλισμένων και την ετήσια δημοσιότητα βασικών οικονομικών στοιχείων και καταστάσεων, καθώς και της έκθεσης της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής στον Τύπο και στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Το νέο θεσμικό πλαίσιο στηρίζεται σε τρεις άξονες, πρώτον στην προαιρετικότητα, δεύτερον στη δημιουργία νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου χωρίς κερδοσκοπικό χαρακτήρα και τρίτον στην εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και τον έλεγχο από την Αναλογιστική Αρχή. Ειδικότερα, η επαγγελματική-συμπληρωματική ασφάλιση είναι προαιρετική και ως προς την ίδρυση των προβλεπόμενων από το νόμο ταμείων και ως προς την υπαγωγή των ασφαλισμένων στα ταμεία αυτά και ως προς την επιλογή των ασφαλισμένων που δικαιούνται να υπαχθούν σε περισσότερα ταμεία. Προβλέπεται και δικαίωμα εξόδου από τα ταμεία αυτά. Ο προαιρετικός χαρακτήρας αναγκάζει τα ταμεία να μεριμνούν για τη μέγιστη δυνατή απόδοση της επενδυτικής τους πολιτικής προκειμένου να μην εξέλθουν από αυτά οι ασφαλισμένοι και η άμιλλα αυτή μεταξύ των ταμείων είναι προς όφελος των ασφαλισμένων.

Οι ασφαλισμένοι εξασφαλίζονται ως προς τη βιωσιμότητα και οικονομική λειτουργία των επαγγελματικών ταμείων, διότι υπόκεινται στην εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και διότι ελέγχονται τακτικά και εκτάκτως από την Αναλογιστική Αρχή. Αλλά και η νομική μορφή των ταμείων επαγγελματικής ασφάλισης εξασφαλίζει τους ασφαλισμένους, διότι είναι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, χωρίς κερδοσκοπικό χαρακτήρα, που ιδρύονται και λειτουργούν βάσει των διατάξεων του παρόντος νόμου.

1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 προβλέπεται η σύσταση και ο σκοπός των επαγγελματικών ταμείων.

Ορίζεται ρητά ότι πρόκειται για νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου χωρίς κερδοσκοπικό χαρακτήρα, που διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου και τελούν υπό την εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 προβλέπεται ότι σκοπός των ταμείων αυτών είναι η χορήγηση επαγγελματικής ασφαλιστικής προστασίας πέραν της υποχρεωτικής, καλύπτοντας έναν ή περισσότερους ασφαλιστικούς κινδύνους με την καταβολή παροχών σε είδος ή σε χρήμα.

3. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 καθιερώνεται η διαδικασία ίδρυσης που γίνεται με συμβολαιογραφικό έγγραφο από 100 τουλάχιστον μεμονωμένους ή μέλη συνδικαλιστικών ή επαγγελματικών οργανώσεων εργαζόμενους. Επίσης, μπορεί να ιδρύονται και με πρωτοβουλία αυτοτελώς απασχολούμενων, ελεύθερων επαγγελματιών και αγροτών ή τις επαγγελματικές τους οργανώσεις. Η θέσπιση του ως άνω ελάχιστου αριθμού των ασφαλιζόμενων έχει σχέση με τη βιωσιμότητα των δημιουργούμενων ταμείων και τα μεγέθη των ελληνικών επιχειρήσεων.

4. Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 ορίζονται τα αναγκαία στοιχεία που πρέπει να περιέχει το καταστατικό του ταμείου.

5. Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 προβλέπεται ότι ειδικώς τα ταμεία που χορηγούν συνταξιοδοτικές παροχές πρέπει να λειτουργούν με βάση το κεφαλαιοποιητικό σύστημα και οι παροχές να μην εξαγοράζονται προ του προβλεπόμενου από το καταστατικό χρόνου για τη συνταξιοδότηση του δικαιούχου. Με τον τρόπο αυτό διακρίνονται τα ταμεία αυτά από άλλους αποταμιευτικούς οργανισμούς.

6. Με τις διατάξεις της παραγράφου 6 προβλέπεται η διαδικασία ίδρυσης του ταμείου από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετά σύμφωνη γνώμη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, ως προς τα θέματα της αρμοδιότητάς της. Η νομική προσωπικότητα κτάται από τη δημοσίευση του καταστατικού του. Ίδια διαδικασία καθιερώνεται και για την τροποποίηση του καταστατικού.

7. Με τις διατάξεις της παραγράφου 7 προβλέπεται η καταχώριση των καταστατικών στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και δημιουργείται σχετική Διεύθυνση με τίτλο «Διεύθυνση Επαγγελματικής - Συμπληρωματικής Ασφάλισης» με σκοπό τον έλεγχο και την εποπτεία των Ν.Π.Ι.Δ. που συνιστώνται με το άρθρο αυτό και διαρθρώνεται σε δύο τμήματα: α) Τμήμα Εσωτερικής Νομοθεσίας και β) Τμήμα Διεθνούς Παρακολούθησης.

Το πρώτο τμήμα ασχολείται με τη μελέτη, επεξεργασία, θέσπιση και επιμέλεια εφαρμογής μέτρων που αφορούν θέματα της συμπληρωματικής κοινωνικής ασφάλισης, τήρησης μητρώου, ενημέρωσης και εισήγησης του Υπουργού και της Αναλογιστικής Αρχής για τη λήψη αναγκαίων μέτρων.

Το δεύτερο τμήμα ασχολείται με τη μελέτη, επεξεργασία, θέσπιση και επιμέλεια εφαρμογής μέτρων για την παρακολούθηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση και διεθνή χώρο της εξέλιξης στο χώρο της συμπληρωματικής προστασίας.

Για την κάλυψη των αναγκών της Διεύθυνσης συνιστώνται στη Γ.Γ.Κ.Α. 8 θέσεις κατηγορίας ΠΕ, 2 θέσεις ΤΕ και 2 θέσεις ΔΕ.

8. Με τις διατάξεις της παραγράφου 8 προβλέπεται η ένωση, διάσπαση, σύσταση ενώσεων και ομοσπονδιών των ταμείων συμπληρωματικής ασφάλισης, τηρουμένης της διαδικασίας που ισχύει για την ίδρυση αυτών.

9. Με τις διατάξεις της παραγράφου 9 καθορίζονται θέματα που αφορούν την υπαγωγή στα επαγγελματικά ταμεία. Προβλέπεται η προαιρετική υπαγωγή κάθε εργαζομένου – αυτοτελώς απασχολούμενου – ελεύθερου επαγγελματία – αγρότη στο ταμείο που λειτουργεί στο χώρο της επαγγελματικής του απασχόλησης χωρίς να απαιτείται η συμμετοχή του σε συνδικαλιστική ή επαγγελματική οργάνωση. Έτσι, και στην περίπτωση που ιδρυτής ενός επαγγελματικού ταμείου είναι μία συνδικαλιστική ή επαγγελματική οργάνωση, δικαιούνται και μη μέλη αυτών των οργανώσεων να υπάγονται στην ασφάλιση των ταμείων. Παράλληλα, θεσπίζεται απαγόρευση αποκλεισμού ή διακρίσεων των προσώπων που έχουν δικαίωμα υπαγωγής, π.χ. με βάση την κατάσταση της υγείας τους ή την ηλικία τους. Η απαγόρευση αυτή αποτελεί έκφραση της αρχής της αλληλεγγύης που ισχύει κυρίως στην κοινωνική ασφάλιση. Ο ασφαλισμένος έχει δικαίωμα να επιλέξει και να υπαχθεί σε ένα ή περισσότερα επαγγελματικά ταμεία στην περίπτωση που έχει δικαίωμα υπαγωγής σε περισσότερα ταμεία.

10. Με τις διατάξεις της παραγράφου 10 ρυθμίζονται

τα θέματα διαγραφής (εξόδου) από την ασφάλιση και διακρίνονται σε δύο περιπτώσεις: α) ο ασφαλισμένος χωρίς αλλαγή της επαγγελματικής του απασχόλησης ασκεί το δικαίωμα της διαγραφής και β) ο ασφαλισμένος λόγω μεταβολής της επαγγελματικής τους απασχόλησης ζητεί τη διαγραφή του.

Στην πρώτη περίπτωση θεσπίζεται περιορισμός και συγκεκριμένα να έχει παραμείνει τουλάχιστον ένα χρόνο στην ασφάλιση και να έχει προειδοποιήσει τουλάχιστον προ μηνός το επαγγελματικό ταμείο. Στη δεύτερη περίπτωση δεν απαιτείται κάτι τέτοιο. Πάντως, τα δικαιώματα του ασφαλισμένου είναι τα ίδια και στις δύο περιπτώσεις και συγκεκριμένα έχει δικαίωμα είτε να μεταφέρει τα ασφαλιστικά του δικαιώματα σε άλλο ταμείο, είτε κατά το χρόνο που συμπληρώνει κατά τις καταστατικές διατάξεις του ταμείου το δικαίωμα για τη λήψη της παροχής να λάβει την παροχή ή την αναλογία της.

11. Με τις διατάξεις της παραγράφου 11 προβλέπεται ότι με υπουργική απόφαση μετά από γνώμη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής καθορίζεται η διαδικασία διαγραφής, ο συνυπολογισμός του χρόνου συμπληρωματικής ασφάλισης και η μεταφορά δικαιωμάτων σε περίπτωση διαδοχικής ασφάλισης σε περισσότερα επαγγελματικά ταμεία στην Ελλάδα ή σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

12. Με τις διατάξεις της παραγράφου 12 ορίζεται ότι στα επαγγελματικά ταμεία στα οποία μετέχουν ασφαλισμένοι-συνταξιούχοι και εργοδότες και χρηματοδοτούνται από αυτούς, διοικούνται από συμβούλιο τετραετούς θητείας, όπως το καταστατικό τους ορίζει, π.χ. με ισομερή ή μη εκπροσώπηση, με εκ περιτροπής ανά θητεία εναλλαγή εκπροσώπου των εργαζομένων με εκπρόσωπο των εργοδοτών στο αξίωμα του Προέδρου Δ.Σ. κ.λπ.. Τα λοιπά επαγγελματικά ταμεία διοικούνται, όπως ορίζει το καταστατικό τους.

13. Με τις διατάξεις της παραγράφου 13 ορίζεται η τήρηση μητρώου ασφαλισμένων.

14. Με τις διατάξεις της παραγράφου 14 προβλέπεται ο έλεγχος των οικονομικών στοιχείων και καταστάσεων από ορκωτούς ελεγκτές για καλύτερη εξασφάλιση των ασφαλισμένων και των ταμείων.

15. Με τις διατάξεις της παραγράφου 15 ορίζεται ο τρόπος τοποθέτησης των κεφαλαίων τους και ακολουθούνται οι προβλέψεις της Πρότασης Οδηγίας για τις Δραστηριότητες Ιδρυμάτων Επαγγελματικών Συνταξιοδοτικών Παροχών (αρ.πρ.επιτροπής 13420/00 ΕΦ 36 ECOFIN 158 SURE 22 SOC 220 CODEC 529).

16. Με τις διατάξεις της παραγράφου 16 ρυθμίζεται το θέμα της δημιουργίας αποθεματικών και του υπολογισμού τους ύψους αυτών από αναλογιστή.

17. Με τις διατάξεις της παραγράφου 17 ορίζεται ότι τα προβλεπόμενα από τη φορολογική νομοθεσία κίνητρα και φορολογικές απαλλαγές για την ιδιωτική ασφάλιση ισχύουν και για τα επαγγελματικά ταμεία.

18. Με τις διατάξεις της παραγράφου 18 προβλέπεται η έκδοση υπουργικής απόφασης μετά γνώμη της Αναλογιστικής Αρχής για σειρά θεμάτων που αφορούν την επενδυτική πολιτική, τους όρους λειτουργίας και οργάνωσης των ταμείων συμπληρωματικής ασφάλισης, τον υπολογισμό και την αναπροσαρμογή των τεχνικών αποθεματικών, την αντασφάλιση ή αμοιβαία ασφάλιση των ταμείων, το περιεχόμενο του μητρώου ασφαλισμένου. Όταν θεσπισθούν αυτές οι διατάξεις θα εναρμονισθεί η

Ελλάδα με την Οδηγία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τα Επαγγελματικά Συνταξιοδοτικά Συστήματα, που αναμένεται να εκδοθεί.

19. Με τις διατάξεις της παραγράφου 19 καθορίζονται οι πόροι των ταμείων επαγγελματικής ασφάλισης που είναι τακτικές και έκτακτες εισφορές ασφαλισμένων και εργοδοτών, πρόσοδοι περιουσίας, απόδοση κεφαλαίων και αποθεματικών.

20. Με τις διατάξεις των παραγράφων 20, 21 και 22 καθορίζεται υποχρέωση των ταμείων να ενημερώνουν τους ασφαλισμένους, να χορηγούν ετησίως και με δαπάνες τους βεβαίωση για τις καταβληθείσες εισφορές και τα δικαιώματά τους, να δημοσιεύουν με τις οικονομικές καταστάσεις, τα πορίσματα ελέγχου των ορκωτών ελεγκτών, καθώς και την έκθεση της Αναλογιστικής Αρχής. Με αυτόν τον τρόπο οι ασφαλισμένοι μπορούν να αξιολογούν τις οικονομικές αποδόσεις, τη φερεγγυότητα και την αξιοπιστία κάθε επαγγελματικού ταμείου.

ΑΡΘΡΟ 8

Εποπτεία – Έλεγχος

1. Με τις διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 του άρθρου αυτού προσδιορίζεται η εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων προς τα ταμεία αυτά.

Η εποπτεία συνιστάται στην τήρηση των νόμων, την προστασία των συμφερόντων των ασφαλισμένων και τη φερεγγυότητα των ταμείων.

Ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων με απόφασή του μετά από γνώμη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής μπορεί να απαγορεύσει την ελεύθερη διάθεση των παγίων όταν το ταμείο δεν έχει συστήσει επαρκή αποθεματικά, αλλά και όταν το ταμείο διαθέτει ανεπαρκή πάγια. Μπορεί να θέσει σε αναγκαστική διαχείριση το ταμείο ή να απαγορεύσει τις δραστηριότητές του. Ο έλεγχος της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής αναφέρεται στην οικονομική λειτουργία και βιωσιμότητα των ταμείων.

2. Με τις διατάξεις των παραγράφων 4, 5 και 6 προβλέπεται η διαδικασία εκκαθάρισης και διανομής της περιουσίας σε περίπτωση διάλυσης του ταμείου.

3. Με τις διατάξεις της παραγράφου 7 προβλέπεται ότι τα ήδη λειτουργούντα ταμεία με μορφή Ν.Π.Ι.Δ., όπως σωματεία, ενώσεις προσώπων, εξαιρούνται των διατάξεων του νόμου αυτού, εκτός από τα άρθρα 9 και 10 του παρόντος νόμου που αναφέρονται στην Ε.Α.Α..

ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΑΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ (Ε.Α.Α.)

ΑΡΘΡΟ 9

Σύσταση - λειτουργία - αρμοδιότητες

Απαραίτητο, όπως αποδεικνύει και η διεθνής εμπειρία και η λογική των πραγμάτων, στοιχείο για την καλή λειτουργία του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης είναι ο αξιόπιστος έλεγχος και η επιστημονικά τεκμηριωμένη παρακολούθηση των κρίσιμων, οικονομικών κυρίως μεγεθών, που αναφέρονται στη βιωσιμότητα του συστήματος και των φορέων του και στην, από την άποψη αυτών των μεγεθών, ικανότητά του να είναι κοινωνικά ανταποδοτικό. Η βιωσιμότητα και η κοινωνική ανταποδοτικότητα του συστήματος είναι θεμελιώδεις προτεραιότητες της πολιτικής που διέπει το ασφαλιστικό σύστημα, το

οποίο, και για τον λόγο αυτόν, σχεδιάζεται με μεσοχρόνιο και μακροχρόνιο, δηλαδή πενταετή και δεκαετή ορίζοντα. Η κρατική εποπτεία, συνεπώς, δεν μπορεί να περιορίζεται μόνο στον έλεγχο για την τήρηση της νομιμότητας των ασφαλιστικών οργανισμών, αλλά πρέπει να επεκτείνεται και στην παρακολούθηση και έλεγχο των οικονομικών στοιχείων και γενικά των αναγκαίων στοιχείων τόσο των ασφαλιστικών φορέων όσο και του ασφαλιστικού συστήματος συνολικά.

Αυτά ακριβώς επιβάλλουν τη θέσπιση ενός αξιόπιστου οργανισμού, ο οποίος να πιστοποιεί και να ελέγχει τα κρίσιμα οικονομικά μεγέθη, να επισημαίνει έγκαιρα και με ακρίβεια τα προβλήματα που αναφέρονται ή διαφαίνονται με βάση τα πραγματικά οικονομικά στοιχεία των ασφαλιστικών φορέων και να υποβάλει προτάσεις. Επειδή τα στοιχεία αυτά είναι επιδεκτικά αμφισβήτησεων, αλλά και επειδή η πορεία τους μπορεί να αφορά την ίδια την βιωσιμότητα ενός ή περισσότερων ασφαλιστικών φορέων και την τύχη των εισφορών και των δικαιωμάτων των ασφαλισμένων στο φορέα αυτόν, είναι αναγκαίο τα στοιχεία αυτά να συλλέγονται, να μελετώνται και να ταυχάνουν επεξεργασίας από έναν οργανισμό, ο οποίος να διασφαλίζει όχι μόνο την επιστημονική επάρκεια, αλλά ανεξαρτησία από κάθε πλευρά και διαφάνεια στη λειτουργία του. Στο σχέδιο νόμου, λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες αυτές, τη διεθνή εμπειρία, αλλά και ελληνική εμπειρία από ανάλογες μορφές ανεξάρτητων οργανισμών, ιδρύεται η Εθνική Αναλογιστική Αρχή, ως ανεξάρτητη διοικητική αρχή και επιτελεί τις λειτουργίες που αναλυτικά αναφέρονται στα επί μέρους άρθρα.

1. Με το άρθρο αυτό ιδρύεται η Εθνική Αναλογιστική Αρχή (Ε.Α.Α.) και προσδιορίζονται οι αρμοδιότητές της.

Η Ε.Α.Α. συγκροτείται ως ανεξάρτητη διοικητική αρχή. Με μια σειρά επί μέρους ρυθμίσεων εξασφαλίζεται η λειτουργική και προσωπική ανεξαρτησία της ίδιας και των μελών της, ο έλεγχος της περιουσιακής τους κατάστασης, ενώ παράλληλα εξασφαλίζεται η οικονομική της αυτοτέλεια.

2. Με τις διατάξεις των παραγράφων 1 έως και 14 ορίζεται ο τρόπος συγκρότησης και λειτουργίας της Αρχής. Η Αρχή είναι πενταμελής και συγκροτείται κατά τρόπο που επιβάλλει τη σταδιακή τους ανανέωση. Ο διορισμός του Προέδρου και Αντιπροέδρου της γίνεται μετά από γνώμη της αρμόδιας επιτροπής της Βουλής. Επίσης ορίζεται η διάρκεια της θητείας του Προέδρου και των μελών, τα προσόντα διορισμού κ.λπ..

3. Με τις διατάξεις της παρ. 15 προσδιορίζονται οι αρμοδιότητες της Αρχής.

Θεσπίζεται επίσης η υποχρέωση του Κράτους να προβαίνει σε πενταετή και δεκαετή σχεδιασμό του συστήματος, αναθεωρούμενο ή τροποποιούμενο κάθε χρόνο ανάλογα με την πορεία των οικονομικών στοιχείων και κάθε άλλου σημαντικού για την καλή λειτουργία του συστήματος στοιχείου.

Οι αρμοδιότητες της Ε.Α.Α. έχουν γνωμοδοτικό χαρακτήρα, καταλαμβάνουν όμως όλο το φάσμα των στοιχείων που είναι αναγκαία για την αναλογιστική εποπτεία και παρακολούθηση του Σ.Κ.Α..

Ειδικότερα, με μία δέσμη αρμοδιοτήτων της η Ε.Α.Α. παρακολουθεί συνολικά το Σ.Κ.Α. και συντάσσει τις εκθέσεις που είναι αναγκαίες για το μεσοχρόνιο και μακροχρόνιο σχεδιασμό του και ετήσιες αναθεωρήσεις του,

καθώς και ετήσια έκθεση για την οικονομική κατάσταση του συστήματος και, εφόσον συντρέχει λόγος, προτείνει μέτρα για τη διατήρηση της αναλογιστικής του ισορροπίας.

Η Ε.Α.Α. παρακολουθεί υποχρεωτικά την πορεία των αναλογιστικών δεδομένων όλων των ασφαλιστικών οργανισμών που είναι Ν.Π.Δ.Δ. ή Ν.Π.Ι.Δ. και υπάγονται στο νόμο αυτόν ή που τελούν υπό την εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ή άλλου Υπουργείου. Προβαίνει σε ετήσιους τακτικούς ελέγχους καθενός από τους οργανισμούς αυτούς και σε έκτακτους όποτε αυτό ζητηθεί από το φορέα ή τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ή τον εποπτεύοντα το φορέα Υπουργό ή και με δική της πρωτοβουλία ή αν προσκληθεί από τον ασφαλιστικό φορέα. Πριν την ίδρυση ενός ασφαλιστικού φορέα συντάσσει έκθεση βιωσιμότητας. Προσδιορίζει τις προδιαγραφές των αναλογιστικών μελετών και συντάσσει τους ελληνικούς αναλογιστικούς πίνακες. Συλλέγει τα αναγκαία για το έργο της στοιχεία και συνεργάζεται με αντίστοιχες ξένες ή διεθνείς αρχές. Τέλος στον έλεγχο της Ε.Α.Α. μπορούν να υπάγονται, με αίτησή τους, οποιαδήποτε και οποιασδήποτε νομικής μορφής μορφώματα που συγκροτούνται με σκοπό την παροχή ασφαλιστικών υπηρεσιών.

4. Με τις διατάξεις της παραγράφου 16 προβλέπεται ότι με προεδρικό διάταγμα μπορεί να ανατίθενται στην Ε.Α.Α. και άλλες αρμοδιότητες πλην των αναφερομένων παραπάνω.

ΑΡΘΡΟ 10

Πόροι, οικονομική διαχείριση

Με το άρθρο αυτό καθορίζονται οι πόροι, οικονομική διαχείριση της Ε.Α.Α. καθώς και η οργάνωσή της. Έσοδα της είναι η κρατική επιχορήγηση, τα ανταποδοτικά και λοιπά τέλη που εισπράττει από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς για το έργο της, καθώς και πόροι προερχόμενοι από την Ε.Ε. για δραστηριότητες της Ε.Α.Α. στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της και κάθε άλλος νόμιμος πόρος. Η διαχείριση των πόρων γίνεται από την ίδια υπό έλεγχο ορκωτών λογιστών και τον κατασταλτικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται

και η ανεξαρτησία της Ε.Α.Α. στην οικονομική της διαχείριση και η νομιμότητα.

Προβλέπεται η ίδρυση 33 θέσεων ειδικού επιστημονικού προσωπικού και 17 διοικητικού. Με δεδομένη την έκταση του έργου της Ε.Α.Α. (όχι λιγότερες από 100 ετήσιες εκθέσεις για ασφαλιστικούς φορείς, εκθέσεις για τη συνολική πορεία του Σ.Κ.Α., εκθέσεις για κάθε υπό ίδρυση ασφαλιστικό φορέα, υποβολή προτάσεων κ.λπ., ο αριθμός αυτός κρίνεται απολύτως αναγκαίος, αλλά και περιέχει ένα μήνυμα της μεγάλης σημασίας που δίδει η πολιτεία στον νεοϊδρυόμενο αυτό θεσμό και του μεγάλου ρόλου που του αναλογεί.

Επίσης ρυθμίζονται θέματα εσωτερικής οργάνωσης και λειτουργίας της Ε.Α.Α., προσλήψεων, μετατάξεων και αποσπάσεων, καθώς και της εν γένει υπηρεσιακής κατάστασης του προσωπικού της.

Με προεδρικό διάταγμα θεσπίζεται ο Κανονισμός εσωτερικής λειτουργίας και διαχείρισης της Ε.Α.Α.. Επίσης προβλέπεται η έκδοση υπουργικών αποφάσεων για την οργάνωση και την εν γένει λειτουργία της Ε.Α.Α..

ΑΡΘΡΟ 11

Με το άρθρο αυτό ορίζεται η έναρξη ισχύος των διατάξεων του νόμου.

Αθήνα, 4 Ιουνίου 2002

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Ν. Χριστοδουλάκης

Κ. Σκανδαλίδης

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Δ. Ρέππας

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ**Μεταρρύθμιση Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης****ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥΣ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ****Άρθρο 1****Συντάξεις πολιτικών δημοσίων υπαλλήλων
και στρατιωτικών**

1. Στο τέλος του άρθρου 9 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 166/2000, ΦΕΚ 153 Α΄) προστίθεται παράγραφος 16 ως εξής:

«16. α. Για όσους αποχωρούν από την υπηρεσία από 1η Ιανουαρίου 2008 ως συντάξιμος μισθός, με βάση τον οποίο κανονίζεται η σύνταξη, λαμβάνεται υπόψη:

i. Για συνολική συντάξιμη υπηρεσία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα αυτού, μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2007, ο οριζόμενος από τις διατάξεις των παραγράφων 1-15 του άρθρου αυτού.

ii. Για συνολική συντάξιμη υπηρεσία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα αυτού, η οποία διανύεται από 1ης Ιανουαρίου 2008 και μετά, ποσοστό του ηλικίου της διαιρέσεως του συνόλου των μηνιαίων ασφαλιστέων αποδοχών, που έλαβε ο υπάλληλος κατά τα πέντε τελευταία έτη που προηγούνται της ημερομηνίας κατά την οποία αποχωρεί της υπηρεσίας, χωρίς τον υπολογισμό των τρίμηνων αποδοχών, των δώρων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και του επιδόματος αδείας, δια του αριθμού των μηνών υπηρεσίας που έχει πραγματοποιήσει ο υπάλληλος εντός της χρονικής αυτής περιόδου.

Αν ο υπάλληλος στην ίδια χρονική περίοδο δεν έχει σαράντα (40) τουλάχιστον μηνών υπηρεσία, για τον προσδιορισμό των μηνιαίων ασφαλιστέων αποδοχών συνυπολογίζονται και οι ασφαλιστέες αποδοχές μηνών υπηρεσίας της αμέσως προηγούμενης χρονικής περιόδου, μέχρι τη συμπλήρωση του αριθμού των σαράντα (40) μηνών.

Για τον προσδιορισμό των παραπάνω συνολικών αποδοχών λαμβάνονται υπόψη οι αποδοχές που έλαβε ο υπάλληλος κατά τη χρονική περίοδο των προηγούμενων εδαφίων της περίπτωσης αυτής, όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί κατά το χρόνο αποχώρησής του από την υπηρεσία.

Ειδικά για τους υπαλλήλους που θα αποχωρήσουν από 1ης Ιανουαρίου 2008 μέχρι και την 30ή Δεκεμβρίου 2012, για τον προσδιορισμό των συνολικών αποδοχών, θα λαμβάνεται υπόψη ποσοστό του ηλικίου της διαιρέσεως του συνόλου των μηνιαίων ασφαλιστέων αποδοχών που έλαβε ο υπάλληλος από 1ης Ιανουαρίου 2008 και μέχρι την αποχώρησή του, χωρίς τον υπολογισμό των τρίμηνων αποδοχών, των δώρων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και του επιδόματος αδείας, δια του αριθμού των μηνών υπηρεσίας του κατά τη χρονική αυτή περίοδο.

β. Το ποσοστό της υποπερίπτωσης ii της προηγούμενης περίπτωσης της παραγράφου αυτής, με βάση το οποίο κανονίζεται η σύνταξη, ορίζεται σε 79% για όσους αποχωρήσουν το έτος 2008, μειούμενο κατά 1% για καθένα από τα επόμενα έτη αποχώρησης του υπαλλήλου και καταλήγει σε 70%, για όσους αποχωρούν από το έτος 2017 και μετά.

γ. Ως ασφαλιστέες αποδοχές, με βάση τις οποίες υπο-

λογίζεται η σύνταξη της υποπερίπτωσης ii της περίπτωσης α΄ της παραγράφου αυτής, νοείται το σύνολο των αποδοχών του υπαλλήλου, οι οποίες έχουν υποβληθεί σε κράτηση για κύρια σύνταξη.»

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 10 του άρθρου 15 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων καταργούνται και οι ακολουθούσες παράγραφοι αναριθμούνται και λαμβάνουν αριθμό 10 και 11, αντίστοιχα.

3. Στο τέλος του άρθρου 15 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται παράγραφος 12 ως εξής:

«12 α. Το άθροισμα των ποσών των συντάξεων των υποπεριπτώσεων i και ii της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 16 του άρθρου 9 του Κώδικα αυτού αποτελεί το ποσό της δικαιούμενης σύνταξης.

β. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού έχουν εφαρμογή σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 9, όπου συντρέχει περίπτωση.»

4. Στο τέλος του άρθρου 34 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται παράγραφος 18 ως εξής:

«18. α. Για όσους αποχωρούν από την υπηρεσία από 1ης Ιανουαρίου 2008, ως συντάξιμος μισθός με βάση τον οποίο κανονίζεται η σύνταξη, λαμβάνεται υπόψη:

i. Για συνολική συντάξιμη υπηρεσία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα αυτού, μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2007, ο οριζόμενος από τις διατάξεις των παραγράφων 1-17 του άρθρου αυτού.

ii. Για συνολική συντάξιμη υπηρεσία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα αυτού, η οποία διανύεται από 1ης Ιανουαρίου 2008 και μετά, ποσοστό του ηλικίου της διαιρέσεως του συνόλου των μηνιαίων ασφαλιστέων αποδοχών, που έλαβε ο στρατιωτικός κατά τα πέντε τελευταία έτη που προηγούνται της ημερομηνίας κατά την οποία αποχωρεί της υπηρεσίας, χωρίς τον υπολογισμό των τρίμηνων αποδοχών, των δώρων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και του επιδόματος αδείας, δια του αριθμού των μηνών υπηρεσίας που έχει πραγματοποιήσει ο στρατιωτικός εντός της χρονικής αυτής περιόδου.

Αν ο στρατιωτικός στην ίδια χρονική περίοδο δεν έχει σαράντα (40) τουλάχιστον μηνών υπηρεσία, για τον προσδιορισμό των μηνιαίων ασφαλιστέων αποδοχών, συνυπολογίζονται και οι ασφαλιστέες αποδοχές μηνών εργασίας της αμέσως προηγούμενης χρονικής περιόδου, μέχρι τη συμπλήρωση του αριθμού των σαράντα (40) μηνών.

Για τον προσδιορισμό των παραπάνω συνολικών αποδοχών, λαμβάνονται υπόψη οι αποδοχές που έλαβε ο στρατιωτικός κατά τη χρονική περίοδο των προηγούμενων εδαφίων της περίπτωσης αυτής, όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί κατά το χρόνο αποχώρησής του από την υπηρεσία.

Ειδικά για τους στρατιωτικούς που θα αποχωρήσουν από 1ης Ιανουαρίου 2008 μέχρι και την 30ή Δεκεμβρίου 2012, λαμβάνεται υπόψη ποσοστό του ηλικίου της διαιρέσεως του συνόλου των μηνιαίων ασφαλιστέων αποδοχών, που έλαβε ο στρατιωτικός από 1ης Ιανουαρίου 2008 και μέχρι την αποχώρησή του, χωρίς τον υπολογισμό των τρίμηνων αποδοχών, των δώρων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και του επιδόματος αδείας, δια του αριθμού των μηνών υπηρεσίας του κατά τη χρονική αυτή περίοδο.

β. Το ποσοστό της υποπερίπτωσης ii της προηγούμενης περίπτωσης της παραγράφου αυτής, με βάση το

οποίο κανονίζεται η σύνταξη, ορίζεται σε 79% για όσους αποχωρήσουν το έτος 2008, μειούμενο κατά 1% για καθένα από τα επόμενα έτη αποχώρησης του στρατιωτικού και καταλήγει σε 70%, για όσους αποχωρούν από το έτος 2017 και μετά.

γ. Ως ασφαλιστέες αποδοχές, με βάση τις οποίες υπολογίζεται η σύνταξη της υποπερίπτωσης ii της περίπτωσης α' της παραγράφου αυτής, νοείται το σύνολο των αποδοχών του στρατιωτικού οι οποίες έχουν υποβληθεί σε κράτηση για κύρια σύνταξη.»

5. Οι διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 42 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίστανται ως εξής:

«7. α. Το άθροισμα των ποσών των συντάξεων των υποπεριπτώσεων i και ii της περίπτωσης α' της παραγράφου 18 του άρθρου 34 του Κώδικα αυτού αποτελεί το ποσό της δικαιούμενης σύνταξης.

β. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού έχουν εφαρμογή σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 34, όπου συντρέχει περίπτωση.»

6. Η παράγραφος 2 του άρθρου 56 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίσταται ως εξής:

«2. α. Η καταβολή της σύνταξης των πολιτικών υπαλλήλων της προηγούμενης παραγράφου, οι οποίοι αποχωρούν από την υπηρεσία λόγω παραίτησης ή για άλλους λόγους πριν από τη συμπλήρωση της ηλικίας συνταξιοδότησης, αναστέλλεται μέχρι τη συμπλήρωση της ηλικίας αυτής. Μετά τη λήξη της αναστολής αρχίζει η καταβολή της σύνταξης, αναπροσαρμοσμένης με όλες τις αυξήσεις που έχουν χορηγηθεί, μέχρι την έναρξη καταβολής της.

β. Από 1ης Ιανουαρίου 2003 η σύνταξη των γυναικών, που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1η Ιανουαρίου 1998, μπορεί να καταβληθεί μετά τη συμπλήρωση του πεντηκοστού πέμπτου (55ου) έτους της ηλικίας, μειώνεται όμως κατά το 1/267 του ποσού αυτής, για κάθε μήνα που υπολείπεται από την έναρξη καταβολής της, μέχρι τη συμπλήρωση της κατά περίπτωση ηλικίας συνταξιοδότησης.

Από 1ης Ιανουαρίου 2003, η σύνταξη των ανδρών υπαλλήλων, που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1η Ιανουαρίου 1998, μπορεί να καταβληθεί μετά τη συμπλήρωση του εξηκοστού (60ού) έτους της ηλικίας, μειώνεται όμως κατά 1/267 του ποσού αυτής για κάθε μήνα, που υπολείπεται από την έναρξη καταβολής της και μέχρι τη συμπλήρωση της κατά περίπτωση ηλικίας συνταξιοδότησης.

γ. Για όσους έχουν προσληφθεί μετά την 1η Ιανουαρίου 1983 και συμπληρώνουν τριακονταπενταετή πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, η σύνταξη καταβάλλεται ολόκληρη μετά τη συμπλήρωση του πεντηκοστού όγδοου (58ου) έτους της ηλικίας τους.

δ. Στην κατά την προηγούμενη περίπτωση τριακονταπενταετή συντάξιμη υπηρεσία περιλαμβάνεται και ο χρόνος που αναγνωρίζεται ως συντάξιμος με τις διατάξεις του ν.δ. 4202/1961 (ΦΕΚ 175 Α'), όπως αυτές ισχύουν, καθώς και οι προσαυξήσεις των συντάξεων με τριακοστά πέμπτα ή πεντηκοστά.

ε. Για όσους έχουν προσληφθεί από την 1η Ιανουαρίου 1983 και μετά και συμπληρώνουν τριακονταεπταετή πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, η σύνταξη καταβάλλε-

ται ολόκληρη, ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας.»

7. Στο τέλος του άρθρου 3 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α') προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής:

«7. Για όσους έχουν προσληφθεί από την 1.1.1993 και μετά και συμπληρώνουν τριακονταεπταετή πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, η σύνταξη καταβάλλεται ολόκληρη ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας.»

8. Οι παράγραφοι 2 των άρθρων 5 και 9 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Η μηνιαία σύνταξη συνίσταται σε ποσοστό 2% του κατά την προηγούμενη παράγραφο μηνιαίου ασφαλιστέου μισθού, για κάθε έτος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας.»

9. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το ποσό της σύνταξης, που χορηγείται κατά τις διατάξεις του νόμου αυτού στους από ίδιο δικαίωμα συνταξιούχους, δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το πενήντα τοις εκατό του βασικού μισθού του εισαγωγικού μισθολογικού κλιμακίου των υπαλλήλων υποχρεωτικής εκπαίδευσης (ΥΕ), όπως αυτό ισχύει κάθε φορά.»

10. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 15 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α') προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Μειωμένη επίσης σύνταξη δικαιούνται από 1ης Ιανουαρίου 2003 και οι υπάλληλοι, μετά τη συμπλήρωση του 55ου έτους της ηλικίας τους και πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας τριανταπέντε πλήρων ετών. Η μείωση συνίσταται στο 1/267 του ποσού αυτής, για κάθε μήνα που υπολείπεται από την έναρξη καταβολής της μέχρι τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας τους.»

11. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 19 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Η σύνταξη όμως αυτή αρχίζει να καταβάλλεται μετά τη συμπλήρωση του 60ού έτους προκειμένου για γυναίκες και του 65ου προκειμένου για άνδρες.»

12. Οι διατάξεις του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α'), όπου συντρέχει περίπτωση και δεν έρχονται σε αντίθεση με τις διατάξεις του νόμου αυτού, εξακολουθούν να ισχύουν.

13. Από 1ης Ιανουαρίου 2003, ποσό εκατόν εβδομήντα έξι (176) ευρώ από τα επιδόματα των πολιτικών δημοσίων υπαλλήλων του ν. 2470/1997 (ΦΕΚ 40 Α'), υπόκειται σε όλες τις ασφαλιστικές εισφορές και λαμβάνεται υπόψη, στη βάση υπολογισμού της σύνταξης των εξερχόμενων από την υπηρεσία, κατά τα 7/35 του ποσοστού αναπλήρωσης της σύνταξης (80%), για κάθε έτος που έχουν καταβληθεί οι εισφορές.

14. Όπου συντρέχει περίπτωση και δεν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις, οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται αναλόγως και για τους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. που διέπονται από το ίδιο με τους δημοσίους υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς, είτε οι συντάξεις τους βαρύνουν το Δημόσιο είτε τους οικείους φορείς, καθώς και για το προσωπικό του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος και των υπαλλήλων των ασφαλιστικών ταμείων του προσωπικού των σιδηροδρομικών δικτύων, που διέπονται από το καθεστώς του ν. δ. 3395/1955 (ΦΕΚ 276 Α').

15. Η ισχύς του άρθρου αυτού αρχίζει από 1ης Ιανουαρίου 2008, εκτός αν διαφορετικά ορίζεται στις επί μέρους διατάξεις.

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥΣ ΣΤΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΜΙΣΘΩΤΟΥΣ

Άρθρο 2

Ρυθμίσεις για τους μέχρι την 31.12.1992 ασφαλισμένους

1. Για τις ρυθμίσεις του νόμου αυτού, ως ειδικά Ταμεία θεωρούνται:

Το Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Ο.Τ.Ε. (Τ.Α.Π.-Ο.Τ.Ε.).

Ο Οργανισμός Ασφάλισης Προσωπικού Δ.Ε.Η. (Ο.Α.Π.-Δ.Ε.Η.).

Το Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού Η.Σ.Α.Π. (Τ.Σ.Π.-Η.Σ.Α.Π.).

Το Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος (Τ.Σ.Π. - Ε.Τ.Ε.).

Το Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος (Τ.Σ.Π.-Α.Τ.Ε.).

Το Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού Τραπεζής Ελλάδος (Τ.Σ.Π.-Τ.Ε.).

Το Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Ιονικής Λαϊκής Τράπεζας (Τ.Α.Π.-Ι.Λ.Τ.).

Το Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Ε.Τ.Β.Α. (Τ.Α.Π.-Ε.Τ.Β.Α.).

Το Ταμείο Συντάξεων και Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Γεωργικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων (Τ.Σ.Ε.Α.Π.Γ.Σ.Ο.) και

Το Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού της Ασφαλιστικής Εταιρείας « Η ΕΘΝΙΚΗ » (Τ.Α.Π.Α.Ε.Ε.).

2. Ασφαλισμένοι μέχρι 31.12.1992 στο Ι.Κ.Α. και από 1.1.1983 μέχρι 31.12.1992 στα ανωτέρω Ταμεία, θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης με τη συμπλήρωση 37 ετών υποχρεωτικής ασφάλισης ή 11.100 ημερών εργασίας, ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας.

Για τη συμπλήρωση του παραπάνω χρόνου ασφάλισης λαμβάνεται υπόψη:

Ο χρόνος υποχρεωτικής ασφάλισης από παροχή εξαρτημένης εργασίας, που πραγματοποιήθηκε σε φορείς κύριας ασφάλισης, ο οποίος συνυπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ. 4202/1961 (ΦΕΚ 175 Α'), όπως ισχύει.

Ο χρόνος πραγματικής υπηρεσίας στο Δημόσιο, τους Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμίδας και σε Ν.Π.Δ.Δ., ο οποίος συνυπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ. 4202/1961 (ΦΕΚ 175 Α'), όπως ισχύει ή αναγνωρίζεται με τις διατάξεις των άρθρων 4-6 του ν.1405/1983 (ΦΕΚ 180 Α').

Ο χρόνος πραγματικής ασφάλισης από παροχή εξαρτημένης εργασίας, ο οποίος διανύθηκε σε χώρες στις οποίες έχουν εφαρμογή οι κοινοτικοί κανονισμοί και οι διμερείς συμβάσεις κοινωνικής ασφάλειας τις οποίες έχει συνάψει η χώρα μας και οι οποίες περιλαμβάνουν διατάξεις περί συνυπολογισμού χρόνων ασφάλισης.

Δεν συνυπολογίζονται για την συμπλήρωση των 37 ετών ασφάλισης ο χρόνος ασφάλισης πέραν των 300 ημερών εργασίας ανά έτος, καθώς και κάθε άλλος πραγματικός ή πλασματικός χρόνος.

3. Ασφαλισμένοι των ειδικών Ταμείων, που υπήχθησαν στην ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης μέχρι 31.12.1982, θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης με τη συμπλήρωση 35 ετών ασφάλισης, ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας.

Ασφαλισμένοι του προηγούμενου εδαφίου, που υπήχθησαν από 1.1.1983 μέχρι 31.12.1992 στην ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης, θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης με τη συμπλήρωση 35 ετών ασφάλισης και του 58ου έτους της ηλικίας τους.

4. Για τους ασφαλισμένους των ειδικών Ταμείων, οι οποίοι συμπληρώνουν το 65ο έτος της ηλικίας τους οι άνδρες και το 60ο οι γυναίκες, ο ελάχιστος χρόνος για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος ορίζεται σε 15 έτη ασφάλισης.

Ασφαλισμένοι, που μετά τη διακοπή της ασφάλισής τους καθίστανται ανάπηροι σε ποσοστό 67% και άνω και δεν δικαιούνται άλλη σύνταξη για την αιτία αυτή ή αποβιώνουν και έχουν συμπληρώσει τον πιο πάνω ελάχιστο χρόνο, θεμελιώνουν οι ίδιοι ή τα μέλη οικογένειάς τους, δικαίωμα σύνταξης. Στις πιο πάνω περιπτώσεις, όπου από τις καταστατικές διατάξεις των οικείων φορέων δεν ρυθμίζεται διαφορετικά, η σύνταξη όσων ασφαλισμένων διακόψουν την ασφάλισή τους πριν τη συμπλήρωση των παραπάνω ορίων ηλικίας, υπολογίζεται επί των αποδοχών του χρόνου διακοπής της ασφάλισης και προσαυξάνεται με όλες τις αυξήσεις των συντάξεων που έχουν στο μεταξύ χορηγηθεί στους συνταξιούχους κάθε ασφαλιστικού οργανισμού.

5. α. Ασφαλισμένοι του κλάδου κύριας σύνταξης του Ι.Κ.Α., οι οποίοι συμπληρώνουν το 65ο έτος της ηλικίας τους και τουλάχιστον 3.500 ημέρες υποχρεωτικής ασφάλισης μέχρι 31.12.2007 και δεν παίρνουν ή δεν δικαιούνται σύνταξη από το Δημόσιο, Ο.Γ.Α., Ν.Π.Δ.Δ., ή άλλο οργανισμό κύριας ασφάλισης, δικαιούνται σύνταξη γήρατος, που υπολογίζεται με βάση τις διατάξεις της νομοθεσίας του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μη εφαρμοζόμενων των διατάξεων της νομοθεσίας περί κατώτατων ορίων.

Το ως άνω ποσό σύνταξης δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 2/3 ούτε να υπολείπεται του 1/2 του εκάστοτε καταβαλλόμενου κατώτατου ορίου γήρατος.

Β. Για τη συμπλήρωση του χρόνου ασφάλισης της παραγράφου αυτής λαμβάνεται υπόψη μόνο ο χρόνος εξαρτημένης εργασίας που έχει διανυθεί στην υποχρεωτική ασφάλιση άλλου φορέα κύριας ασφάλισης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ. 4202/1961 (ΦΕΚ 175 Α'), όπως ισχύει.

γ. Στους συνταξιοδοτούμενους με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 24 του ν. 2556/1997 (ΦΕΚ 270 Α'), όπως ισχύουν.

δ. Οι ρυθμίσεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται για αιτήσεις συνταξιοδότησης που υποβάλλονται από 1.1.2003 έως και 31.12.2007.

6. Οι ασφαλισμένοι μέχρι 31.12.1992 στο Ι.Κ.Α., οι οποίοι πραγματοποιούν χρόνο ασφάλισης 4.500 ημερών ή 15 ετών από τον οποίο τουλάχιστον τα 4/5 σε βάρεια και ανθυγιεινά επαγγέλματα, δικαιούνται σύνταξης, με τη συμπλήρωση του 60ου έτους της ηλικίας οι άνδρες και του 55ου έτους οι γυναίκες, εφόσον 1.000 τουλάχιστον ημέρες εργασίας στα επαγγέλματα αυτά έχουν πραγματοποιηθεί τα τελευταία 13 χρόνια, πριν το ανωτέρω όριο ηλικίας.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται για αιτήσεις συνταξιοδότησης που υποβάλλονται από 1.1.2003 και εφεξής.

7. Για τη συμπλήρωση των 10.500 ημερών ασφάλισης υπολογίζεται και ο χρόνος στρατιωτικής υπηρεσίας κατ'

εξαίρεση του εδαφ. β' της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 1358/1983, όπως ισχύει. Ο χρόνος στρατιωτικής υπηρεσίας δεν συνυπολογίζεται για τη συμπλήρωση του απαιτούμενου ελάχιστου χρόνου των 7.500 ημερών ασφάλισης στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

8. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων δεν καταλαμβάνουν όσους έχουν θεμελιώσει ή θα θεμελιώσουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα, με βάση ευνοϊκότερες διατάξεις των οικείων ασφαλιστικών οργανισμών, όπως ισχύουν μετά το ν.2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α'), επιφυλασσομένων των διατάξεων του παρόντος που αφορούν τον υπολογισμό της σύνταξης.

9. Για τον υπολογισμό των συντάξεων των μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένων του Ι.Κ.Α. λαμβάνεται υπόψη σε κάθε περίπτωση το τεκμαρτό ημερομίσθιο της ασφαλιστικής κλάσης, στην οποία κατατάσσεται ο ασφαλισμένος με βάση το ηλικίο της διαίρεσης του συνόλου των αποδοχών, μη συνυπολογιζόμενων των δώρων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και του επιδόματος αδείας, που έλαβε κατά τα πέντε ημερολογιακά έτη που επιλέγει εντός της δεκαετίας που προηγείται του έτους κατά το οποίο υποβάλλεται η αίτηση συνταξιοδότησης, δια του αριθμού των ημερών εργασίας που έχει πραγματοποιήσει εντός των ιδίων πέντε ετών.

Εάν ο ασφαλισμένος κατά τα πέντε επιλεγέντα έτη δεν έχει πραγματοποιήσει 1.000 τουλάχιστον ημέρες εργασίας, για τον προσδιορισμό του τεκμαρτού ημερομισθίου υπολογισμού της σύνταξης συνυπολογίζονται και οι αποδοχές ημερών εργασίας των μη επιλεγέντων ετών των αμέσως προηγούμενων εκείνου της υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης και μέχρι συμπλήρωσης του παραπάνω αριθμού ημερών εργασίας.

Εάν δεν συμπληρώνονται οι 1.000 ημέρες εργασίας στην 10ετία που προηγείται του έτους υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης, για τον προσδιορισμό του τεκμαρτού ημερομισθίου υπολογισμού της σύνταξης συνυπολογίζονται και οι αποδοχές ημερών εργασίας της αμέσως προηγούμενης χρονικής περιόδου μέχρι να συμπληρωθεί ο παραπάνω αριθμός ημερών εργασίας.

Σε κάθε περίπτωση δεν λαμβάνονται υπόψη αποδοχές πέραν του ανώτατου ορίου του ημερήσιου μισθού της ανώτατης ασφαλιστικής κλάσης της παρ.1 του άρθρου 37 του α.ν.1846/1951 (ΦΕΚ 179 Α'), όπως αυτό ισχύει κατά την καταβολή των εισφορών.

Για τον προσδιορισμό των ανωτέρω συνολικών αποδοχών, οι αποδοχές του ασφαλισμένου λαμβάνονται υπόψη αναπροσαρμοσμένες κατά το λόγο του τεκμαρτού ημερομισθίου της 15ης ασφαλιστικής κλάσης του Δεκεμβρίου του τελευταίου έτους πριν την υποβολή της αίτησης, προς το τεκμαρτό ημερομίσθιο της ίδιας ασφαλιστικής κλάσης του Δεκεμβρίου του έτους στο οποίο ανάγονται οι αναπροσαρμοζόμενες αποδοχές.

Για την κατάταξη σε μία από τις ασφαλιστικές κλάσεις της παρ.1 του άρθρου 37 του α.ν.1846/1951 (ΦΕΚ 179 Α'), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, λαμβάνονται υπόψη, τα όρια μισθών και τα τεκμαρτά ημερομίσθια των ασφαλιστικών κλάσεων, όπως αυτά ισχύουν το Δεκέμβριο του έτους πριν την υποβολή της αίτησης.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται για αιτήσεις συνταξιοδότησης που θα υποβληθούν από 1.1.2005 και εφεξής.

10. Η μηνιαία σύνταξη των υπαγομένων στην ασφάλιση των Ταμείων της παρ.1 του παρόντος από 1.1.1983 μέχρι 31.12.1992 καθορίζεται από 1.1.2003 σε 1/35 για

κάθε έτος ασφάλισης υπολογιζόμενου επί του 80% των συντάξιμων αποδοχών .

Η ως άνω διάταξη ισχύει και για τους πριν το 1983 ασφαλισμένους στο Τ.Σ.Ε.Α.Π.Γ.Σ.Ο..

Η ρύθμιση αυτή ισχύει για τις συντάξεις που χορηγούνται από 1.1.2003 μέχρι 31.12.2007.

11 α.. Η μηνιαία σύνταξη όσων έχουν υπαχθεί μέχρι 31.12.1992 στην ασφάλιση των ειδικών Ταμείων, οι οποίοι συνταξιοδοτούνται από 1.1.2008 και μετά, καθορίζεται σε 1/35 για κάθε έτος ασφάλισης και μέχρι τα 35 έτη και υπολογίζεται:

i) Για το μέχρι 31.12.2007 χρονικό διάστημα επί των αποδοχών που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της σύνταξης, σύμφωνα με τις ισχύουσες για κάθε φορέα καταστατικές ή γενικές διατάξεις, μη υπολογιζόμενων των δώρων Χριστουγέννων και Πάσχα και του επιδόματος αδείας.

Κατ' εξαίρεση και όπου από τις καταστατικές διατάξεις των Ταμείων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου προβλέπεται, για όσους ασφαλίτηκαν μέχρι 31.12.1982, διαφορετικό ανά έτος ποσοστό υπολογισμού της σύνταξης, αυτό εξακολουθεί να ισχύει για το χρονικό διάστημα μέχρι 31.12.2007.

ii) Για το από 1.1.2008 και εφεξής χρονικό διάστημα, επί του εκάστοτε ισχύοντος ποσοστού, όπως αυτό προσδιορίζεται στην περ. ε' της παραγράφου αυτής, του μέσου όρου των αποδοχών τις οποίες έλαβαν κατά τα πέντε πλήρη έτη που προηγούνται του μήνα που υποβάλλεται η αίτηση για συνταξιοδότηση.

β. Ως μέσος όρος αποδοχών νοείται το ηλικίο της διαίρεσης των αποδοχών που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της σύνταξης, χωρίς τα δώρα εορτών και το επίδομα αδείας, κατά τα 5 ανωτέρω έτη, δια του αριθμού των μηνών απασχόλησης της ίδιας περιόδου.

Αν στην ανωτέρω χρονική περίοδο δεν έχει πραγματοποιηθεί απασχόληση σαράντα (40) τουλάχιστον μηνών, για τον προσδιορισμό του μέσου όρου των αποδοχών συνυπολογίζονται και οι ασφαλιστέες αποδοχές μηνών εργασίας της αμέσως προηγούμενης χρονικής περιόδου, μέχρι τη συμπλήρωση του αριθμού των σαράντα (40) μηνών.

Σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος ή ατυχήματος εκτός εργασίας και απασχόλησης, αν δεν έχουν συμπληρωθεί οι παραπάνω μήνες ή έτη, ο υπολογισμός γίνεται με βάση το σύνολο του χρόνου ασφάλισης που έχει πραγματοποιηθεί.

γ. Για τον προσδιορισμό των παραπάνω συνολικών αποδοχών, οι αποδοχές του ασφαλισμένου για κάθε έτος, πλην των αποδοχών του τελευταίου έτους, πριν την υποβολή της αίτησης συνταξιοδότησης, λαμβάνονται υπόψη αυξημένες κατά το ποσοστό αύξησης των συντάξεων, που καθορίζεται από την εισοδηματική πολιτική για τα ταμεία μισθωτών.

δ. Για τον προσδιορισμό του μέσου όρου των αποδοχών όσων υποβάλλουν αίτηση συνταξιοδότησης από 1.1.2008 μέχρι 31.12.2012, λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των συντάξιμων αποδοχών που έλαβαν από 1.1.2008 μηνών μέχρι και το μήνα που προηγείται του μήνα υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης, δια του αριθμού των μηνών απασχόλησης της ίδιας περιόδου.

ε. Για όσους συνταξιοδοτηθούν το έτος 2008 το ποσοστό του μέσου όρου των αποδοχών, με βάση τις οποίες υπολογίζεται η σύνταξη, ορίζεται σε 79%, μειούμενο κατά 1% για καθένα από τα επόμενα έτη συνταξιοδότησης

και μέχρι το 70% για όσους αποχωρούν από το έτος 2017 και μετά.

στ. Μετά την 1.1.2008 το ποσό της δικαιούμενης σύνταξης αποτελείται από το άθροισμα των δύο ανωτέρω τμημάτων.

12. Όπου από τις ισχύουσες γενικές ή ειδικές διατάξεις προβλέπεται συνταξιοδότηση λόγω γήρατος με μειωμένο όριο ηλικίας, των μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένων του Ι.Κ.Α. και των ειδικών Ταμείων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, το ποσοστό μείωσης για τις χορηγούμενες από 1.1.2003 και εφεξής συντάξεις διαμορφώνεται σε 1/267 για κάθε μήνα που λείπει από το κατά περίπτωση απαιτούμενο πλήρες όριο ηλικίας συνταξιοδότησης και μέχρι 60 μήνες κατά περίπτωση.

Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου, περί καταβολής μειωμένης σύνταξης, δεν έχουν εφαρμογή στις περιπτώσεις των ασφαλισμένων των παραπάνω ειδικών Ταμείων, οι οποίοι συνταξιοδοτούνται με τις προϋποθέσεις της παρ. 4 του άρθρου αυτού.

13. Διατάξεις με τις οποίες θεσπίζεται ανώτατο όριο σύνταξης, καθώς και προσαυξήσεις για χρόνο ασφάλισης, εξακολουθούν να ισχύουν για τους μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένους.

Άρθρο 3

Ρυθμίσεις για τους μετά την 1.1.1993 ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α. και Ειδικών Ταμείων κύριας ασφάλισης μισθωτών

1. Ασφαλισμένοι του Ι.Κ.Α. και των Ειδικών Ταμείων θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης με τη συμπλήρωση 37 ετών υποχρεωτικής ασφάλισης ή 11.100 ημερών εργασίας, ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας.

Για τη συμπλήρωση του παραπάνω χρόνου ασφάλισης λαμβάνεται υπόψη και συνυπολογίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ/τος 4202/1961 (ΦΕΚ 175 Α') όπως ισχύει ο χρόνος υποχρεωτικής ασφάλισης από παροχή εξαρτημένης εργασίας, που πραγματοποιήθηκε σε φορείς κύριας ασφάλισης και ο χρόνος πραγματικής υπηρεσίας στο Δημόσιο, τους Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμίδας, και σε Ν.Π.Δ.Δ..

Επίσης λαμβάνεται υπόψη ο χρόνος πραγματικής ασφάλισης από παροχή εξαρτημένης εργασίας, ο οποίος διανύθηκε σε χώρες στις οποίες έχουν εφαρμογή οι κοινοτικοί κανονισμοί και οι διμερείς Συμβάσεις κοινωνικής ασφάλειας, τις οποίες έχει συνάψει η χώρα μας και οι οποίες περιλαμβάνουν διατάξεις περί συνυπολογισμού χρόνων ασφάλισης.

Δεν συνυπολογίζονται στον παραπάνω χρόνο ασφάλισης, ο χρόνος ασφάλισης πέραν των 300 ημερών εργασίας ανά ημερολογιακό έτος, καθώς και κάθε άλλος πραγματικός ή πλασματικός χρόνος.

2.α. Το ποσό της βασικής μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος ή αναπηρίας των από 1.1.1993 ασφαλισμένων του Ι.Κ.Α. και Ειδικών Ταμείων Κύριας Ασφάλισης Μισθωτών συνίσταται σε ποσοστό 2% επί των μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών του άρθρου 28 παρ. 1 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α') για κάθε έτος ή 300 ημέρες ασφάλισης και μέχρι 35 έτη ή 10.500 ημέρες ασφάλισης.

Για κάθε έτος ή 300 ημέρες ασφάλισης πέραν των 35 ετών ή 10.500 ημερών ασφάλισης, που πραγματοποιούνται μετά το 65ο έτος της ηλικίας και μέχρι το 67ο, το ανωτέρω ποσοστό αυξάνεται σε 3%.

Το κατά τα προηγούμενα εδάφια υπολογιζόμενο ποσό

της μηνιαίας σύνταξης δεν μπορεί να υπερβαίνει το τετραπλάσιο του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλή Α.Ε.Π. αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων.

Επί συνταξιοδότησεως λόγω αναπηρίας, εφόσον ο ασφαλισμένος κρίνεται ανάπηρος κατά την έννοια του εδαφίου α' της παρ. 5 του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ 179 Α'), όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 27 του ν.1902/1990 (ΦΕΚ 138 Α'), δικαιούται την κατά τα ανωτέρω πλήρη σύνταξη.

Εφόσον ο ασφαλισμένος κρίνεται ανάπηρος κατά την έννοια του εδαφίου β' της παρ.5 του άρθρου 28 του α. ν. 1846/1951(ΦΕΚ 179 Α'), όπως ισχύει, δικαιούται τα τρία τέταρτα (3/4) της σύνταξης αυτής και, εφόσον κρίνεται μερικά ανάπηρος κατά την έννοια του εδαφίου γ' της αυτής ως άνω παραγράφου, δικαιούται το μισό (1/2) της σύνταξης αυτής.

Ο ασφαλισμένος που έχει συμπληρώσει έξι χιλιάδες (6.000) ημέρες ή είκοσι (20) έτη εργασίας και κρίνεται ανάπηρος κατά την έννοια των εδαφίων β' και γ' της παρ.5 του άρθρου 28 του α. ν. 1846/1951(ΦΕΚ 179 Α'), όπως ισχύει, δικαιούται την ακέραια ή τα 3/4 της ακεραίας σύνταξης, αντίστοιχα.

Ο ασφαλισμένος, του οποίου η αναπηρία οφείλεται κατά κύριο λόγο σε ψυχιατρικές παθήσεις και κρίνεται ανάπηρος κατά την έννοια των εδαφίων β' και γ' της παρ.5 του άρθρου 28 του α. ν. 1846/1951(ΦΕΚ 179 Α'), όπως ισχύει, δικαιούται την ακέραια ή τα 3/4 της ακεραίας σύνταξης, αντίστοιχα.

β. Το ποσό της σύνταξης των μελών οικογένειας, όπως αυτά ορίζονται από το άρθρο 27 του ν.2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α'), υπολογίζεται επί του ποσού της βασικής σύνταξης, το οποίο ελάμβανε ο θανών συνταξιούχος λόγω γήρατος ή αναπηρίας ή θα εδικαιούτο ο θανών ασφαλισμένος, αν κατά την ημέρα του θανάτου του καθίστατο ανάπηρος σε ποσοστό 80%, χωρίς οποιαδήποτε επί της βασικής σύνταξης προσαύξηση και ορίζεται ως ποσοστό αυτής, ως εξής:

i. για τον επιζώντα σύζυγο ποσοστό 50% της βασικής σύνταξης,

ii. για κάθε παιδί ποσοστό 25% της βασικής σύνταξης.

Αν πρόκειται για παιδί ορφανό και από τους δύο γονείς το παραπάνω ποσοστό διπλασιάζεται, εκτός αν δικαιούται σύνταξη και από τους δύο γονείς.

Το συνολικό ποσό της σύνταξης λόγω θανάτου του επιζώντος συζύγου και των τέκνων δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 80% του κατά τα εδάφια α' και β' της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού οριζόμενου ποσού ούτε ανώτερο του 100% της σύνταξης του θανόντος.

3.α. Σε περίπτωση συνταξιοδότησης λόγω γήρατος με μειωμένο όριο ηλικίας, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α') το ποσοστό μείωσης της χορηγούμενης σύνταξης από το Ι.Κ.Α. και τα Ειδικά Ταμεία Κύριας Ασφάλισης Μισθωτών διαμορφώνεται σε 1/267 για κάθε μήνα που λείπει από το πλήρες όριο ηλικίας συνταξιοδότησης και μέχρι 60 μήνες κατά περίπτωση.

β. Κατ' εξαίρεση, ασφαλισμένοι που έχουν πραγματοποιήσει 35 έτη ή 10.500 ημέρες ασφάλισης και έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας, δικαιούνται σύνταξη γήρατος μειωμένη κατά 1/267 για κάθε μήνα που λείπει από τη συμπλήρωση του 65ου έτους.

4.α. Το κατώτατο ποσό της χορηγούμενης από το Ι.Κ.Α. και τα Ειδικά Ταμεία Κύριας Ασφάλισης μηνιαίας

σύνταξης γήρατος, αναπηρίας και εργατικού ατυχήματος ορίζεται ίσο με το 70% του κατώτατου μισθού εγγάμου, με πλήρη απασχόληση, όπως ο μισθός αυτός καθορίζεται από την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. του έτους 2002.

Το παραπάνω ποσό από την 1.1.2003 και εφεξής αναπροσαρμόζεται κατά το ποσοστό αύξησης των συντάξεων, σύμφωνα με την εκάστοτε καθοριζόμενη εισοδηματική πολιτική.

β. Το κατώτερο όριο που προβλέπεται από την ανωτέρω διάταξη μειώνεται σε κάθε περίπτωση που ο συνταξιούχος λαμβάνει σύνταξη μειωμένη.

5. Στους ασφαλισμένους οι οποίοι καθίστανται συνταξιούχοι λόγω γήρατος, έχουν χρόνο ασφάλισης άνω των 4.500 ημερών ή 15 ετών ασφάλισης και δικαιούνται τα κατώτατα όρια σύνταξης, χορηγείται προσαύξηση 1% για κάθε 300 ημέρες ή ένα έτος ασφάλισης επιπλέον των 4.500 ημερών ή 15 ετών, που υπολογίζεται επί των μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών του άρθρου 28 παρ.1 του ν.2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α').

Η κατά το προηγούμενο εδάφιο προσαύξηση χορηγείται και στους ασφαλισμένους, οι οποίοι συνταξιοδοτούνται λόγω γήρατος και η σύνταξη που δικαιούνται είναι μεγαλύτερη των κατώτατων ορίων, εφόσον τα κατώτατα όρια σύνταξης και η προσαύξηση που τους αναλογεί σύμφωνα με τα ανωτέρω υπερβαίνουν το ποσό σύνταξης που δικαιούνται βάσει οργανικών διατάξεων.

6. Τα κατώτατα όρια συντάξεων των παραπάνω διατάξεων, προσαυξάνονται κατά 5% για το πρώτο παιδί, 6% για το δεύτερο και 7% για το τρίτο και άνω, εφόσον είναι άγαμα και ανήλικα και δεν εργάζονται ή είναι ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία και δεν λαμβάνουν σύνταξη από οποιοδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό ή το Δημόσιο.

Η προσαύξηση αυτή παρατείνεται μέχρι τη συμπλήρωση του 24ου έτους της ηλικίας, εφόσον τα παιδιά φοιτούν σε ανώτερες ή ανώτατες αναγνωρισμένες σχολές του εσωτερικού ή του εξωτερικού.

Οι προβλεπόμενες από την παρ.1 του άρθρου 30 του ν.2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α') προσαυξήσεις οικογενειακών βαρών εξακολουθούν ισχύουσες στις περιπτώσεις συντάξεων γήρατος ή αναπηρίας, οι οποίες υπερβαίνουν τα οριζόμενα από την παρ.4 α του άρθρου αυτού όρια συντάξεων.

7. Συντάξεις που έχουν χορηγηθεί μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου αναπροσαρμόζονται σύμφωνα με την παραπάνω ρύθμιση.

Τα οικονομικά αποτελέσματα αρχίζουν από την πρώτη του επόμενου μήνα από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

Άρθρο 4

Χρηματοδότηση Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. και λοιπές διατάξεις

1. Το κράτος συμμετέχει στη χρηματοδότηση του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του Ενιαίου Ταμείου Μισθωτών (Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ.) κατά τη χρονική περίοδο από το έτος 2003 μέχρι το έτος 2032, ως εξής:

α) Κατά την περίοδο από το έτος 2003 μέχρι το έτος 2008 το Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. χρηματοδοτείται κατ' έτος με κυμαινόμενα ποσά, τα οποία, κατά μέσο όρο, αντιστοιχούν σε ποσοστό 1% του ετήσιου Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος (Α.Ε.Π.).

β) Κατά την περίοδο από το έτος 2009 μέχρι το έτος

2032 το Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. χρηματοδοτείται κατ' έτος με ποσό ίσο προς το 1% του Α.Ε.Π.Π.

2. Η χρηματοδότηση συνίσταται από τα εξής μέρη:

α) Ρευστά διαθέσιμα ίσα προς το ποσό που απαιτείται για τη χρηματοδότηση των αναλογιστικών ελλειμμάτων εκάστου τρέχοντος και επόμενου έτους και

β) Ειδικά ομόλογα μακράς διάρκειας, μη ρευστοποιήσιμα προ της λήξεως, για τη διασφάλιση της απαιτούμενης μελλοντικής χρηματοδότησης.

3. Αν ενταχθούν σταδιακά στο Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. και άλλα Ταμεία, το κράτος αναλαμβάνει την κάλυψη των ελλειμμάτων των Ταμείων αυτών. Επίσης αναπροσαρμόζει τη χρηματοδότηση σε επίπεδα που θα αποτρέπουν πρόσθετες επιβαρύνσεις του Ι.Κ.Α..

4. Αν εξελιχθούν δυσμενώς οι προβλέψεις του συνόλου των οικονομικών μεγεθών, που επηρεάζουν το αναλογιστικό έλλειμμα του Ι.Κ.Α.- Ε.Τ.Α.Μ. το κράτος εξασφαλίζει τους απαιτούμενους επιπλέον χρηματοδοτικούς πόρους, για την πλεονασματική λειτουργία του ασφαλιστικού συστήματος. Η αναπροσαρμογή των προβλέψεων γίνεται ανά πενταετία, μετά από πλήρη αναλογιστική μελέτη για το υπόλοιπο της περιόδου μέχρι το έτος 2032.

Τα επιπλέον ποσά χρηματοδότησης υπολογίζονται μόνο κατά την έκταση που οφείλονται σε δυσμενέστερες εξελίξεις των γενικότερων οικονομικών δεδομένων. Δεν καλύπτονται επιπλέον ελλείμματα που δημιουργούνται από αποφάσεις του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ., οι οποίες κινούνται εκτός των ορίων της προγραμματισμένης αύξησης των συντάξεων ή επιτρέπουν τη διεύρυνση των συνταξιοδοτικών παροχών σε μη προβλεπόμενες κατηγορίες από αυτές που έχουν ληφθεί υπόψη κατά τον εκάστοτε προγραμματισμό της χρηματοδότησης.

5. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζονται:

α) τα ποσά της ετήσιας χρηματοδότησης που προβλέπονται στην περίπτωση α' της παραγράφου 1,

β) το ποσό και η διάρκεια των ειδικών ομολόγων που προβλέπονται στην περίπτωση β' της παραγράφου 2,

γ) το επίπεδο χρηματοδότησης που προβλέπεται στην παράγραφο 3,

δ) οι επιπλέον χρηματοδοτικοί πόροι που προβλέπονται στην παράγραφο 4,

ε) η αναπροσαρμογή των προβλέψεων που ορίζεται στην παράγραφο 4 και κάθε άλλο θέμα που είναι αναγκαίο για την εφαρμογή της διατάξεως αυτής.

6. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται μέχρι 31.12.2004, μετά πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και σύμφωνη γνώμη ειδικής επιστημονικής επιτροπής, επανακαθορίζονται τα επαγγέλματα και οι εργασίες που υπάγονται στον Κανονισμό των Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α.

Οι από 1.1.2005 απασχολούμενοι για πρώτη φορά, υπάγονται στην ειδική προστασία του εδαφίου β' της παρ.3 του άρθρου 28 του α. ν. 1846/1951(ΦΕΚ 179 Α'), όπως ισχύει, εφόσον απασχολούνται σε επαγγέλματα που θα καθοριστούν με το ανωτέρω προεδρικό διάταγμα.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται έως 30.6.2003, συνιστάται ειδική επιστημονική επιτροπή από άτομα ανεγνωρισμένου επιστημονικού κύρους για τον επανακαθορισμό των επαγγελματιών και των εργασιών που υπάγονται στον

Κανονισμό των Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α..

Οι μέχρι 31.12.2004 ασφαλισμένοι, των οποίων η εργασία ή ειδικότητα έχει υπαχθεί στον Κανονισμό Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α., όπως ισχύει σήμερα, εξακολουθούν να διέπονται από τις διατάξεις του Κανονισμού αυτού.

Ο Κανονισμός Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών, που εκδίδεται σύμφωνα με την παραπάνω διαδικασία, έχει εφαρμογή και σε όσους απασχολούνται για πρώτη φορά μετά την 1.1.2005 και ασφαλιζονται στο Δημόσιο και σε φορείς ασφάλισης Μισθωτών.

7. Γυναίκες που ασφαλιζονται στο Ι.Κ.Α., και αποκτούν για πρώτη φορά παιδί από 1.1.2003 και εφεξής μπορούν να συμπληρώσουν τον οριζόμενο κατά περίπτωση από τις ισχύουσες διατάξεις χρόνο ασφάλισης για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος στο αντίστοιχο προς το χρόνο ασφάλισης πλήρες όριο ηλικίας με αναγνώριση πλασματικού χρόνου ενός (1) έτους για το πρώτο παιδί, ενός και μισού (1 και 1/2) για το δεύτερο και δύο (2) ετών για το τρίτο.

Το δικαίωμα αναγνώρισης του αναφερόμενου χρόνου στο προηγούμενο εδάφιο, εφόσον δεν ασκείται από τη ασφαλισμένη μητέρα, είναι δυνατόν να ασκείται από τον ασφαλισμένο στο Ι.Κ.Α. πατέρα για τη συμπλήρωση των ισχυουσών για τους άνδρες προϋποθέσεων συνταξιοδότησης.

Στις περιπτώσεις αναγνώρισης χρόνου γονικής άδειας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 40 του ν. 2084/1992 όπως ισχύει, ο χρόνος του πρώτου εδαφίου μειώνεται κατά τις αναγνωρισθείσες ημέρες γονικής άδειας.

Ο αναγνωριζόμενος χρόνος δεν μπορεί να συνυπολογιστεί για τη συμπλήρωση των ελάχιστων απαιτούμενων ημερών ασφάλισης στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα. Το δικαίωμα αναγνώρισης ασκείται κατά την υποβολή της αίτησης πλήρους συνταξιοδότησης λόγω γήρατος.

Το ποσό της εξαγοράς για την αναγνώριση του χρόνου του παρόντος άρθρου υπολογίζεται για κάθε αναγνωριζόμενο μήνα με βάση τις ισχύουσες κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης εισφορές εργοδότη και εργαζόμενου για τον κλάδο κύριας σύνταξης του Ι.Κ.Α. και τις συντάξιμες αποδοχές του ασφαλισμένου και βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Ο τρόπος απόδοσης στο Ι.Κ.Α. των ποσών εξαγοράς, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την υλοποίηση των διατάξεων του παρόντος άρθρου καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Ο αναγνωριζόμενος σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού πλασματικός χρόνος δεν συνυπολογίζεται για τη συμπλήρωση των χρονικών προϋποθέσεων συνταξιοδότησης με 37 έτη ασφάλισης, με τις ειδικές διατάξεις περί 35ετίας, όπως κάθε φορά ισχύουν, καθώς και των ειδικών προϋποθέσεων για τη συνταξιοδότηση μητέρων.

Οι ανωτέρω διατάξεις δεν ισχύουν για τους ασφαλισμένους των Ειδικών Ταμείων της παρ. 1 του άρθρου 2.

8. Η ειδική εισφορά που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 60 του ν.2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α') όπως αντικαταστάθηκαν από τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 25 του ν.2556/1997 (ΦΕΚ 270 Α'), καταργείται από 1.1.2008.

9. Οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης των παραγράφων 2,3,4,6,7 και 12 του άρθρου 2 και οι παράγραφοι 1 και 3 του άρθρου 3 ισχύουν και για τους φορείς επικουρικής ασφάλισης που ασφαλίζουν μισθωτούς, οι οποίοι για κύρια σύνταξη υπάγονται στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. και των Ειδικών Ταμείων του νόμου αυτού.

10. Από την 1.1.2008 το Ε.Τ.Ε.Α.Μ. και τα λοιπά Ταμεία και Κλάδοι Επικουρικής Ασφάλισης, για όλους τους ασφαλισμένους από 1.1.1993, καταχωρίζουν και διατηρούν σε ατομικούς λογαριασμούς τις εισφορές κάθε ασφαλισμένου.

Άρθρο 5

Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. – Εντασσόμενοι κλάδοι

1. Το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων που ιδρύθηκε με το ν. 6298/1934 (ΦΕΚ 346 Α'), όπως ισχύει, μετονομάζεται σε Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (Ι.Κ.Α.- Ε.Τ.Α.Μ.).

2. Οι κλάδοι σύνταξης των ταμείων Τ.Α.Π.-Ο.Τ.Ε., Τ.Σ.Π.Η.Σ.Α.Π., Τ.Σ.Π.-Ε.Τ.Ε., Τ.Σ.Π.-Α.Τ.Ε., Τ.Σ.Π.-Τ.Ε., Τ.Α.Π.-Ι.Α.Τ., Τ.Α.Π.-Ε.Τ.Β.Α., Τ.Σ.Ε.Α.Π.Γ.Σ.Ο. και Τ.Α.Π.Α.Ε.-Εθνική από 1.1.2008 εντάσσονται αυτοδικαίως στον κλάδο σύνταξης του Ι.Κ.Α.- Ε.Τ.Α.Μ..

Οι ανωτέρω κλάδοι μπορεί να παραμένουν στα οικεία ταμεία μετά από απόφαση του Διοικητικού τους Συμβουλίου με την προϋπόθεση εκπόνησης ειδικής προς τούτο αναλογιστικής εκθέσεως της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής από την οποία θα προκύπτει η βιωσιμότητά τους.

3. Οι αντίστοιχοι κλάδοι των ανωτέρω ταμείων καταργούνται από της εντάξεως και το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού της περιουσίας τους περιέρχεται αυτοδικαίως στον κλάδο σύνταξης του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., ως καθολικό διάδοχο, χωρίς την καταβολή φόρου, τέλους ή δικαιώματος υπέρ του Δημοσίου, οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης, ή άλλων προσώπων. Εφόσον η περιουσία των ανωτέρω ταμείων είναι ενιαία και όχι χωριστή κατά κλάδους, με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά γνώμη του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και των εντασσόμενων ταμείων, το σύνολο της περιουσίας, κινητής και ακίνητης, κατανέμεται μεταξύ του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και των ως άνω ταμείων κατά την αναλογία του ποσοστού εισφορών που παρακρατείται υπέρ εκάστου των εντασσόμενων κλάδων.

4. Για τη μεταβίβαση των ακινήτων εκδίδεται διαπιστωτική πράξη από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η οποία μεταγράφεται ατελώς στα οικεία βιβλία του αρμοδίου Υποθηκοφυλακείου ή στα κτηματικά βιβλία.

5. Εκκρεμείς δίκες με διαδίκους τα εντασσόμενα ταμεία συνεχίζονται από το Ι.Κ.Α.- Ε.Τ.Α.Μ. χωρίς διακοπή.

6. Από της εντάξεως οι ασφαλισμένοι των ανωτέρω εντασσόμενων κλάδων ασφαλιζονται στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και εξακολουθούν να διέπονται ως προς τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης και τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης από τις διατάξεις της νομοθεσίας των εντασσόμενων κλάδων, όπως ισχύει μετά τον ν.2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α') και τις διατάξεις του παρόντος.

7. Ο χρόνος ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε, ο χρόνος που αναγνωρίστηκε και εξαγοράστηκε ως συντάξιμος στους καταργούμενους κλάδους και ο χρόνος που διανύεται ή αναγνωρίζεται έως την ένταξη στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. λογίζεται ότι πραγματοποιήθηκε στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ..

8. Οι μέχρι την ένταξη συνταξιούχοι των εντασσόμενων κλάδων καθίστανται συνταξιούχοι του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ, το οποίο στο εξής βαρύνεται με την καταβολή της σύνταξής τους.

9. Οι συντάξεις ακολουθούν τις αυξήσεις των συντάξεων του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ..

10. Καμία σύνταξη δεν μπορεί να είναι κατώτερη από τα εκάστοτε καταβαλλόμενα κατώτατα όρια των συντάξεων του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ..

11. Το ποσοστό εισφοράς του κλάδου σύνταξης των ασφαλισμένων στους εντασσόμενους κλάδους μειώνεται σταδιακά από την ένταξη και εντός μίας πενταετίας εξομοιώνεται με το ποσοστό εισφοράς των ασφαλισμένων του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. κατά μία εκατοστιαία μονάδα ετησίως για τα πρώτα τέσσερα έτη και κατά το υπόλοιπο 1/3 της εκατοστιαίας μονάδας για το πέμπτο έτος.

12. Μεγαλύτερα ποσοστά εισφοράς εργοδότη των ανωτέρω κλάδων από του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την ένταξη.

13. Η προβλεπόμενη από τις παραγράφους 4 και 5 του άρθρου 46 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α') υποχρέωση των εργοδοτών για κάλυψη των οργανικών ελλειμμάτων των ανωτέρω ταμείων εξακολουθεί να ισχύει και μετά την ένταξη και καταβάλλεται στο Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ..

14. Οι αποδόσεις του Ειδικού Κεφαλαίου που προβλέπονται από το άρθρο 6 παρ.2 εδ. ζ' του καταστατικού της εταιρείας Διαχείρισης Ειδικού Κεφαλαίου Τ.Α.Π. – Ο.Τ.Ε. Α.Ε. (ΕΔΕΚΤ – Ο.Τ.Ε – Α.Ε.) του άρθρου 12 του ν. 2768/1999 (ΦΕΚ 273 Α') καταβάλλονται από την ένταξη του Τ.Α.Π.- Ο.Τ.Ε. στο Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ..

15. Ο Διοικητής του Ι.Κ.Α - Ε.Τ.Α.Μ. διορίζεται με απόφαση του Πρωθυπουργού, μετά από διαβούλευση με τους αρχηγούς των κομμάτων που εκπροσωπούνται στη Βουλή, ένα μήνα πριν τη λήξη της θητείας.

16. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται μετά από πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και γνώμη των οικείων Δ.Σ. των ανωτέρω ταμείων, μπορεί να εντάσσονται στο Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ. οι αντίστοιχοι κλάδοι σύνταξης πριν την 1.1.2008 με τους όρους και προϋποθέσεις των ανωτέρω διατάξεων, να μεταφέρονται θέσεις και προσωπικό στο Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ. και να ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την υπηρεσιακή κατάσταση, τη συνταξιοδότηση και τη χορήγηση εφάπαξ του μεταφερόμενου προσωπικού.

17. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ρυθμίζεται κάθε θέμα τεχνικού ή λεπτομερειακού χαρακτήρα που θα προκύψει κατά την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 6 **Σύσταση Ε.Τ.Ε.Α.Μ.**

1. Συνιστάται νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (Ε.Τ.Ε.Α.Μ.), το οποίο τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, διέπεται από το σύνολο των διατάξεων του καταργούμενου Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. και έχει έδρα την Αθήνα. Η έναρξη λειτουργίας του ορίζεται την 1η Ιουνίου 2003.

2. Το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών που έχει συσταθεί με το ν. 997/1979 (ΦΕΚ 287 Α') και είχε ενταχθεί στο Ι.Κ.Α. με το άρθρο 6 του ν. 1358/1983 (ΦΕΚ 64 Α') ως κλάδος με την ονομασία «Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων-Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών

(Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ.)» καταργείται από την πιο πάνω ημερομηνία.

3. Το Ε.Τ.Ε.Α.Μ. αποτελεί καθολικό διάδοχο του καταργούμενου Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. και υπεισέρχεται στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις αυτού.

4. Το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού της κινητής και ακίνητης περιουσίας του Ι.Κ.Α. – Τ.Ε.Α.Μ. περιέρχεται αυτοδικαίως στο νέο φορέα, ως καθολικό διάδοχο, χωρίς την καταβολή φόρου ή τέλους ή δικαιώματος υπέρ του Δημοσίου, Ο.Τ.Α. ή άλλου προσώπου.

5. Για τη μεταβίβαση της κυριότητας των ακινήτων του Ι.Κ.Α.- Τ.Ε.Α.Μ. ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων εκδίδει διαπιστωτική πράξη, η οποία μεταγράφεται ατελώς στα οικεία βιβλία του Υποθηκοφυλακείου ή στα κτηματικά βιβλία.

6. Οι εκκρεμείς δίκες με διάδικο το Ι.Κ.Α. – Τ.Ε.Α.Μ. συνεχίζονται στο όνομα του Ε.Τ.Ε.Α.Μ. χωρίς διακοπή. Τα δικαστικά προνόμια που είχε το Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. αναγνωρίζονται και στο Ε.Τ.Ε.Α.Μ..

7. Το Ε.Τ.Ε.Α.Μ. έχει σκοπό την επικουρική ασφάλιση για παροχή σύνταξης των προσώπων που υπάγονται στην ασφάλισή του σε περίπτωση γήρατος, αναπηρίας, καθώς και των μελών της οικογένειάς τους σε περίπτωση θανάτου του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου.

8. Στην ασφάλιση του Ε.Τ.Ε.Α.Μ. υπάγονται υποχρεωτικά τα πρόσωπα που βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας υπήγοντο στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. – Τ.Ε.Α.Μ..

9. Οι κατά την ισχύ του παρόντος νόμου ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι του Ι.Κ.Α. – Τ.Ε.Α.Μ. καθίστανται ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι του Ε.Τ.Ε.Α.Μ. και διέπονται από τη νομοθεσία του, όπως κάθε φορά ισχύει.

10. Ο χρόνος ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε, αναγνωρίστηκε, εξαγοράσθηκε ως συντάξιμος ή κατέστη χρόνος στο Ι.Κ.Α.- Τ.Ε.Α.Μ., λογίζεται ότι πραγματοποιήθηκε στην ασφάλιση του Ε.Τ.Ε.Α.Μ..

11. Πόροι του Ε.Τ.Ε.Α.Μ. αποτελούν τα πάσης φύσης έσοδα του καταργούμενου Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ., τα έσοδα από εισφορά ασφαλισμένου, εργοδότη, οι πρόσδοδοι περιουσίας, η απόδοση των κεφαλαίων και αποθεματικών και κάθε άλλο έσοδο που προκύπτει από τη δραστηριότητά του.

12. Οι οφειλές του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. προς το καταργούμενο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. αποδίδονται στο Ε.Τ.Ε.Α.Μ. μέχρι την 31.12.2003.

13.α. Το Ε.Τ.Ε.Α.Μ. διοικείται από επταμελές (7) Διοικητικό Συμβούλιο που διορίζεται από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και αποτελείται:

- 1) τον Πρόεδρο με το νόμιμο αναπληρωτή του,
- 2) δύο εκπροσώπους των ασφαλισμένων με τους αναπληρωτές τους,
- 3) δύο εκπροσώπους των εργοδοτών με τους αναπληρωτές τους,

4) έναν εκπρόσωπο των συνταξιούχων με τον αναπληρωτή του,

5) έναν υπάλληλο κατηγορίας ΠΕ με βαθμό Α' του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων με τον αναπληρωτή του.

Στο Διοικητικό Συμβούλιο συμμετέχει με δικαίωμα ψήφου εκπρόσωπος των εργαζομένων, όταν συζητούνται θέματα προσωπικού ή οργάνωσης και λειτουργίας του ταμείου.

Ο Πρόεδρος διορίζεται από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετά από διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους ένα μήνα πριν τη λήξη της θητείας.

Στις συνεδριάσεις του Δ.Σ. μετέχει άνευ ψήφου κυβερνητικός επίτροπος, υπάλληλος με βαθμό κατηγορίας ΠΕ με βαθμό Α' του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ο οποίος ορίζεται από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Χρή Γραμματέα εκτελεί υπάλληλος του Ε.Τ.Ε.Α.Μ. οριζόμενος από τον Πρόεδρο.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και μετά γνώμη του Δ.Σ. καθορίζονται οι αρμοδιότητες και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τη λειτουργία του Διοικητικού Συμβουλίου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων που εκδίδεται μέχρι την 31.12.2002 και αναλαμβάνει από 1.1.2003.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ε.Τ.Ε.Α.Μ. συγκαλείται και συνεδριάζει στους χώρους του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. μέχρι τη μεταστέγαση των υπηρεσιών του.

β. Μέχρι τη συγκρότηση της νέας διοίκησης, το Ε.Τ.Ε.Α.Μ. διοικείται προσωρινά από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ.. Στο προσωρινό Διοικητικό Συμβούλιο ανατίθενται η διοίκηση του Ε.Τ.Ε.Α.Μ., η διαχείριση της περιουσίας του, η μέριμνα για την είσπραξη των πόρων και η εν γένει εκπλήρωση των σκοπών και στόχων του Ε.Τ.Ε.Α.Μ..

14. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μέσα σε δύο χρόνια από την ισχύ του παρόντος, με πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, και μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Ε.Τ.Ε.Α.Μ., αναλογιστική μελέτη και γνώμη του Συμβουλίου Κοινωνικών Ασφαλίσεων καταρτίζεται ο Κανονισμός Ασφάλισης και Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Μ., με τον οποίο ορίζονται το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών κατά κατηγορία ασφαλισμένων, οι υπόχρεοι καταβολής και ο χρόνος υποχρέωσης καταβολής των εισφορών, τα υπαγόμενα στην ασφάλιση πρόσωπα, ο χρόνος ασφάλισης, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία απονομής των παροχών, το είδος, η έκταση και το ύψος αυτών, οι λόγοι έκπτωσης και αναστολής της καταβολής των παροχών, η παραγραφή των αξιώσεων επί των παροχών, ο χρόνος έναρξης και λήξης του δικαιώματος για την καταβολή των παροχών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία ρύθμιση για τη λειτουργία και εκπλήρωση των σκοπών του Ε.Τ.Ε.Α.Μ. Με την ίδια διαδικασία τροποποιείται και συμπληρώνεται η ήδη ισχύουσα νομοθεσία.

15. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μέσα σε δύο χρόνια από την ισχύ του παρόντος με πρόταση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και μετά από γνώμη του Δ.Σ., καταρτίζεται ο Οργανισμός του Ταμείου και συστήνονται θέσεις προσωπικού.

16. Με αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά γνώμη του Δ.Σ. Ε.Τ.Ε.Α.Μ. και του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., δύναται να παραμείνει η βεβαίωση και είσπραξη των εσόδων του Ε.Τ.Ε.Α.Μ. στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., να μεταφέρονται από το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. οργανικές θέσεις μόνιμες και ιδιωτικού δικαίου και προσωπικό που υπηρετεί σε αυτές στο Ε.Τ.Ε.Α.Μ., να ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την υπηρεσιακή κατάσταση, τη συνταξιοδότηση και τη χορήγηση εφάπαξ του μεταφερόμενου προσωπικού, να καθορίζεται ο τρόπος οικονομικής οργάνωσης και λογιστικής λειτουργίας του Ε.Τ.Ε.Α.Μ., να ρυθμίζονται θέματα αρμοδιοτήτων του προσωπικού,

καθώς και κάθε θέμα τεχνικού ή λεπτομερειακού χαρακτήρα, αναγκαίο για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

17. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται μετά πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, καθορίζονται τα κριτήρια, οι προϋποθέσεις και οι όροι ενοποιήσεως των ταμείων, επικουρικής ασφάλισης, κλάδων και λογαριασμών κατά ομοειδείς επαγγελματικές κατηγορίες και κλάδους, ο διαχωρισμός και η μεταφορά κατηγοριών ασφαλισμένων σε άλλα επικουρικά ταμεία. Από την έκδοση του ανωτέρω προεδρικού διατάγματος τα υφιστάμενα επικουρικά ταμεία, οι κλάδοι και οι λογαριασμοί επικουρικής ασφάλισης μισθωτών ενοποιούνται εντός χρονικού διαστήματος 18 μηνών με υπουργική απόφαση. Όσα επικουρικά ταμεία, κλάδοι και λογαριασμοί δεν ενοποιηθούν εντός του ανωτέρω χρονικού διαστήματος, συγχωνεύονται υποχρεωτικά στο Ε.Τ.Ε.Α.Μ. με διαπιστωτική πράξη του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Στο Ε.Τ.Ε.Α.Μ. συγχωνεύονται υποχρεωτικά όσα ενοποιημένα ταμεία επικουρικής ασφάλισης εντός χρονικού διαστήματος 12 μηνών από την ενοποίησή τους δεν τηρούν αναλυτικές μερίδες για κάθε ασφαλισμένο από τις οποίες να προκύπτουν οι καταβαλλόμενες εισφορές του και όσα δεν καταβάλλουν το εκάστοτε καταβαλλόμενο κατώτατο όριο του Ε.Τ.Ε.Α.Μ..

18. Μέχρι την έναρξη ισχύος του προεδρικού διατάγματος για τον Οργανισμό και της υπουργικής απόφασης για τη μεταφορά του προσωπικού, το Ε.Τ.Ε.Α.Μ. λειτουργεί με την προβλεπόμενη διάρθρωση θέσεων και το προσωπικό που υπηρετεί στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και εφαρμόζεται η ισχύουσα νομοθεσία του καταργούμενου Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. στο σύνολό της.

Μέχρι τη στέγαση των υπηρεσιών του το Ε.Τ.Ε.Α.Μ. εξυπηρετείται στους χώρους του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ..

19. Εάν εντός των προβλεπόμενων από τον νόμο αυτών προθεσμιών το Δ.Σ. του Ε.Τ.Ε.Α.Μ. δεν εκφέρει την απαιτούμενη γνώμη για την έκδοση των κανονιστικών πράξεων, ο αρμόδιος Υπουργός εκδίδει τις προβλεπόμενες πράξεις τηρουμένης της λοιπής διαδικασίας.

ΤΑΜΕΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Άρθρο 7 Σύσταση – Σκοπός

1. Συνιστώνται νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, τα οποία ιδρύονται και λειτουργούν σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, υπό την εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Στην επωνυμία τους αναφέρεται «Ταμείο επαγγελματικής ασφάλισης – Ν.Π.Ι.Δ.».

2. Τα ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης έχουν ως σκοπό την παροχή στους ασφαλισμένους και δικαιούχους των παροχών, επαγγελματικής ασφαλιστικής προστασίας πέραν της παρεχόμενης από την υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση για τους ασφαλιστικούς κινδύνους και ενδεικτικά τους κινδύνους γήρατος, θανάτου, αναπηρίας, επαγγελματικού ατυχήματος, ασθένειας, διακοπής της εργασίας. Χορηγούν παροχές σε είδος ή σε χρήμα που καταβάλλονται περιοδικώς ή εφάπαξ.

3. Τα ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης ιδρύονται προαιρετικά ανά επιχείρηση ή κλάδο ή κλάδους εργαζομένων, με πρωτοβουλία των εργαζομένων ή των εργο-

δοτών ή με συμφωνία των εργοδοτών και των εργαζομένων, υπό την προϋπόθεση ότι ο αριθμός των ασφαλιζομένων κατά επιχείρηση ή επαγγελματικό κλάδο υπερβαίνει τους 100. Επίσης ιδρύονται με πρωτοβουλία των αυτοτελώς απασχολούμενων ή των ελεύθερων επαγγελματιών ή των αγροτών ή τις επαγγελματικές τους οργανώσεις, υπό την προϋπόθεση ότι ο αριθμός των ασφαλιζόμενων μελών τους υπερβαίνει τους 100.

4. Το καταστατικό του ταμείου επαγγελματικής ασφάλισης καταρτίζεται με συμβολαιογραφικό έγγραφο και ρυθμίζει υποχρεωτικά: α) τη σύνθεση και τον αριθμό των μελών της Διοίκησης του ταμείου, τη διαδικασία ανάδειξης του Προέδρου, καθώς και τον τρόπο λειτουργίας της, β) τους πόρους του ταμείου, τον τρόπο υπολογισμού και το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών (εργοδοτών και /ή εργαζομένων), καθώς και τη διαδικασία μεταβολής ή αναπροσαρμογής του ύψους των ασφαλιστικών εισφορών, γ) τους όρους εγγραφής και διαγραφής των ασφαλισμένων, δ) τους ασφαλιζόμενους κινδύνους, ε) τα είδη και το ύψος των παροχών προς τους ασφαλισμένους καθώς και τη διαδικασία αναπροσαρμογής τους, στ) την έδρα του ταμείου και τους εκπροσώπους του ζ) τη διαδικασία διάλυσης και εκκαθάρισης. Έδρα του ταμείου ορίζεται από το καταστατικό ο τόπος λειτουργίας της διοικήσεώς του. Τα στοιχεία των περιπτώσεων β' και ε' της παρούσας παραγράφου διαμορφώνονται ανάλογα με το οικονομικό σύστημα που ακολουθεί το ταμείο επαγγελματικής ασφάλισης.

5. Τα ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης που χορηγούν συνταξιοδοτικές παροχές λειτουργούν με βάση το κεφαλαιοποιητικό σύστημα. Τα δικαιώματα στα ταμεία αυτά δεν εξαγοράζονται πριν την ηλικία συνταξιοδότησης βάσει των καταστατικών διατάξεων.

6. Το καταστατικό του ταμείου δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μετά από διαπιστωτική απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η οποία εκδίδεται μετά σύμφωνη γνώμη της Αναλογιστικής Αρχής για τα θέματα της αρμοδιότητάς της. Η νομική προσωπικότητα του ταμείου κτάται από την ως άνω δημοσίευση του καταστατικού. Το καταστατικό τροποποιείται με την ίδια διαδικασία που προβλέπεται για την ίδρυση του ταμείου, εκτός από την περίπτωση της περ. στ' της παρ. 4 του παρόντος άρθρου.

7. Στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καταχωρίζεται το καταστατικό των ταμείων επαγγελματικής ασφάλισης και κάθε τροποποίησή του.

Στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων συνιστάται Διεύθυνση με τίτλο « Διεύθυνση Επαγγελματικής Ασφάλισης» με σκοπό τον έλεγχο και την εποπτεία των Ν.Π.Ι.Δ. που συνιστώνται με το άρθρο αυτό και διαρθρώνεται σε δύο (2) τμήματα με τις παρακάτω αρμοδιότητες ως εξής:

α) Τμήμα Εσωτερικής Νομοθεσίας: Το τμήμα αυτό ασχολείται με τη μελέτη, επεξεργασία, θέσπιση και επιμέλεια εφαρμογής μέτρων που αφορούν θέματα της Επαγγελματικής Κοινωνικής Ασφάλισης, τη τήρηση Μητρώου, την ενημέρωση και εισήγηση προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για τη λήψη αναγκαίων μέτρων.

β) Τμήμα Διεθνούς Παρακολούθησης: Το τμήμα αυτό ασχολείται με τη μελέτη, επεξεργασία, θέσπιση και επιμέλεια εφαρμογής μέτρων για την παρακολούθηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση και διεθνή χώρο της εξέλιξης στα θέ-

ματα επαγγελματικής προστασίας, την εναρμόνιση με τους κανόνες και τη συμμετοχή στη διαδικασία συντονισμού της νομοθεσίας των κρατών- μελών, για τη συμπληρωματική ασφάλιση και προστασία των διακινούμενων εργαζομένων, την παρακολούθηση διαδικασιών και διμερών θεμάτων για τη σύγκλιση των συστημάτων αυτών.

Για τις ανάγκες της Διεύθυνσης συνιστώνται στη Γ.Γ.Κ.Α. οι παρακάτω θέσεις προσωπικού:

Οκτώ (8) θέσεις κατηγορίας ΠΕ, Κλάδου ΠΕ Κοινωνικής Ασφάλισης, στο βαθμό Δ' - Α',

Δύο (2) θέσεις κατηγορίας ΤΕ, Κλάδου Διοικητικού-Λογιστικού στο βαθμό Δ' - Α',

Δύο (2) θέσεις κατηγορίας ΔΕ, Κλάδου Διοικητικών Γραμματέων.

Προσόντα διορισμού είναι τα προβλεπόμενα από το π.δ. 50/2001 (ΦΕΚ 39 Α').

8. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά σύμφωνη γνώμη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, ως προς τα θέματα της αρμοδιότητάς της, που εκδίδεται μετά από απόφαση των συμπληρωματικών ταμείων, επιτρέπεται η ενοποίηση ή η διάσπαση αυτών ή η σύσταση ομοσπονδιών και ενώσεων με άλλα επαγγελματικά ταμεία (Ν.Π.Ι.Δ. χωρίς κερδοσκοπικό χαρακτήρα) στην ημεδαπή ή την Ευρωπαϊκή Ένωση. Με την ίδια απόφαση και μετά σύμφωνη γνώμη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής εγκρίνεται το νέο καταστατικό και υποβάλλεται σε δημοσίευση και καταχώριση, όπως προβλέπεται στις παραγράφους 5 και 6 του παρόντος άρθρου.

9. Η υπαγωγή στην ασφάλιση των ταμείων επαγγελματικής ασφάλισης είναι προαιρετική. Κάθε εργαζόμενος στην επιχείρηση ή τον κλάδο ή τους κλάδους που λειτουργεί ταμείο επαγγελματικής ασφάλισης έχει δικαίωμα να ασφαρίζεται σε ταμείο που λειτουργεί στον επαγγελματικό του χώρο, χωρίς να απαιτείται η συμμετοχή του σε συνδικαλιστική οργάνωση. Κάθε αυτοτελώς απασχολούμενος, κάθε ελεύθερος επαγγελματίας και κάθε αγρότης έχει δικαίωμα να ασφαρίζεται σε ταμείο επαγγελματικής ασφάλισης που λειτουργεί στον επαγγελματικό του χώρο χωρίς να απαιτείται η συμμετοχή του σε επαγγελματική οργάνωση. Τα καταστατικά των ταμείων επαγγελματικής ασφάλισης δεν επιτρέπεται να αποκλείουν την ασφάλιση των προσώπων που έχουν δικαίωμα να υπαχθούν σε αυτά ή να θέτουν προϋποθέσεις που εισάγουν διακρίσεις μεταξύ των προσώπων που έχουν δικαίωμα υπαγωγής.

Ο ασφαλισμένος έχει δικαίωμα να επιλέξει σε ποια ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης θα υπαχθεί στην περίπτωση που έχει δικαίωμα υπαγωγής σε περισσότερα ταμεία.

10. Ο ασφαλισμένος έχει δικαίωμα να ζητήσει τη διαγραφή του από το ταμείο επαγγελματικής ασφάλισης, εφόσον έχει ελάχιστο χρόνο ασφάλισης τουλάχιστον ενός έτους και προειδοποιήσει προ ενός μηνός περί της ασκήσεως του δικαιώματός του. Ο ασφαλισμένος στην περίπτωση αυτή δικαιούται είτε να μεταφέρει τα δικαιώματά του σε άλλο ταμείο επαγγελματικής ασφάλισης που λειτουργεί στο χώρο της απασχολήσεώς του είτε να λάβει την παροχή που του αναλογεί σε σχέση με το χρόνο παραμονής του στο ταμείο όταν έχει συμπληρώσει τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση παροχής. Τα αυτά δικαιώματα έχει ο ασφαλισμένος και στην περίπτωση της αλλαγής της επαγγελματικής του δραστηριότητας χωρίς χρονικό περιορισμό παραμονής στο ταμείο επαγγελματι-

κής ασφάλισης και χωρίς μηνιαία προηγούμενη προειδοποίηση.

11. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά γνώμη της Αναλογιστικής Αρχής, καθορίζονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία για την άσκηση του δικαιώματος διαγραφής, για το συνυπολογισμό του χρόνου επαγγελματικής ασφάλισης, τη μεταφορά δικαιωμάτων και το αρμόδιο για τη χορήγηση της παροχής ταμείο, σε περίπτωση διαδοχικής χρονικά επαγγελματικής ασφάλισης σε περισσότερα ταμεία στην ημεδαπή και στην περίπτωση της διαδοχικής χρονικά ασφάλισης σε περισσότερα ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης στην ημεδαπή και σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

12. Τα ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης που χρηματοδοτούνται και από εργοδότες διοικούνται από Διοικητικό Συμβούλιο με τετραετή θητεία, στο οποίο μετέχουν οι ασφαλισμένοι – συνταξιούχοι και οι εργοδότες, όπως το καταστατικό ορίζει. Τα λοιπά ταμεία διοικούνται όπως το καταστατικό ορίζει.

13. Το ταμείο επαγγελματικής ασφάλισης τηρεί υποχρεωτικά μητρώο ασφαλισμένων.

14. Ο έλεγχος των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων και στοιχείων γίνεται από δύο ορκωτούς ελεγκτές.

15. Η ασφαλιστική τοποθέτηση των ταμείων επαγγελματικής ασφάλισης γίνεται ως εξής: Ποσοστό μέχρι 10% των τεχνικών αποθεματικών επενδύεται σε ακίνητα, ποσοστό μέχρι 70% των τεχνικών αποθεματικών επενδύεται σε μετοχές, μεταβιβάσιμα αξιόγραφα εξομοιούμενα με μετοχές και σε ομολογίες εταιρειών σε αναγνωρισμένα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα στην Ελλάδα, σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και λοιπές χώρες της αλλοδαπής και ποσοστό μέχρι 20% των τεχνικών αποθεματικών τους σε έντοκα γραμμάτια και τραπεζικές καταθέσεις.

Οι επενδύσεις των ταμείων επαγγελματικής ασφάλισης σε χρηματοοικονομικά μέσα, που εκδίδει η χρηματοδοτούσα επιχείρηση, επιτρέπεται μέχρι ποσοστού 5% των τεχνικών αποθεματικών του ταμείου. Όταν το ταμείο ασκεί δραστηριότητα για λογαριασμό ομίλου επιχειρήσεων, πρέπει να λαμβάνεται πρόνοια ώστε το ανωτέρω ποσό να διαφοροποιείται κατάλληλα.

16. Τα ταμεία επαγγελματικής κοινωνικής ασφάλισης υποχρεούνται στη δημιουργία αποθεματικών, το ύψος των οποίων αντανάκλα τις χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις, τις οποίες έχουν αναλάβει έναντι των ασφαλισμένων και των δικαιούχων παροχών. Ο υπολογισμός αυτών πραγματοποιείται από αναλογιστή.

17. Τα εκάστοτε προβλεπόμενα από το φορολογικό νόμο κίνητρα και οι φορολογικές απαλλαγές για τις ιδιωτικές ασφαλίσεις ισχύουν και για την ασφάλιση στα επαγγελματικά ταμεία.

18. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά γνώμη της Αναλογιστικής Αρχής, καθορίζονται οι όροι λειτουργίας των ταμείων επαγγελματικής ασφάλισης (το περιεχόμενο και ο τρόπος τηρήσεων των ετήσιων λογαριασμών, ισολογισμών, εκθέσεων, ετήσιων δηλώσεων των αρχών της επενδυτικής τους πολιτικής και εν γένει οικονομικών καταστάσεων και στοιχείων των ως άνω Ν.Π.Ι.Δ. και, ενδεικτικά, αναλογιστικές αποτιμήσεις, μελέτες για τη σχέση παγίων με υποχρεώσεις, αποδεικτικά στοιχεία για τη συνοχή των αρχών της επενδυτικής πολιτικής, αποδείξεις ότι οι εισφορές καταβλήθηκαν βάσει του προγράμματος, ώστε

να προκύπτει η πραγματική και ακριβής πορεία των εργασιών τους, η περιουσιακή τους κατάσταση, τα αποθεματικά και η ασφαλιστική τοποθέτηση), οι πληροφορίες που πρέπει να χορηγούνται στους ασφαλισμένους και δικαιούχους των παροχών, ο υπολογισμός και η αναπροσαρμογή των τεχνικών αποθεματικών, οι κανόνες για τις επενδύσεις των ταμείων επαγγελματικής ασφάλισης, το περιθώριο φερεγγυότητας, η αντασφάλιση ή αμοιβαία ασφάλιση των ταμείων επαγγελματικής ασφάλισης, το περιεχόμενο και ο τύπος τήρησης του μητρώου ασφαλισμένων.

19. Πόροι των ταμείων επαγγελματικής ασφάλισης είναι οι τακτικές και έκτακτες εισφορές των ασφαλισμένων, οι τακτικές και έκτακτες εισφορές των εργοδοτών, οι πρόσοδοι περιουσίας, η απόδοση των κεφαλαίων και αποθεματικών και κάθε άλλο έσοδο.

20. Τα ταμεία έχουν υποχρέωση να ενημερώνουν τους ασφαλισμένους για τις οικονομικές, τεχνικές και άλλες παραμέτρους της ασφαλιστικής σχέσης, για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους έναντι του ταμείου και ενδεικτικά για τις αλλαγές των κανόνων του ασφαλιστικού καθεστώτος, για το επιδιωκόμενο επίπεδο παροχών, την πραγματική χρηματοδότηση των παροχών, το επίπεδο των παροχών σε περίπτωση τερματισμού της απασχόλησης και τις οφειλόμενες παροχές.

21. Τα ταμεία έχουν υποχρέωση να χορηγούν ετησίως τουλάχιστον, με δαπάνη τους, βεβαίωση στους ασφαλισμένους για τις καταβληθείσες εισφορές και τα δικαιώματά τους για παροχές.

22. Τα ταμεία έχουν υποχρέωση να δημοσιεύουν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, σε μια ημερήσια εφημερίδα πανελληνίας κυκλοφορίας και σε μία οικονομική, τις οικονομικές καταστάσεις, τα πιστοποιητικά ελέγχου των ορκωτών ελεγκτών και τα πορίσματα ελέγχου της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής.

Άρθρο 8 **Εποπτεία - Έλεγχος**

1 Η εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων αφορά την τήρηση του νόμου, την προστασία των συμφερόντων των ασφαλισμένων και τη φερεγγυότητα των Ν.Π.Ι.Δ. Ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μπορεί να λαμβάνει όλα τα κατάλληλα μέτρα, περιλαμβανομένων των διοικητικών κυρώσεων και ενδεικτικά των διοικητικών προστίμων, για να αποφευχθεί ή αποκατασταθεί οποιαδήποτε δυσλειτουργία επιζήμια για τα συμφέροντα των ασφαλισμένων. Μπορεί, μετά από γνώμη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, να απαγορεύσει την ελεύθερη διάθεση των παγίων όταν το ταμείο δεν έχει συστήσει επαρκή αποθεματικά, όσον αφορά το σύνολο της δραστηριότητάς του, και όταν διαθέτει ανεπαρκή πάγια στοιχεία για να καλύψει τα αποθεματικά. Μπορεί να θέσει σε αναγκαστική διαχείριση το ταμείο ή να περιορίσει ή να απαγορεύσει τις δραστηριότητές του μετά από γνώμη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής. Κάθε σχετική απόφαση πρέπει να είναι αιτιολογημένη και να κοινοποιείται στο εν λόγω ταμείο.

2. Ο έλεγχος της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής αφορά την οικονομική λειτουργία και βιωσιμότητα των ταμείων σε σχέση με το πρόγραμμα παροχών και επενδύσεων.

3. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά γνώμη της Εθνικής Αναλογιστικής

κής Αρχής, ρυθμίζεται ειδικότερα η διαδικασία επιβολής διοικητικών κυρώσεων, θέσης σε αναγκαστική διαχείριση, διάλυσης, το ύψος των διοικητικών προστίμων και κάθε αναγκαίο θέμα απαραίτητο για την εκτέλεση του παρόντος.

4. Επί των ασφαλιστικών τοποθετήσεων έχουν προνόμιο που προηγείται κάθε άλλου γενικού ή ειδικού προνομίου και το οποίο ασκείται μετά τη διάλυση του ταμείου για τις απαιτήσεις από παροχές οι ασφαλισμένοι και οι εργαζόμενοι του ταμείου και όχι οι δικαιούχοι αποζημιώσεως τρίτοι. Η κατάσχεση της ασφαλιστικής τοποθέτησης επιτρέπεται μόνο με τελεσίδικη δικαστική απόφαση από τους ασφαλισμένους – δικαιούχους των παροχών και τους εργαζόμενους.

5. Σε περίπτωση εκπλειστηρίασης περιουσιακού στοιχείου που αποτελεί ασφαλιστική τοποθέτηση επιτρέπεται να αναγγελθούν μόνον ασφαλισμένοι, εργαζόμενοι του ταμείου ή τρίτοι που έχουν δικαίωμα κατασχέσεως κατόπιν τελεσίδικης δικαστικής αποφάσεως.

6. Σε περίπτωση διάλυσης ταμείου επαγγελματικής ασφάλισης το προϊόν της εκκαθάρισης στο οποίο ανήκουν και οι εργοδοτικές εισφορές διανέμεται ανάλογα με την ασφαλιστική προσδοκία στους ασφαλισμένους.

7. Τα ήδη λειτουργούντα ν.π.ι.δ., όπως σωματεία, ενώσεις προσώπων, λογαριασμοί και λοιπά μορφώματα, χωρίς νομική προσωπικότητα, που παρέχουν συμπληρωματική ασφάλιση, μπορεί να εξαιρεθούν από την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου για τα επαγγελματικά ταμεία.

Τα ως άνω ταμεία υπάγονται στον έλεγχο και εποπτεία της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής του άρθρου 9 και 10 του παρόντος.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΑΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ

Άρθρο 9

Σύσταση – λειτουργία – αρμοδιότητες

1. Συνιστάται ανεξάρτητη διοικητική αρχή με την επωνυμία Εθνική Αναλογιστική Αρχή (στο εξής: «Ε.Α.Α.») και έδρα την Αθήνα.

2. Η Ε.Α.Α. έχει διοικητική αυτοτέλεια και εποπτεύεται από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ως προς τον έλεγχο νομιμότητας των πράξεών της και την κίνηση πειθαρχικού ελέγχου κατά των μελών της.

3. Η Ε.Α.Α. συγκροτείται από πέντε (5) μέλη τα οποία διακρίνονται για την επιστημονική τους κατάρτιση και την επαγγελματική τους ικανότητα και διαθέτουν εξειδικευμένη εμπειρία σε θέματα αρμοδιότητάς της.

4. Τα μέλη της Ε.Α.Α. διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετά από προκήρυξη που δημοσιεύεται σε δύο ημερήσιες εφημερίδες πανελληνίας κυκλοφορίας. Με την ίδια απόφαση ορίζονται ως Πρόεδρος και Αντιπρόεδρος της Ε.Α.Α. δύο από τα μέλη της. Η απόφαση δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Πριν από το διορισμό, διατυπώνεται η γνώμη της αρμόδιας επιτροπής της Βουλής, κατά τα οριζόμενα στον Κανονισμό της Βουλής, ως προς τους προτεινόμενους για τη θέση του Προέδρου και του Αντιπροέδρου.

5. Η θητεία των μελών της Ε.Α.Α. είναι πενταετής και μπορεί να ανανεωθεί μία μόνο φορά. Κατά τη διάρκεια της θητείας τους τα μέλη της Ε.Α.Α. δεν ανακαλούνται. Εάν κατά τη διάρκεια της θητείας κενωθεί για οποιονδήποτε

ποτε λόγο θέσης μέλους, διορίζεται νέο μέλος κατά τη διαδικασία της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού για το υπόλοιπο της θητείας του μέλους που αποχώρησε. Κατά την πρώτη συγκρότηση της Ε.Α.Α. η θητεία του Προέδρου και ενός μέλους ορίζεται 5ετής, δύο μελών ορίζεται 4ετής και ενός μέλους ορίζεται 3ετής.

6. Τα μέλη της Ε.Α.Α. εκπίπτουν αυτοδικαίως από τη θέση τους αν εκδοθεί σε βάρος τους αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση για αδίκημα που συνεπάγεται κώλυμα διορισμού σε θέση δημόσιου υπαλλήλου ή έκπτωση δημόσιου υπαλλήλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα.

7. Η ιδιότητα του μέλους αναστέλλεται αν εκδοθεί αμετάκλητο παραπεμπτικό βούλευμα για αδίκημα που συνεπάγεται κώλυμα διορισμού σε θέση δημόσιου υπαλλήλου ή έκπτωση δημόσιου υπαλλήλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα και μέχρι να εκδοθεί αμετάκλητη αθωωτική απόφαση. Αν ανασταλεί η ιδιότητα μέλους διορίζεται αναπληρωματικό μέλος, με τη διαδικασία της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού. Η θητεία του αναπληρωματικού μέλους διαρκεί όσο διαρκεί η αναστολή.

8. Τα μέλη της Ε.Α.Α. είναι ανώτατοι κρατικοί λειτουργοί με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση και έχουν προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία.

9. Κατά τη διάρκεια της θητείας τους, τα μέλη της Ε.Α.Α. απαγορεύεται να είναι εταίροι, μέτοχοι, μέλη διοικητικού συμβουλίου, διαχειριστές, υπάλληλοι, τεχνικοί ή άλλοι σύμβουλοι ή μελετητές σε επιχείρηση, η οποία αναπτύσσει δραστηριότητα στους τομείς των ασφαλίσεων και της αναλογιστικής επιστήμης.

Αν μέλη της Ε.Α.Α. κατέχουν εταιρικά μερίδια ή μετοχές των πιο πάνω επιχειρήσεων, τις οποίες έχουν αποκτήσει πριν από το διορισμό τους από οποιαδήποτε αιτία ή κατά τη διάρκεια της θητείας τους μόνον από κληρονομική διαδοχή, οφείλουν να υποβάλουν στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων δήλωση, με την οποία αναλαμβάνουν την υποχρέωση να απέχουν κατά τη διάρκεια της θητείας τους από την ενάσκηση των δικαιωμάτων συμμετοχής και ψήφου στα όργανα διοίκησης, διαχείρισης και ελέγχου των επιχειρήσεων. Στην ίδια υποχρέωση υπόκεινται και οι σύζυγοί τους.

10. Τα μέλη της Ε.Α.Α. περιλαμβάνονται στους κατά το άρθρο 24 του ν. 2429/1996 (155 Α') υπόχρεους προς υποβολή δήλωσης περιουσιακής κατάστασης.

11. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζονται οι αποδοχές του Προέδρου, του Αντιπροέδρου και των μελών της Ε.Α.Α..

12. Η Ε.Α.Α. στις σχέσεις της με τις άλλες αρχές και τους τρίτους, καθώς και ενώπιον των δικαστηρίων, εκπροσωπείται από τον Πρόεδρό της, όταν δε αυτός απουσιάζει ή κωλύεται από τον Αντιπρόεδρό της. Ο Πρόεδρος της Ε.Α.Α. μπορεί με αποφάσεις του να εξουσιοδοτεί άλλα μέλη της Ε.Α.Α. ή μέλη της Γραμματείας να ενεργούν για λογαριασμό του και να τον εκπροσωπούν για συγκεκριμένη πράξη ή ενέργεια ή κατηγορία πράξεων ή ενεργειών.

13. Η Ε.Α.Α. συνέρχεται σε πρώτη συνεδρίαση τον Ιανουάριο του έτους 2003 ή, εάν οι διαδικασίες διορισμού των μελών της δεν έχουν ολοκληρωθεί έως τότε, το αργότερο μέσα σε έναν (1) μήνα από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της απόφασης διορισμού των μελών της.

14. Μέλος της Ε.Α.Α. που προέρχεται από φορέα του δημόσιου τομέα, επανέρχεται αυτοδικαίως μετά τη λήξη της θητείας του στη θέση που κατείχε πριν από το διορισμό του. Η θητεία του στην Ε.Α.Α. λογίζεται ως πραγματική υπηρεσία για όλες τις συνέπειες και κατά τη διάρκεια της δεν διακόπτεται η βαθμολογική και μισθολογική του εξέλιξη. Αν η θέση που κατείχε ή στην οποία έχει εξελιχθεί δεν είναι κενή ή έχει καταργηθεί, επανέρχεται σε ομοιόβαθμη προσωρινή θέση του κλάδου του, που συνιστάται αυτοδικαίως και καταργείται με την αποχώρησή του από τον φορέα.

15. Η Ε.Α.Α. έχει τις εξής αρμοδιότητες :

α. Συντάσσει αναλογιστικές εκθέσεις στα πλαίσια του μακροχρόνιου οικονομικού και χρηματοδοτικού σχεδιασμού για την εξασφάλιση της κοινωνικής ανταποδοτικότητας και της βιωσιμότητας του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης. Ο σχεδιασμός αυτός λαμβάνει υπόψη τα υπάρχοντα και τα πιθανολογούμενα δεδομένα που αφορούν στο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης καθώς και τις εξελίξεις και τάσεις σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο και αποσκοπεί :

i) στην εξασφάλιση της βιωσιμότητας του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης.

ii) στην εξασφάλιση της κοινωνικής ανταποδοτικότητας του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης.

Ο μακροχρόνιος αυτός σχεδιασμός αναφέρεται στις τάσεις και στις προϋποθέσεις βιωσιμότητας και κοινωνικής αποδοτικότητας του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης την επόμενη πενταετία και δεκαετία, και τροποποιείται ή αναθεωρείται κάθε έτος, ώστε να ενσωματωθούν τυχόν αναγκαίες μεταβολές. Ο σχεδιασμός αυτός λαμβάνει τη μορφή απόφασης του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η οποία γνωστοποιείται στην αρμόδια Διάρκη Επιτροπή της Βουλής και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η απόφαση αυτή, όπως και κάθε ετήσια τροποποίηση ή αναθεώρησή της, εκδίδεται μετά από γνώμη της Ε.Α.Α., η οποία διατυπώνεται μετά τη σύνταξη της αντίστοιχης αναλογιστικής έκθεσης από την Ε.Α.Α..

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζεται ο τύπος, το περιεχόμενο, οι προθεσμίες, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια αναγκαία για τη σύνταξη και υπογραφή της έκθεσης αυτής.

β. Παρακολουθεί την πορεία των αναλογιστικών δεδομένων των ασφαλιστικών οργανισμών που έχουν μορφή ν.π.δ.δ., των ασφαλιστικών οργανισμών που έχουν μορφή ν.π.ι.δ. και υπάγονται στον παρόντα νόμο και κάθε άλλου ασφαλιστικού οργανισμού που τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ή άλλου Υπουργού. Συντάσσει την ετήσια έκθεση για την οικονομική κατάσταση του ασφαλιστικού συστήματος της Χώρας και εισηγείται τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για τη διατήρηση της αναλογιστικής ισορροπίας του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και εν γένει υποβάλλει προτάσεις για τη βελτίωσή του. Την έκθεση αυτή υποβάλλει στη Βουλή δια του Προέδρου της, στον Πρωθυπουργό, στον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών.

γ. Γνωμοδοτεί για ειδικότερα θέματα αναλογιστικής αποτίμησης των ασφαλιστικών οργανισμών που έχουν μορφή ν.π.δ.δ., των ασφαλιστικών οργανισμών που έχουν μορφή ν.π.ι.δ. και υπάγονται στον παρόντα νόμο και κάθε άλλου ασφαλιστικού οργανισμού που τελεί υπό

την εποπτεία του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ή άλλου Υπουργού.

δ. Συντάσσει ετήσια έκθεση για καθέναν από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς που έχουν μορφή ν.π.δ.δ., τους ασφαλιστικούς οργανισμούς που έχουν μορφή ν.π.ι.δ. και υπάγονται στον παρόντα νόμο και κάθε άλλον ασφαλιστικό οργανισμό που τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ή άλλου Υπουργού και, εφόσον κρίνει ότι συντρέχει λόγος, υποβάλλει προτάσεις για τη βελτίωση της οικονομικής τους θέσης ή τη συγχώνευσή τους. Την έκθεση αυτή υποβάλλει στη Βουλή δια του Προέδρου της, στον Πρωθυπουργό, στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και στον τυχόν αρμόδιο για την εποπτεία του συγκεκριμένου ασφαλιστικού οργανισμού Υπουργό.

ε. Καθορίζει τις προδιαγραφές εκπόνησης αναλογιστικών μελετών. Οι προδιαγραφές αυτές κυρώνονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται μετά από γνώμη της Ε.Α.Α..

στ. Συντάσσει τους ελληνικούς αναλογιστικούς πίνακες

ζ. Διατυπώνει γνώμη για τις προοπτικές οικονομικής βιωσιμότητας εν' όψει πρότασης για ίδρυση ασφαλιστικών οργανισμών που έχουν μορφή ν.π.δ.δ., των ασφαλιστικών οργανισμών που έχουν μορφή ν.π.ι.δ. και υπάγονται στον παρόντα νόμο και κάθε άλλου ασφαλιστικού οργανισμού που τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ή άλλου Υπουργού, αφού λάβει υπόψη την αναλογιστική μελέτη που εκπονήθηκε για το σκοπό αυτόν.

η. Προβαίνει στους τακτικούς και έκτακτους αναλογιστικούς ελέγχους των ασφαλιστικών οργανισμών του παρόντος νόμου και υποβάλλει έκθεση με τα πορίσματα των ελέγχων αυτών στον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, στον αρμόδιο για την εποπτεία του συγκεκριμένου ασφαλιστικού οργανισμού Υπουργό και στο Δ.Σ. του οικείου οργανισμού. Οι τακτικοί έλεγχοι είναι υποχρεωτικοί και γίνονται μία φορά το χρόνο. Οι έκτακτοι έλεγχοι γίνονται μετά από πρόσκληση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, του αρμόδιου για την εποπτεία του συγκεκριμένου οργανισμού Υπουργού, του οικείου οργανισμού ή με πρωτοβουλία της Ε.Α.Α.. Σε περίπτωση που από τον τακτικό ή έκτακτο έλεγχο προκύψει ότι υπάρχουν μείζονα οικονομικά προβλήματα σε κάποιον ή κάποιους ασφαλιστικούς οργανισμούς του παρόντος νόμου, η Ε.Α.Α. υποχρεούται να υποβάλει προτάσεις για βελτίωση της οικονομικής τους θέσης ή ακόμα, σε περίπτωση που εμφανίζεται πρόβλημα βιωσιμότητας κάποιου ή κάποιων ασφαλιστικών οργανισμών του νόμου αυτού, υποχρεούται να εισηγηθεί μέτρα για την αποκατάσταση της βιωσιμότητάς του ή, αν κρίνει ότι αυτή δεν είναι εφικτή, να γνωμοδοτήσει σχετικά με τη δυνατότητα ή και την ανάγκη συγχώνευσής τους με άλλους ασφαλιστικούς οργανισμούς του νόμου αυτού ή και διάλυσής τους, προτείνοντας στην περίπτωση αυτή και τον τρόπο διανομής της περιουσίας στους ασφαλισμένους.

θ. Συλλέγει, οργανώνει, επεξεργάζεται και αξιολογεί τα απαραίτητα για την εκπλήρωση της αποστολής της τεχνικά, οικονομικά, λογιστικά, δημογραφικά και άλλα συναφή στοιχεία που αφορούν στους ασφαλιστικούς οργανισμούς που έχουν μορφή ν.π.δ.δ., στους ασφαλιστικούς οργανισμούς που έχουν μορφή ν.π.ι.δ. και υπάγο-

νται στον παρόντα νόμο και κάθε άλλον ασφαλιστικό οργανισμό που τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ή άλλου Υπουργού. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζονται τα στοιχεία αυτά, ο τρόπος χορήγησής τους στην Ε.Α.Α., καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

ι. Συνεργάζεται με τις αντίστοιχες αρχές άλλων κρατών ή με διεθνή και ευρωπαϊκά όργανα και συμμετέχει σε δραστηριότητες των εν λόγω αρχών και οργάνων.

κ. Νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου όπως σωματεία, ενώσεις προσώπων, λογαριασμοί, λοιπά μορφώματα χωρίς νομική προσωπικότητα με σκοπό την παροχή ασφαλιστικών υπηρεσιών μπορούν να υπάγονται με αίτησή τους στην εποπτεία και τον έλεγχο της Ε.Α.Α..

16. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και μετά από γνώμη της Ε.Α.Α., μπορεί να ανατίθενται σε αυτήν και άλλες συναφείς αρμοδιότητες, και να ορίζεται ο τρόπος και οι λεπτομέρειες άσκησης των αρμοδιοτήτων αυτών.

Άρθρο 10

Πόροι, οικονομική διαχείριση

1. Πόροι της Ε.Α.Α. είναι οι εξής:

α) Τα έσοδα από την παροχή υπηρεσιών προς τους ασφαλιστικούς οργανισμούς για την αναλογιστική παρακολούθηση και την εκπόνηση αναλογιστικών και άλλων μελετών που εκπονεί σύμφωνα με τον παρόντα νόμο. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται μετά από γνώμη της Ε.Α.Α., προσδιορίζεται το εκάστοτε ύψος και ο τρόπος είσπραξης, διαχείρισης και απόδοσης των ανωτέρω εσόδων.

β) Πόροι προερχόμενοι από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή από άλλες ανάλογες πηγές για δραστηριότητες της Ε.Α.Α. μέσα στα πλαίσια των κατά το άρθρο 9 του παρόντος νόμου δραστηριοτήτων της, καθώς και κάθε άλλος νόμιμος πόρος.

γ) Ετήσια επιχορήγηση του Κρατικού Προϋπολογισμού.

δ) Το πρώτο έτος λειτουργίας της Ε.Α.Α. το σύνολο των λειτουργικών εξόδων, καθώς και το κόστος της αναγκαίας υλικοτεχνικής υποδομής καλύπτεται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

2. Οι κάθε φύσεως πόροι της Ε.Α.Α. κατατίθενται σε τραπεζικό λογαριασμό, τη διαχείριση του οποίου έχει η Ε.Α.Α., σύμφωνα με τον Κανονισμό Εσωτερικής Λειτουργίας και Διαχείρισής της.

3. Η Ε.Α.Α. έχει υποχρέωση να τηρεί λογαριασμούς και αρχεία, στα οποία συμπεριλαμβάνονται τα αποτελέσματα χρήσης και να δημοσιεύει τις οικονομικές καταστάσεις, όπως ορίζεται ειδικότερα στον Κανονισμό Εσωτερικής Λειτουργίας και Διαχείρισής της.

4. Ο έλεγχος των οικονομικών στοιχείων και των ετήσιων λογαριασμών και οικονομικών καταστάσεων γίνεται από δύο (2) ορκωτούς Ελεγκτές. Τα στοιχεία αυτά και οι οικονομικές καταστάσεις δημοσιεύονται σε μία (1) ημερήσια και μία (1) οικονομική εφημερίδα ευρείας κυκλοφορίας και την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και μαζί με την έκθεση πεπραγμένων και τον προϋπολογισμό του επόμενου έτους υποβάλλονται από την Ε.Α.Α. στον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και από

αυτήν στον Πρόεδρο της Βουλής. Η Ε.Α.Α. υπόκειται στον καταστατικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

5. Η Ε.Α.Α. δύναται να προβαίνει σε ανάθεση μελετών, έργων και σε πραγματοποίηση προμηθειών, με απευθείας ανάθεση ή με διαγωνισμό σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία και όπως ο Κανονισμός Εσωτερικής Λειτουργίας και Διαχείρισής της ειδικότερα ρυθμίζει. Ειδικότερα, η Ε.Α.Α. δύναται, μετά από απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, να αναθέτει τηρουμένων των κειμένων σχετικών διατάξεων σε αναλογιστικούς οίκους, αναλογιστικές μελέτες ειδικού ασφαλιστικού ενδιαφέροντος. Στις περιπτώσεις που η κείμενη νομοθεσία προβλέπει διαγωνισμό, η Ε.Α.Α. συντάσσει την προκήρυξη του διαγωνισμού για την εκπόνηση των εν λόγω, προκηρύσσει το διαγωνισμό, προβαίνει στην κατά νομό παραλαβή των μελετών και τις αξιοποιεί κατάλληλα.

6. Για την εκτέλεση της αποστολής της Ε.Α.Α. ιδρύεται στην Ε.Α.Α. Γραμματεία.

7. Με απόφαση της Ε.Α.Α. ορίζεται ο Διευθυντής της Γραμματείας και ο Αναπληρωτής του.

8. Στην Ε.Α.Α. λειτουργεί και δικαστικό γραφείο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους σύμφωνα με τις διατάξεις που διέπουν το τελευταίο. Για το σκοπό αυτόν αυξάνονται οι θέσεις των Παρέδρων κατά μία (1).

9. Για τη στελέχωση της Γραμματείας συνιστώνται πενήντα (50) θέσεις προσωπικού. Οι θέσεις διακρίνονται ως εξής :

α) Τριάντα τρεις (33) θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού κατά την έννοια της παρ. 2 του άρθρου 25 του ν. 1943/1991 (ΦΕΚ 50 Α'). Το ειδικό επιστημονικό προσωπικό προσλαμβάνεται με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου διάρκειας τουλάχιστον δύο ετών, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 1 του ν. 2527/1997 (ΦΕΚ 206 Α') μετά από διαδικασία συνέντευξης και επιλογής από Επιτροπή αναγνωρισμένου κύρους, τη σύνθεση της οποίας ορίζει ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων με απόφασή του που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Οι προσλήψεις αυτές υπάγονται στον έλεγχο του ΑΣΕΠ, αυτεπαγγέλτως ή κατ' ένσταση υποψηφίων. Οι αποδοχές του ειδικού επιστημονικού προσωπικού καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Στην ανωτέρω διαδικασία συνέντευξης και επιλογής από την Επιτροπή, έχουν δικαίωμα να συμμετάσχουν και Δημόσιοι Υπάλληλοι ή υπάλληλοι Ν.Π.Δ.Δ. κατηγορίας ΠΕ Αναλογιστών. Σε περίπτωση επιλογής τους, η θητεία τους στην Ε.Α.Α. λογίζεται ως πραγματική υπηρεσία για όλες τις συνέπειες και κατά τη διάρκεια της δεν διακόπτεται η βαθμολογική και μισθολογική του εξέλιξη. Αν η θέση που κατείχε ή στην οποία έχει εξελιχθεί δεν είναι κενή ή έχει καταργηθεί, επανέρχεται σε ομοίοβαθμη προσωρινή θέση, που συνιστάται αυτοδικαίως και καταργείται με την αποχώρησή του από την υπηρεσία.

β) Πέντε (5) θέσεις διοικητικού προσωπικού κατηγορίας Π.Ε..

γ) Πέντε (5) θέσεις διοικητικού προσωπικού κατηγορίας Δ.Ε..

δ) Επτά (7) θέσεις βοηθητικού προσωπικού κατηγορίας Υ.Ε..

10. Με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, μπορεί να αποσπάται, κατά παρέκκλιση

των κειμένων διατάξεων, προσωπικό που υπηρετεί σε φορείς του δημόσιου τομέα, όπως αυτός ορίζεται στην παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α'), για την κάλυψη των οργανικών θέσεων της Γραμματείας της Ε.Α.Α., εφόσον έχει τα τυπικά προσόντα που απαιτούνται για διορισμό στις θέσεις αυτές. Η διάρκεια της απόσπασης ορίζεται στα δύο έτη και μπορεί να παρατείνεται σύμφωνα με τον Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ν.π.δ.δ. (ν. 2683/1999, ΦΕΚ 19 Α').

11. Αποσπασμένος στην Ε.Α.Α., που προέρχεται από το δημόσιο τομέα, επανέρχεται αυτοδίκαια μετά τη λήξη της θητείας του στη θέση που κατείχε πριν από την απόσπασή του. Η θητεία του στην Ε.Α.Α. λογίζεται ως πραγματική υπηρεσία για όλες τις συνέπειες και κατά τη διάρκεια της δεν διακόπτεται η βαθμολογική και μισθολογική του εξέλιξη. Αν η θέση που κατείχε ή στην οποία έχει εξελιχθεί δεν είναι κενή ή έχει καταργηθεί, επανέρχεται σε ομοιόβαθμη προσωρινή θέση του κλάδου του, που συνιστάται αυτοδικαίως και καταργείται με την αποχώρησή του από το φορέα.

12. Με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, μπορεί να μετατάσσεται, κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων, προσωπικό που υπηρετεί σε φορείς του δημόσιου τομέα, όπως αυτό ορίζεται στην παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α'), και ιδίως στους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς για την κάλυψη των οργανικών θέσεων της Γραμματείας της Ε.Α.Α., εφόσον έχει τα τυπικά προσόντα που απαιτούνται για διορισμό στις θέσεις αυτές.

13. Με τον Κανονισμό της Εσωτερικής Λειτουργίας και Διαχείρισης ορίζεται η κατανομή του προσωπικού στις υπηρεσιακές μονάδες της Ε.Α.Α., ο τρόπος συγκρότησης του υπηρεσιακού συμβουλίου που θα επιλαμβάνεται των θεμάτων υπηρεσιακής κατάστασης του προσωπικού της Γραμματείας κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος, καθώς και το όργανο που είναι αρμόδιο να κρίνει τα πειθαρχικά αδικήματα του προσωπικού αυτού.

14. Οι ειδικότητες και τα προσόντα πρόσληψης του προσωπικού καθορίζονται από τον Κανονισμό Εσωτερικής Λειτουργίας και Διαχείρισης της Ε.Α.Α..

15. Το προσωπικό που αναφέρεται στις περιπτώσεις β', γ' και δ' της παραγράφου 9 του παρόντος άρθρου παραλαμβάνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 1 του ν. 2527/1997 (ΦΕΚ 206 Α'), όπως ισχύει.

16. Κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος, με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, μπορεί να μεταφέρεται και να εντάσσεται κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων προσωπικό που υπηρετεί σε θέσεις του δημόσιου τομέα, όπως αυτό ορίζεται στην παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α') και ιδίως στις δημόσιες επιχειρήσεις του τομέα των ασφαλειών, για την κάλυψη θέσεων της παραγράφου 9 του άρθρου αυτού, εφόσον έχει τα τυπικά προσόντα που απαιτούνται για το διορισμό στις θέσεις αυτές. Η επιλογή των μεταφερομένων και εντασσομένων γίνεται από επιτροπή που συγκροτείται με απόφαση της Ε.Α.Α. μετά από σχετική δημόσια ανακοίνωση, στην οποία καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι και προϋποθέσεις.

17. Με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, μετά από πρόταση της Ε.Α.Α. και για την

κάλυψη των αναγκών της Γραμματείας της, μπορεί να αποσπάται σε αυτήν προσωπικό των νομικών προσώπων της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α'), με εξαίρεση τις επιχειρήσεις του τομέα των ασφαλειών, με κοινή απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, μετά από πρόταση της Ε.Α.Α., για χρονικό διάστημα δύο (2) ετών που μπορεί να παρατείνεται, σύμφωνα με τον Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ν.π.δ.δ. (ν. 2683/1999, ΦΕΚ 19 Α'). Η μισθοδοσία του αποσπώμενου προσωπικού βαρύνει τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

18. Με προεδρικό διάταγμα, μετά πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και γνώμη της Ε.Α.Α., θεσπίζεται ο Κανονισμός Εσωτερικής Λειτουργίας και Διαχείρισης. Με τον Κανονισμό ρυθμίζονται:

α. Η εσωτερική λειτουργία της Ε.Α.Α..

β. Ο τρόπος σύστασης της επιτροπής πρόσληψης του εξειδικευμένου επιστημονικού προσωπικού της παρ. 9 περ. α' του παρόντος.

γ. Ο τρόπος διαχείρισης των πόρων της.

δ. Οι ειδικότητες των θέσεων του προσωπικού της Γραμματείας, η διάρθρωση και οι αρμοδιότητες των υπηρεσιακών μονάδων της, οι όροι εργασίας του προσωπικού της.

ε. Τα θέματα σύναψης συμβάσεων προμηθειών υλικών και υπηρεσιών και

στ. Κάθε άλλο θέμα σχετικό με τη λειτουργία της Ε.Α.Α. και της Γραμματείας της.

19. Μέχρι την έκδοση του Κανονισμού Εσωτερικής Λειτουργίας και Διαχείρισης της Ε.Α.Α., ο Πρόεδρος της Αρχής ορίζεται ως διατάκτης και υπόλογος, μπορεί να εκδίδει χρηματικά εντάλματα και τίτλους πληρωμής, να διαχειρίζεται το λογαριασμό της Αρχής, να συνάπτει συμβάσεις και να αποφασίζει για την ανάθεση προμηθειών, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2362/1995 (ΦΕΚ 247 Α') «Περί Δημοσίου Λογιστικού», του ν. 2286/1995 (ΦΕΚ 19 Α') «Προμήθειες του Δημόσιου Τομέα» και του π.δ. 3941/1996 (ΦΕΚ 266 Α') «Κανονισμός Προμηθειών Δημοσίου (Κ.Π.Δ.)», όπως ισχύουν.

Άρθρο 11 **Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις.

Αθήνα, 4 Ιουνίου 2002

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

N. Χριστοδουλάκης

K. Σκανδαλίδης

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Δ. Ρέππας

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Μεταρρύθμιση Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

A. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη από την καταβολή εισφορών για την προσμέτρηση πλασματικού χρόνου στις γυναίκες - μητέρες που ανέρχεται στο ποσό των 50.000.000 Ευρώ από το έτος 2017 και εφεξής. (άρθρο 4 παρ. 7)

2. Ετήσια δαπάνη ποσού 203.000 Ευρώ περίπου από τη σύσταση δώδεκα (12) θέσεων στη Γ.Γ.Κ.Α. και τη σύσταση μιας (1) θέσης Παρέδρου. (άρθρα 7 παρ. 7β και 10 παρ. 8)

3. Ετήσια δαπάνη, το ύψος της οποίας αντιστοιχεί στο 1% του Α.Ε.Π. από τη χρηματοδότηση του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. κατά τη χρονική περίοδο από το έτος 2003 μέχρι το έτος 2032 (άρθρο 4 παρ. 1) (υπολογίζεται για το έτος 2003 ότι θα ανέλθει στο ποσό των 1.306.000.000 Ευρώ).

4. Ενδεχόμενη δαπάνη από την επιπλέον χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος, σε περίπτωση δυσμενούς εξέλιξης των προβλέψεων των συνολικών οικονομικών μεγεθών, τα οποία επηρεάζουν το αναλογιστικό έλλειμμα του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ., το ύψος της οποίας δεν μπορεί να προσδιοριστεί. (άρθρο 4 παρ. 4)

5. Ετήσια δαπάνη ακαθόριστη από:

- Τον υπολογισμό της σύνταξης όσων διορίστηκαν από 1.1.1983 μέχρι 31.12.1992 με τριακοστά πέμπτα. (άρθρο 1 παρ. 2)

- Τον περιορισμό της μείωσης σε 1/267 του ποσού της μειωμένης σύνταξης που καταβάλλεται πριν τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας. (άρθρο 1 παρ. 6 περ. β' και παρ. 10)

- Τη μείωση του ορίου ηλικίας στο 58ο έτος για τη συνταξιοδότηση των ανδρών υπαλλήλων με τριακονταπενταετή υπηρεσία που διορίστηκαν από 1.1.1983 μέχρι 31.12.1992. (άρθρο 1 παρ. 6 περ. γ')

- Την καταβολή σύνταξης ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας, με τη συμπλήρωση τριακονταεπταετούς συντάξιμης υπηρεσίας. (άρθρο 1 παρ. 6 περ. ε' και παρ. 7)

- Τη μείωση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης στο 60ο έτος, προκειμένου για γυναίκες υπαλλήλους με δεκαπενταετή υπηρεσία που διορίστηκαν μέχρι 31.12.1992. (άρθρο 1 παρ. 11)

- Την αύξηση της σύνταξης όσων ασφαλίστηκαν από 1.1.1993 και μετά. (άρθρο 1 παρ. 8)

- Τη διεύρυνση της βάσης υπολογισμού της σύνταξης. (άρθρο 1 παρ. 13)

- Την αύξηση των κατώτατων ορίων σύνταξης για όσους διορίστηκαν από 1.1.1993 και μετά. (άρθρο 1 παρ. 9)

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπισθούν από πιστώσεις που θα εγγράφονται στον Κρατικό Προϋπολογισμό.

B. Επί του προϋπολογισμού του Ι.Κ.Α. (ν.π.δ.δ. επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

1. Ετήσια δαπάνη από τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης για τους ασφαλισμένους μέχρι την 31.12.1992 με 37ετή ασφάλιση ή 11.100 ημέρες εργασίας ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας, η οποία υπολογίζεται ότι θα ανέλθει από το έτος 2003 και εφεξής σε 23.200.000 Ευρώ. (άρθρο 2 παρ. 2)

2. Ετήσια δαπάνη από το έτος 2003 και εφεξής ποσού 80.000.000 Ευρώ περίπου από το δικαίωμα συνταξιοδότησης των ασφαλισμένων του ανωτέρω Ιδρύματος, οι οποίοι έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας τους και τουλάχιστον 3.500 ημέρες υποχρεωτικής ασφάλισης μέχρι 31.12.2007. (άρθρο 2 παρ. 5)

3. Ετήσια δαπάνη από το έτος 2003 και εφεξής ποσού 40.000 Ευρώ περίπου από την αύξηση των τελευταίων χρόνων (από 10 σε 13), μέσα στα οποία έχουν πραγματοποιηθεί 1.000 τουλάχιστον ημέρες εργασίας σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα. (άρθρο 2 παρ. 6)

4. Ετήσια δαπάνη από τη βελτίωση της βάσης υπολογισμού της σύνταξης (κατά το πρώτο έτος εφαρμογής δηλαδή το 2008 υπολογίζεται σε 8.000.000 Ευρώ και κατά το χρόνο της ολοκλήρωσης σε 136.000.000 Ευρώ). (άρθρο 2 παρ. 9)

5. Ετήσια δαπάνη από την ελάττωση του ποσοστού μείωσης για τις χορηγούμενες συντάξεις (από 1/200 σε 1/267) λόγω γήρατος με μειωμένο όριο ηλικίας (εκτιμάται ότι κατά το πρώτο έτος, δηλαδή το 2003 η δαπάνη θα ανέλθει στο ποσό των 2.900.000 Ευρώ, ενώ για την ολοκλήρωση θα ανέλθει στο ποσό των 9.700.000 Ευρώ). (άρθρο 2 παρ. 11)

6. Ετήσια δαπάνη από τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης για τους ασφαλισμένους μετά την 1.1.1993, με τη συμπλήρωση τριάντα επτά (37) ετών ασφάλισης ή 11.100 ημερών εργασίας, ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας, η οποία κατά το πρώτο πλήρες έτος εφαρμογής θα ανέλθει σε 344.200.000 Ευρώ (η δαπάνη αυτή θα αρχίσει μετά από 32 έτη περίπου). (άρθρο 3 παρ. 1)

7. Ετήσια δαπάνη από την αλλαγή του τρόπου υπολογισμού της σύνταξης για τους μετά την 1.1.1993 ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α. (εκτιμάται ότι κατά το πρώτο έτος εφαρμογής, δηλαδή το 2022, η δαπάνη θα ανέλθει στο ποσό των 57.000.000 Ευρώ, ενώ κατά την ολοκλήρωση θα ανέλθει στο ποσό των 1.300.000.000 Ευρώ). (άρθρο 3 παρ. 2α)

8. Ετήσια δαπάνη από την προσαύξηση κατά 3% του ποσοστού υπολογισμού της σύνταξης για πέραν των 35 ετών ασφάλισης και μετά το 65ο έτος της ηλικίας και μέχρι το 67ο, που ανέρχεται στο ποσό των 2.900.000 Ευρώ από το έτος 2022, ενώ κατά την ολοκλήρωσή του θα ανέλθει στο ποσό των 40.000.000 Ευρώ. (άρθρο 3 παρ. 2α εδάφ. β)

9. Ετήσια δαπάνη από την ελάττωση του ποσοστού μείωσης (από 1/200 σε 1/267) σε περίπτωση συνταξιοδότησης λόγω γήρατος με μειωμένο όριο ηλικίας κ.λπ. (εκτιμάται ότι η δαπάνη κατά το πρώτο έτος εφαρμογής, δηλαδή το έτος 2018 θα ανέλθει στο ποσό των 11.500.000 Ευρώ, ενώ κατά την ολοκλήρωση θα ανέλθει σε 57.400.000 Ευρώ). (άρθρο 3 παρ. 3α)

10. Ετήσια δαπάνη από τη διαμόρφωση σε 1/267 του ποσοστού μείωσης της σύνταξης των ασφαλισμένων, που έχουν πραγματοποιήσει 35 έτη και έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας τους, η οποία ανέρχεται κατά το πρώτο έτος εφαρμογής, δηλαδή το έτος 2027 περίπου στο ποσό των 162.000 Ευρώ, ενώ κατά την ολοκλήρωση θα ανέλθει στο ποσό των 1.272.000 Ευρώ.

(άρθρο 3 παρ. 3β)

11. Ετήσια δαπάνη από την αλλαγή τρόπου υπολογισμού του κατώτατου ορίου σύνταξης, η οποία κατά το πρώτο έτος της πλήρους εφαρμογής ανέρχεται σε 51.500.000 Ευρώ, ενώ κατά την ολοκλήρωση σε 950.000.000 Ευρώ.

(άρθρο 3 παρ. 4α)

12. Ετήσια δαπάνη από την προσαύξηση κατά 1% για κάθε έτος ασφάλισης επιπλέον των 15 ετών στους ασφαλισμένους, οι οποίοι καθίστανται συνταξιούχοι λόγω γήρατος κ.λπ., η οποία κατά την ολοκλήρωσή της ανέρχεται σε 250.000.000 Ευρώ.

(άρθρο 3 παρ. 5)

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπισθούν από πιστώσεις του προϋπολογισμού του Ι.Κ.Α., καθώς και από τη χρηματοδότηση από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Γ. Επί των Ειδικών Ταμείων

1. Ετήσια δαπάνη από την κατάργηση του ορίου ηλικίας για τους ασφαλισμένους που συμπληρώνουν τριάντα επτά (37) έτη υποχρεωτική ασφάλιση ή 11.100 ημέρες εργασίας, η οποία κατά το χρόνο ολοκλήρωσης (2020 και εφεξής) θα ανέλθει σε 4.200.000 Ευρώ περίπου.

(άρθρο 2 παρ. 2)

2. Ετήσια δαπάνη από τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης των ασφαλισμένων που υπήχθησαν στην ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης μέχρι 31.12.1982 και έχουν συμπληρώσει τριάντα πέντε (35) έτη ασφάλισης ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας, η οποία εκτιμάται ότι θα ανέλθει από το έτος 2018 και εφεξής στο ποσό των 205.000.000 Ευρώ.

(άρθρο 2 παρ. 3)

3. Ετήσια δαπάνη από τη συνταξιοδότηση των γυναικών στο 60ό έτος της ηλικίας τους (αντί του 65ου), η οποία από το έτος 2003 και εφεξής θα ανέλθει σε 80.000.000 Ευρώ.

(άρθρο 2 παρ. 4)

4. Ετήσια δαπάνη από την αλλαγή του τρόπου υπολογισμού της σύνταξης, η οποία, κατά την ολοκλήρωση (έτος 2015 και εφεξής) εκτιμάται ότι θα ανέλθει στο ποσό των 100.000.000 Ευρώ.

(άρθρο 2 παρ. 10)

5. Ετήσια δαπάνη από τη διαμόρφωση σε 1/267 του ποσοστού μείωσης για τις χορηγούμενες από 1.1.2003 και εφεξής συντάξεις κ.λπ., η οποία εκτιμάται ότι κατά το πρώτο έτος εφαρμογής, δηλαδή το 2003, θα ανέλθει σε 980.000 Ευρώ, ενώ κατά την ολοκλήρωσή του σε 4.900.000 Ευρώ.

(άρθρο 2 παρ. 11)

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπισθούν από πιστώσεις των προϋπολογισμών των εν λόγω Ταμείων, καθώς και από τη χρηματοδότηση του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Δ. Επί του προϋπολογισμού της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής (Ε.Α.Α.)

1. Ετήσια δαπάνη ποσού 1.200.000 Ευρώ περίπου από τη σύσταση πενήντα (50) θέσεων στη Γραμματεία της Ε.Α.Α..

(άρθρο 10)

2. Ετήσια δαπάνη από την καταβολή αποδοχών στον Πρόεδρο, τον Αντιπρόεδρο και στα μέλη της, η οποία θα

προσδιορίζεται κατά την έκδοση της σχετικής κ.υ.α..

(άρθρο 9 παρ. 11)

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπισθούν από τις εγγεγραμμένες πιστώσεις στον προϋπολογισμό της Ε.Α.Α..

Αθήνα, 3 Ιουνίου 2002

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Ν. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ

Δ. ΡΕΠΠΑΣ

Αριθμ. 96/1/2002

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους

(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Μεταρρύθμιση Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης»

Με τις διατάξεις του ανωτέρω νομοσχεδίου μεταρρυθμίζεται το σύστημα της Κοινωνικής Ασφάλισης των ασφαλισμένων του Δημοσίου και του Ιδιωτικού Τομέα. Ειδικότερα:

Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1. Προσδιορίζεται ο συντάξιμος μισθός, με βάση τον οποίο κανονίζεται η σύνταξη για τους αποχωρούντες από την υπηρεσία πολιτικούς δημόσιους υπαλλήλους την 1.1.2008 ως εξής:

— Για συνολική συντάξιμη υπηρεσία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ/γμα 166/2000), μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2007, ο οριζόμενος από τις διατάξεις των παραγράφων 1-15 του άρθρου 9 του Κώδικα αυτού.

— Για συνολική συντάξιμη υπηρεσία, η οποία διανύεται από 1 Ιανουαρίου 2008 και μετά, ποσοστό του ηλικίου της διαίρεσης του συνόλου των μηνιαίων ασφαλιστέων αποδοχών, που έλαβε ο υπάλληλος κατά τα πέντε (5) τελευταία έτη που προηγούνται της ημερομηνίας κατά την οποία αποχωρεί της υπηρεσίας του.

Ειδικά για τους υπαλλήλους που θα αποχωρήσουν από την 1η Ιανουαρίου 2008 μέχρι και την 30ή Δεκεμβρίου 2012, για τον προσδιορισμό των συνολικών αποδοχών, θα λαμβάνεται υπόψη ποσοστό του ηλικίου της διαίρεσης του συνόλου των μηνιαίων ασφαλιστέων αποδοχών που έλαβε ο υπάλληλος από την 1η Ιανουαρίου 2008 και μέχρι την αποχώρησή του.

2. Το προαναφερόμενο ποσοστό, με βάση το οποίο κανονίζεται η σύνταξη, ορίζεται σε εβδομήντα εννέα τοις εκατό (79%) για όσους αποχωρήσουν το έτος 2008, μειούμενο κατά 1% για καθένα από τα επόμενα έτη αποχώρησης του υπαλλήλου και καταλήγει σε εβδομήντα τοις εκατό (70%), για όσους αποχωρούν από το έτος 2017 και μετά.

3. Καταργούνται οι διατάξεις της παραγράφου 10 του άρθρου 15 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, σύμφωνα με τις οποίες η σύνταξη των υπαλλήλων, που διορίστηκαν από 1.1.1983 μέχρι 31.12.1992, υπολογίζεται σε πεντηκοστά και στο εξής θα υπολογίζεται σε τριακοστά πέμπτα.

4. Ορίζεται ότι η δικαιούμενη σύνταξη, για όσους αποχωρούν από 1.1.2008 και μετά θα αποτελείται από το άθροισμα των δύο (2) επί μέρους ποσών συντάξεων που αντιστοιχούν, το μεν ένα στη συντάξιμη υπηρεσία μέχρι 31.12.2007, το δε άλλο στη συντάξιμη υπηρεσία από 1.1.2008 και μετά.

5. Προσδιορίζεται ο συντάξιμος μισθός, με βάση τον οποίο κανονίζεται η σύνταξη, στους αποχωρούντες από την υπηρεσία στρατιωτικούς την 1.1.2008 ως εξής:

- Για συνολική συντάξιμη υπηρεσία, μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2007, ο οριζόμενος από τις διατάξεις των παραγράφων 1-17 του άρθρου 34 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων.

- Για συνολική συντάξιμη υπηρεσία, η οποία διανύεται από 1ης Ιανουαρίου 2008 και μετά, ποσοστό του ηλικίου της διαίρεσης του συνόλου των μηνιαίων ασφαλιστέων αποδοχών, που έλαβε ο στρατιωτικός κατά τα πέντε (5) τελευταία έτη που προηγούνται της ημερομηνίας, κατά την οποία αποχωρεί της υπηρεσίας.

Ειδικά για τους στρατιωτικούς που θα αποχωρήσουν από 1ης Ιανουαρίου 2008 μέχρι και τη 30ή Δεκεμβρίου 2012 λαμβάνεται υπόψη ποσοστό του ηλικίου της διαίρεσης του συνόλου των μηνιαίων ασφαλιστέων αποδοχών που έλαβε ο στρατιωτικός από 1ης Ιανουαρίου 2008 και μέχρι την αποχώρησή του.

6. Το ποσοστό με βάση το οποίο κανονίζεται η σύνταξη ορίζεται σε εβδομήντα εννέα τοις εκατό (79%) για όσους αποχωρήσουν το έτος 2008, μειούμενο κατά ένα τοις εκατό (1%) για καθένα από τα επόμενα έτη αποχώρησης του στρατιωτικού και καταλήγει σε εβδομήντα τοις εκατό (70%), για όσους αποχωρούν από το έτος 2017 και μετά.

7. Ορίζεται ότι η δικαιούμενη σύνταξη για όσους αποχωρούν από 1.1.2008 και μετά, αποτελείται από το άθροισμα των δύο επί μέρους ποσών συντάξεων που αντιστοιχούν, το μεν ένα στη συντάξιμη υπηρεσία μέχρι 31.12.2007, το δε άλλο στη συντάξιμη υπηρεσία από 1.1.2008 και μετά.

8. Προβλέπεται ότι από 1.1.2003 η σύνταξη των γυναικών, που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1η Ιανουαρίου 1998, μπορεί να καταβληθεί μετά τη συμπλήρωση του πεντηκοστού πέμπτου (55ου) έτους της ηλικίας, μειώνεται όμως κατά το 1/270 του ποσού αυτής για κάθε μήνα που υπολείπεται από την έναρξη καταβολής της μέχρι τη συμπλήρωση του κατά περίπτωση ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης (αντί κατά το 1/200 που ισχύει), ενώ η σύνταξη των ανδρών υπαλλήλων, που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1η Ιανουαρίου 1998, μπορεί να καταβληθεί μετά τη συμπλήρωση του εξηκοστού (60ου) έτους της ηλικίας, μειώνεται όμως κατά 1/270 του ποσού αυτής για κάθε μήνα, που υπολείπεται από την έναρξη καταβολής της και μέχρι τη συμπλήρωση του κατά περίπτωση ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης (αντί κατά το 1/200 που ισχύει).

Για όσους έχουν προσληφθεί από την 1η Ιανουαρίου 1983 και μετά και συμπληρώνουν τριακονταπενταετή πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, η σύνταξη καταβάλλεται ολόκληρη μετά τη συμπλήρωση του 58ου έτους της

ηλικίας τους.

9. Προβλέπεται ότι οι πολιτικοί δημόσιοι υπάλληλοι που έχουν προσληφθεί από την 1.1.1983 και μετά και συμπληρώνουν τριακονταεπταετή πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, δικαιούνται την καταβολή ολόκληρης της σύνταξης ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας.

10. Ορίζεται ότι η μηνιαία σύνταξη συνίσταται σε ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) του μηνιαίου ασφαλιστέου μισθού για κάθε έτος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας (αντί 1,714% που ισχύει).

11. Ορίζεται ότι το κατώτατο όριο της σύνταξης που χορηγείται στους από ίδιο δικαίωμα συνταξιούχους δε μπορεί να είναι μικρότερο από πενήντα τοις εκατό (50%) του βασικού μισθού του εισαγωγικού μισθολογικού κλιμακίου των υπαλλήλων υποχρεωτικής εκπαίδευσης (Υ.Ε.), όπως αυτό ισχύει κάθε φορά.

12. Από 1.1.2003 υπάλληλοι, μετά τη συμπλήρωση του 55ου έτους της ηλικίας τους και πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας τριάντα πέντε (35) πλήρων ετών, μπορούν να λάβουν μειωμένη σύνταξη κατά 1/270 του ποσού αυτής για κάθε μήνα που υπολείπεται από την έναρξη καταβολής της μέχρι τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας τους.

13. Γυναίκες υπάλληλοι που αποχωρούν της υπηρεσίας με δεκαπενταετή συντάξιμη υπηρεσία, λαμβάνουν τη σύνταξη μετά τη συμπλήρωση του 60ου έτους της ηλικίας τους (αυτή του 65ου έτους που ισχύει).

14. Από 1.1.2003 ποσό εκατόν εβδομήντα έξι (176) Ευρώ από τα επιδόματα των πολιτικών δημοσίων υπαλλήλων του ν. 2470/1997 υπόκειται σε όλες τις ασφαλιστικές εισφορές και λαμβάνεται υπόψη στη βάση υπολογισμού της σύνταξης των εφεξής εξερχόμενων από την υπηρεσία κατά τα 7/35 του ποσοστού αναπλήρωσης της σύνταξης, για κάθε έτος που έχουν κρατηθεί εισφορές.

15. Καθορίζεται η έκταση εφαρμογής των προαναφερόμενων διατάξεων και προβλέπεται ότι εφαρμόζονται αναλόγως και για τους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ., που διέπονται από το ίδιο με τους δημοσίους υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς είτε οι συντάξεις τους βαρύνουν το Δημόσιο είτε τους οικείους φορείς, καθώς και για το προσωπικό του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος και τους υπαλλήλους των ασφαλιστικών ταμείων του προσωπικού των σιδηροδρομικών δικτύων, που διέπονται από το καθεστώς του ν.δ/τος 3395/1955. (άρθρο 1)

Β. Με τις διατάξεις των άρθρων 5 έως και 17 του νομοσχεδίου ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τους ασφαλισμένους του Ιδιωτικού Τομέα. Ειδικότερα:

1. Ρυθμίζονται θέματα για τους μέχρι την 31.12.1992 ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α. και των Ειδικών Ταμείων κύριας ασφάλισης μισθωτών. Για τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου ως Ειδικά Ταμεία θεωρούνται:

- Το Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού ΟΤΕ (ΤΑΠ-ΟΤΕ),
- Ο Οργανισμός Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ (ΟΑΠ-ΔΕΗ),
- Το Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού ΗΣΑΠ (ΤΣΠ-ΗΣΑΠ),
- Το Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος (ΤΣΠ-ΕΤΕ),
- Το Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος (ΤΣΑΠ-ΑΤΕ),
- Το Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού Τράπεζας Ελλάδος και Κτηματικής (ΤΣΠ-ΤΕΚ),
- Το Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Ιονικής Λαϊκής

Τράπεζας (ΤΑΠ-ΙΛΤ),

- Το Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού ΕΤΒΑ (ΤΑΠ-ΕΤΒΑ),

- Το Ταμείο Συντάξεως και Επικουρικής Ασφαλίσεως Προσωπικού Γεωργικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων (ΤΣΕΑΠΓΣΟ) και

- Το Ταμείο Ασφαλίσεως Προσωπικού της Ασφαλιστικής Εταιρείας «Η ΕΘΝΙΚΗ» (ΤΑΠΑΕΕ).

2. Προβλέπεται ότι οι ασφαλισμένοι μέχρι 31.12.1992 στο Ι.Κ.Α. και από 1.1.1983 μέχρι 31.12.1992 στα Ειδικά Ταμεία θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης με τη συμπλήρωση τριάντα επτά (37) ετών υποχρεωτικής ασφάλισης ή 11.100 ημερών εργασίας, ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας.

Για τη συμπλήρωση του παραπάνω χρόνου ασφάλισης λαμβάνεται υπόψη:

- Ο χρόνος υποχρεωτικής ασφάλισης από παροχή εξαρτημένης εργασίας, που πραγματοποιήθηκε σε φορείς κύριας ασφάλισης, ο οποίος συνυπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ/τος 4202/1961, όπως ισχύει.

- Ο χρόνος πραγματικής υπηρεσίας στο Δημόσιο, στους Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμίδας και σε Ν.Π.Δ.Δ., ο οποίος συνυπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ/τος 4202/1961, όπως ισχύει ή αναγνωρίζεται με τις διατάξεις των άρθρων 4-6 του ν.1405/1983.

- Ο χρόνος πραγματικής ασφάλισης από παροχή εξαρτημένης εργασίας, ο οποίος διανύθηκε σε χώρες, στις οποίες έχουν εφαρμογή οι κοινοτικοί κανονισμοί και οι διμερείς Συμβάσεις κοινωνικής ασφάλειας, τις οποίες έχει συνάψει η χώρα μας και οι οποίες περιλαμβάνουν διατάξεις περί συνυπολογισμού χρόνων ασφάλισης.

3. Ασφαλισμένοι των Ειδικών Ταμείων που υπήχθησαν στην ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης μέχρι 31.12.1982, θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης με τη συμπλήρωση τριάντα πέντε (35) ετών ασφάλισης, ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας, ενώ ασφαλισμένοι, που υπήχθησαν από 1.1.1983 μέχρι 31.12.1992 στην ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης, θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης με τη συμπλήρωση τριάντα πέντε (35) ετών ασφάλισης και του 58ου έτους της ηλικίας τους.

4. Για τους ασφαλισμένους των Ειδικών Ταμείων, οι οποίοι συμπληρώνουν το 65ο έτος της ηλικίας τους οι άνδρες και το 60ο οι γυναίκες, ο ελάχιστος χρόνος για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος ορίζεται σε δεκαπέντε (15) έτη ασφάλισης. Ασφαλισμένοι, που μετά τη διακοπή της ασφάλισής τους καθίστανται ανάπηροι σε ποσοστό 67% και άνω και δεν δικαιούνται άλλη σύνταξη για την αιτία αυτή ή αποβιώνουν και έχουν συμπληρώσει τον πιο πάνω ελάχιστο χρόνο, θεμελιώνουν οι ίδιοι ή τα μέλη της οικογένειάς τους δικαίωμα σύνταξης.

5. Ασφαλισμένοι του κλάδου κύριας σύνταξης του Ι.Κ.Α., οι οποίοι συμπληρώνουν το 65ο έτος της ηλικίας τους και τουλάχιστον 3.500 ημέρες υποχρεωτικής ασφάλισης μέχρι 31.12.2007 και δεν παίρνουν ή δεν δικαιούνται σύνταξη από το Δημόσιο, Ο.Γ.Α., Ν.Π.Δ.Δ. ή άλλο οργανισμό κύριας ασφάλισης, δικαιούνται σύνταξη γήρατος, που υπολογίζεται με βάση τις διατάξεις της νομοθεσίας του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του αριθμού ημερών ασφάλισής τους, μη εφαρμοζομένων των διατάξεων της νομοθεσίας περί κατώτατων ορίων. Το ποσό σύνταξης στην περίπτωση αυτή δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 2/3 ούτε να υπολείπεται του 1/2 του εκάστοτε καταβαλλόμενου κατώτατου ορίου γήρατος.

Στους συνταξιοδοτούμενους με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 24 του ν. 2556/1997, όπως ισχύουν (καταβολή ΕΚΑΣ κ.λπ.) και οι ρυθμίσεις αυτές εφαρμόζονται για αιτήσεις συνταξιοδότησης που υποβάλλονται από 1.1.2003 έως και 31.12.2007.

6. Οι ασφαλισμένοι μέχρι 31.12.1992 στο Ι.Κ.Α., οι οποίοι πραγματοποιούν χρόνο ασφάλισης 4.500 ημερών ή 15 ετών από τον οποίο τουλάχιστον τα 4/5 σε βάρεια και ανθυγιεινά επαγγέλματα, δικαιούνται σύνταξη με τη συμπλήρωση του 60ού έτους της ηλικίας οι άνδρες και του 55ου έτους οι γυναίκες, εφόσον 1.000 τουλάχιστον ημέρες εργασίας στα επαγγέλματα αυτά έχουν πραγματοποιηθεί τα τελευταία δεκατρία (13) χρόνια πριν το ανωτέρω όριο ηλικίας (αντί 10 χρόνια που ισχύει). Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται για αιτήσεις συνταξιοδότησης που υποβάλλονται από 1.1.2003 και εφεξής.

7. Για τη συμπλήρωση των 10.500 ημερών ασφάλισης υπολογίζεται και ο χρόνος στρατιωτικής υπηρεσίας.

8. Οι προαναφερόμενες διατάξεις δεν καταλαμβάνουν όσους έχουν θεμελιώσει ή θα θεμελιώσουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα με βάση ευνοϊκότερες διατάξεις των οικείων ασφαλιστικών οργανισμών, όπως ισχύουν μετά το ν. 2084/1992, επιφυλασσόμενων των διατάξεων του νομοσχεδίου που αφορούν τον υπολογισμό της σύνταξης.

9. Καθορίζεται ο τρόπος υπολογισμού της σύνταξης του Ι.Κ.Α., καθώς και ο τρόπος υπολογισμού της σύνταξης των Ειδικών Ταμείων, για όσους συνταξιοδοτηθούν από 1.1.2008 και εφεξής.

10. Όπου από τις ισχύουσες γενικές ή ειδικές διατάξεις προβλέπεται συνταξιοδότηση λόγω γήρατος με μειωμένο όριο ηλικίας, των μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένων του Ι.Κ.Α. και των Ειδικών Ταμείων, το ποσοστό μείωσης για τις χορηγούμενες από 1.1.2003 και εφεξής συντάξεις ορίζεται σε 1/267 για κάθε μήνα που λείπει από το κατά περίπτωση απαιτούμενο πλήρες όριο ηλικίας συνταξιοδότησης και μέχρι εξήντα (60) μήνες κατά περίπτωση. (άρθρο 2)

Γ. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τους μετά την 1.1.1993 ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α. και Ειδικών Ταμείων κύριας ασφάλισης μισθωτών. Ειδικότερα:

1. Ασφαλισμένοι του Ι.Κ.Α. και των Ειδικών Ταμείων θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης με τη συμπλήρωση τριάντα επτά (37) ετών υποχρεωτικής ασφάλισης ή 11.100 ημερών εργασίας, ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας.

Για τη συμπλήρωση του παραπάνω χρόνου ασφάλισης λαμβάνεται υπόψη:

- Ο χρόνος υποχρεωτικής ασφάλισης από παροχή εξαρτημένης εργασίας, που πραγματοποιήθηκε σε φορείς κύριας ασφάλισης, ο οποίος συνυπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ/τος 4202/1961, όπως ισχύει.

- Ο χρόνος πραγματικής υπηρεσίας στο Δημόσιο, τους Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμίδας και σε Ν.Π.Δ.Δ., ο οποίος συνυπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ/τος 4202/1961, όπως ισχύει.

- Ο χρόνος πραγματικής ασφάλισης από παροχή εξαρτημένης εργασίας, ο οποίος διανύθηκε σε χώρες στις οποίες έχουν εφαρμογή οι κοινοτικοί κανονισμοί και οι διμερείς Συμβάσεις κοινωνικής ασφάλειας, τις οποίες έχει συνάψει η χώρα μας και οι οποίες περιλαμβάνουν διατάξεις περί συνυπολογισμού χρόνων ασφάλισης.

2. Καθορίζεται το ποσό της βασικής μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος ή αναπηρίας των ασφαλισμένων μετά την

1.1.1993 του Ι.Κ.Α. και των Ειδικών Ταμείων κύριας ασφάλισης μισθωτών κ.λπ. και ορίζεται ότι, σε περίπτωση συνταξιοδότησης λόγω γήρατος με μειωμένο όριο ηλικίας, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις του ν. 2084/1992, το ποσοστό μείωσης της χορηγούμενης σύνταξης από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς διαμορφώνεται σε 1/267 για κάθε μήνα που λείπει από το πλήρες όριο ηλικίας συνταξιοδότησης και μέχρι εξήντα (60) μήνες κατά περίπτωση (αντί σε 1/200 που ισχύει).

Κατ' εξαίρεση, ασφαλισμένοι που έχουν πραγματοποιήσει τριάντα πέντε (35) έτη ή 10.500 ημέρες ασφάλισης και έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας δικαιούνται σύνταξη γήρατος μειωμένη κατά 1/267 για κάθε μήνα που λείπει από τη συμπλήρωση του 65ου έτους.

3. Επίσης προσδιορίζεται ο υπολογισμός του κατώτατου ποσού της χορηγούμενης από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς μηνιαίας σύνταξης γήρατος, αναπηρίας και εργατικού ατυχήματος και ορίζεται ίσο με το εβδομήντα τοις εκατό (70%) του κατώτατου μισθού έγγαμου, με πλήρη απασχόληση, όπως ο μισθός αυτός καθορίζεται από την Ε.Γ.Γ.Σ.Ε. του έτους 2002.

Το παραπάνω ποσό από την 1.1.2003 και εφεξής αναπροσαρμόζεται κατά το ποσοστό αύξησης των συντάξεων, σύμφωνα με την εκάστοτε καθοριζόμενη εισοδηματική πολιτική.

Στους ασφαλισμένους, οι οποίοι καθίστανται συνταξιούχοι λόγω γήρατος, έχουν χρόνο ασφάλισης άνω των 4.500 ημερών ή 15 ετών ασφάλισης και δικαιούνται τα κατώτατα όρια σύνταξης, χορηγείται προσαύξηση 1% για κάθε 300 ημέρες ή ένα έτος ασφάλισης επιπλέον των 4.500 ημερών ή 15 ετών. (άρθρο 3)

4. Το Κράτος συμμετέχει στη χρηματοδότηση του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. κατά τη χρονική περίοδο από το έτος 2003 και μέχρι το έτος 2032, ως εξής:

- Κατά την περίοδο από το έτος 2003 μέχρι το έτος 2008 το Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. χρηματοδοτείται κατ' έτος με κυμαινόμενα ποσά, τα οποία, κατά μέσο όρο, αντιστοιχούν σε ποσοστό 1% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος (Α.Ε.Π.).

- Κατά την περίοδο από το έτος 2009 μέχρι το έτος 2032 το Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. χρηματοδοτείται κατ' έτος με ποσό ίσο προς το 1% του Α.Ε.Π..

Σε κάθε χρονική περίοδο, το κεφάλαιο της χρηματοδότησης συνίσταται από τα εξής μέρη:

- Ρευστά διαθέσιμα ίσα προς το απαιτούμενο ποσό χρηματοδότησης των αναλογιστικών ελλειμμάτων τρέχοντος και επόμενου έτους και

- Ειδικά Ομόλογα μακράς διάρκειας, μη ρευστοποιήσιμα προ της λήξεως, για τη διασφάλιση της απαιτούμενης μελλοντικής χρηματοδότησης.

Σε περίπτωση σταδιακής ένταξης στο Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. και άλλων Ταμείων, ο Κρατικός Προϋπολογισμός αναλαμβάνει την κάλυψη των μέχρι τότε τυχόν ελλειμμάτων των Ταμείων αυτών, καθώς και την αναπροσαρμογή της χρηματοδότησης σε επίπεδα που θα αποτρέπουν πρόσθετες επιβαρύνσεις του Ι.Κ.Α..

- Σε περίπτωση δυσμενών εξελίξεων των οικονομικών μεγεθών που επηρεάζουν το έλλειμμα του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ., το Κράτος εξασφαλίζει τους απαιτούμενους επιπλέον χρηματοδοτικούς πόρους, για την πλεονασματική λειτουργία του Ασφαλιστικού Συστήματος. Η αναπροσαρμογή της πρόβλεψης γίνεται ανά πενταετία, μετά από πλήρη αναλογιστική μελέτη για το υπόλοιπο της περιόδου μέχρι το έτος 2032.

Με κοινές υπουργικές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζονται τα ανωτέρω ποσά που αφορούν τη χρηματοδότηση του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. κ.λπ..

5. Με π.δ/γμα, που εκδίδεται μέχρι 31.12.2004, μετά από πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και σύμφωνη γνώμη ειδικής επιστημονικής επιτροπής, επανακαθορίζονται τα επαγγέλματα και οι εργασίες που υπάγονται στον Κανονισμό των Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελλμάτων του Ι.Κ.Α..

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται έως 30.6.2003, συνιστάται ειδική επιστημονική επιτροπή από άτομα ανεγνωρισμένου επιστημονικού κύρους για τον επανακαθορισμό των επαγγελλμάτων και εργασιών που υπάγονται στον Κανονισμό των Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελλμάτων του Ι.Κ.Α..

6. Γυναίκες που ασφαρίζονται στο Ι.Κ.Α. και αποκτούν για πρώτη φορά παιδί από 1.1.2003 και εφεξής, μπορούν να συμπληρώσουν τον οριζόμενο κατά περίπτωση από τις ισχύουσες διατάξεις χρόνο ασφάλισης για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, με την αναγνώριση πλασματικού χρόνου ενός (1) έτους για το πρώτο παιδί, ενός και μισού (1 1/2) για το δεύτερο και δύο (2) ετών για το τρίτο. Το δικαίωμα αυτό μπορεί να ασκείται από τον ασφαλισμένο στο Ι.Κ.Α. πατέρα, εφόσον δεν ασκείται από τη μητέρα. Οι εισφορές για την εν λόγω αναγνώριση βαρύνουν τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

7. Η ειδική μηνιαία εισφορά από τους συνταξιούχους των φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης, πλην Ο.Γ.Α και Ν.Α.Τ, που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 60 του ν. 2084/1992, όπως ισχύει και αποτελεί πόρο του Λ.Α.Φ.Κ.Α., καταργείται από 1.1.2008.

8. Οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης που θέτουν οι διατάξεις του νομοσχεδίου ισχύουν και για τους φορείς επικουρικής ασφάλισης που ασφαλίζουν μισθωτούς, οι οποίοι για κύρια σύνταξη υπάγονται στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. και των Ειδικών Ταμείων του νομοσχεδίου.

9. Από την 1.1.2008 το Ε.Τ.Ε.Α.Μ. και τα λοιπά Ταμεία και Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης, για όλους τους ασφαλισμένους από 1.1.1993 καταχωρίζουν και διατηρούν σε ατομικούς λογαριασμούς τις εισφορές για κάθε ασφαλισμένο. Οι εισφορές αυτές δεν κεφαλαιοποιούνται αλλά χρησιμοποιούνται διανεμητικά για τη χρηματοδότηση των συντάξεων. (άρθρο 4)

Δ. Με τις διατάξεις του δεύτερου κεφαλαίου του νομοσχεδίου ρυθμίζονται διάφορα οργανωτικά θέματα του Ι.Κ.Α.. Ειδικότερα:

1. Το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.) μετονομάζεται σε Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ.).

Οι κλάδοι σύνταξης των Ταμείων ΤΑΠ-ΟΤΕ, ΤΣΠΗ-ΣΑΠ, ΤΣΠ-ΕΤΕ, ΤΣΠ-ΑΤΕ, ΤΣΠ-ΤΕΚ, ΤΑΠ-ΙΛΤ, ΤΑΠ-ΕΤ-ΒΑ, ΤΣΕΑΠΓΣΟ και ΤΑΠΑΕ-Εθνική από 1.1.2008 εντάσσονται αυτοδικαίως στον κλάδο σύνταξης του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ..

2. Οι αντίστοιχοι κλάδοι των ανωτέρω Ταμείων καταργούνται από της εντάξεως και το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού της περιουσίας τους περιέρχεται αυτοδικαίως στον κλάδο σύνταξης του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., ως καθολικό διάδοχο, χωρίς την καταβολή φόρου, τέλους ή δικαιώματος υπέρ του Δημοσίου, οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων προσώπων.

3. Από της εντάξεως οι ασφαλισμένοι των ανωτέρω εντασσόμενων κλάδων ασφαλιζονται στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και εξακολουθούν να διέπονται ως προς τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης και τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης από τις διατάξεις της νομοθεσίας των εντασσόμενων κλάδων, όπως ισχύει μετά τον ν. 2084/1992 και τις διατάξεις του νομοσχεδίου.

4. Ο χρόνος ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε, ο χρόνος που αναγνωρίστηκε και εξαγοράστηκε ως συντάξιμος στους καταργούμενους κλάδους και ο χρόνος που διανύεται ή αναγνωρίζεται έως την ένταξη στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. λογίζεται ότι πραγματοποιήθηκε στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ..

Οι μέχρι την ένταξη συνταξιούχοι των εντασσόμενων κλάδων καθίστανται συνταξιούχοι του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ., το οποίο στο εξής βαρύνεται με την καταβολή της σύνταξής τους.

5. Το ποσοστό εισφοράς του κλάδου σύνταξης των ασφαλισμένων στους εντασσόμενους κλάδους μειώνεται σταδιακά από την ένταξη και εντός μίας πενταετίας εξομοιώνεται με το ποσοστό εισφοράς των ασφαλισμένων του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. κατά μία εκατοστιαία μονάδα ετησίως για τα πρώτα τέσσερα έτη και κατά το υπόλοιπο 1/3 της εκατοστιαίας μονάδας για το πέμπτο έτος.

Η προβλεπόμενη από τις παραγράφους 4 και 5 του άρθρου 46 του ν. 2084/1992 υποχρέωση των εργοδοτών για κάλυψη των οργανικών ελλειμμάτων των ανωτέρω Ταμείων εξακολουθεί να ισχύει και μετά την ένταξη και καταβάλλεται στο Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ..

6. Οι αποδόσεις του Ειδικού Κεφαλαίου που προβλέπονται από το καταστατικό της Εταιρείας Διαχείρισης Ειδικού Κεφαλαίου Τ.Α.Π. - Ο.Τ.Ε. Α.Ε. (ΕΔΕΚΤ - ΟΤΕ - Α.Ε.) του άρθρου 12 του ν. 2768/1999 καταβάλλονται από την ένταξη του Τ.Α.Π. - Ο.Τ.Ε. στο Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ..

7. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται μετά από πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και γνώμη των οικείων Δ.Σ. των ανωτέρω Ταμείων μπορεί να εντάσσονται στο Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. οι αντίστοιχοι κλάδοι πριν την 1.1.2008 με τους όρους και προϋποθέσεις των ανωτέρω διατάξεων, να μεταφέρονται θέσεις και προσωπικό στο Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. και να ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την υπηρεσιακή κατάσταση, τη συνταξιοδότηση και τη χορήγηση εφάπαξ του μεταφερόμενου προσωπικού.

8. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ρυθμίζεται κάθε θέμα τεχνικού ή λεπτομερειακού χαρακτήρα που θα προκύψει κατά την εφαρμογή των προαναφερόμενων διατάξεων. (άρθρο 5)

Ε.1. Συνιστάται νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία Εναίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (Ε.Τ.Ε.Α.Μ.), το οποίο τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, διέπεται από το σύνολο των διατάξεων του καταργούμενου Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ., έχει έδρα την Αθήνα και ορίζεται η έναρξη λειτουργίας του η 1η Ιανουαρίου 2003.

Το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών που έχει συσταθεί με το ν. 997/1979 και είχε ενταχθεί στο Ι.Κ.Α. με το άρθρο 6 του ν. 1358/1983 ως κλάδος με την επωνυμία «Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ.)» καταργείται από την ισχύ του νομοσχεδίου.

Το Ε.Τ.Ε.Α.Μ αποτελεί καθολικό διάδοχο του καταργούμενου Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ. και υπεισέρχεται στα δικαιώ-

ματα και τις υποχρεώσεις αυτού.

2. Το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού της κινητής και ακίνητης περιουσίας του Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ. περιέρχεται αυτοδικαίως στο νέο φορέα, ως καθολικό διάδοχο, χωρίς την καταβολή φόρου ή τέλους ή δικαιώματος υπέρ του Δημοσίου, Ο.Τ.Α. ή άλλου προσώπου. Για τη μεταβίβαση της κυριότητας των ακινήτων του Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ. ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων εκδίδει διαπιστωτική πράξη, η οποία μεταγράφεται ατελώς στα οικεία βιβλία Υποθηκοφυλακείου ή στα κτηματικά βιβλία.

3. Προσδιορίζεται ο σκοπός του εν λόγω Ταμείου που είναι η επικουρική ασφάλιση για παροχή σύνταξης των προσώπων που υπάγονται στην ασφάλισή του σε περίπτωση γήρατος, αναπηρίας, καθώς και των μελών της οικογένειάς τους σε περίπτωση θανάτου του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου.

4. Ο χρόνος ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε, αναγνωρίστηκε, εξαγοράστηκε ως συντάξιμος ή κατέστη χρόνος στο Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ. και ο χρόνος που διανύεται έως την ισχύ του νομοσχεδίου, λογίζεται ότι πραγματοποιήθηκε στην ασφάλιση του Ε.Τ.Ε.Α.Μ..

5. Πόροι του Ε.Τ.Ε.Α.Μ. αποτελούν τα πάσης φύσεως έσοδα του καταργούμενου Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ., τα έσοδα από εισφορά ασφαλισμένου, εργοδότη, οι πρόσδοδοι περιουσίας, η απόδοση των κεφαλαίων αποθεματικών και κάθε άλλο έσοδο που προκύπτει από τη δραστηριότητά του.

6. Με π.δ/γμα, που εκδίδεται μέσα σε δύο (2) χρόνια από την ισχύ του νομοσχεδίου, με πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, καταρτίζεται ο Κανονισμός Ασφάλισης και Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Μ., με τον οποίο ορίζονται τα υπαγόμενα στην ασφάλιση πρόσωπα, ο χρόνος ασφάλισης, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία απονομής των παροχών, το είδος, η έκταση, το ύψος αυτών κ.λ.π..

7. Με π.δ/γμα, που εκδίδεται μέσα σε δύο (2) χρόνια από την ισχύ του νομοσχεδίου, με πρόταση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών συστήνονται θέσεις προσωπικού και καταρτίζεται ο Κανονισμός Λειτουργίας του προσωπικού.

8. Με αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων δύναται να παραμείνει η βεβαίωση και η είσπραξη των εσόδων του Ε.Τ.Ε.Α.Μ. στο Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ., να μεταφέρονται από το Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. οργανικές θέσεις μόνιμες και ιδιωτικού δικαίου και το προσωπικό που υπηρετεί σε αυτές, στο Ε.Τ.Ε.Α.Μ., να καθορίζεται ο τρόπος οικονομικής οργάνωσης και λογιστικής λειτουργίας του Ε.Τ.Ε.Α.Μ., να ρυθμίζονται θέματα αρμοδιοτήτων του προσωπικού κ.λπ..

9. Με π.δ/γμα, που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, καθορίζονται τα κριτήρια, οι προϋποθέσεις και οι όροι ενοποίησης των Ταμείων Επικουρικής Ασφάλισης κατά ομοειδείς επαγγελματικές κατηγορίες και κλάδους κ.λπ..

(άρθρο 6)

ΣΤ.1. Συνιστώνται νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, τα οποία ιδρύονται και λειτουργούν σύμφωνα με τις διατάξεις του νομοσχεδίου, υπό την εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Στην επωνυμία τους αναφέρεται «Ταμείο Επαγγελματικής Ασφάλισης - Ν.Π.Ι.Δ.» και προσ-

διορίζεται ο σκοπός τους, που είναι η παροχή στους ασφαλισμένους και δικαιούχους των παροχών συμπληρωματικής ασφαλιστικής προστασίας, πέραν της παρεχόμενης από την υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση για τους ασφαλιστικούς κινδύνους και ενδεικτικά τους κινδύνους γήρατος, θανάτου, αναπηρίας, επαγγελματικού ατυχήματος, ασθένειας, διακοπής της εργασίας κ.λπ..

2. Τα Ταμεία Επαγγελματικής Ασφάλισης ιδρύονται προαιρετικά ανά επιχείρηση ή κλάδο ή κλάδους εργαζόμενων, με πρωτοβουλία των εργαζόμενων ή των εργοδοτών ή με συμφωνία των εργοδοτών και των εργαζόμενων υπό την προϋπόθεση ότι ο αριθμός των ασφαλιζόμενων κατά επιχείρηση ή επαγγελματικό κλάδο υπερβαίνει τους εκατό (100).

3. Το καταστατικό του Ταμείου Επαγγελματικής Ασφάλισης ρυθμίζει υποχρεωτικά τη σύνθεση και τον αριθμό των μελών της διοίκησης του Ταμείου, τη διαδικασία ανάδειξης του Προέδρου, τον τρόπο λειτουργίας του, τους πόρους του, το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών (εργοδοτών και / ή εργαζόμενων) κ.λπ..

4. Στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καταχωρίζεται το καταστατικό των ταμείων επαγγελματικής ασφάλισης και κάθε τροποποίησή του.

Στη Γενική Γραμματεία Γενικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων συνιστάται Δ/ση επαγγελματικής ασφάλισης με σκοπό τον έλεγχο και την εποπτεία των εν λόγω ν.π.ι.δ. και διαρθρώνεται σε δύο (2) τμήματα. Για τις ανάγκες της ανωτέρω Διεύθυνσης συνιστώνται δώδεκα (12) θέσεις προσωπικού διαφόρων κλάδων.

5. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων επιτρέπεται η ενοποίηση ή η διάσπαση Ταμείων Επαγγελματικής Ασφάλισης ή η σύσταση ομοσπονδιών και ενώσεων με άλλα συμπληρωματικά ταμεία στην ημεδαπή ή την Ευρωπαϊκή Ένωση.

6. Προβλέπεται ότι η υπαγωγή στην ασφάλιση των Ταμείων Επαγγελματικής Ασφάλισης είναι προαιρετική. Ο ασφαλισμένος έχει δικαίωμα να επιλέξει σε ποια Ταμεία Επαγγελματικής Ασφάλισης θα υπαχθεί, στην περίπτωση που έχει δικαίωμα υπαγωγής σε περισσότερα Ταμεία, καθώς επίσης και έχει δικαίωμα να ζητήσει τη διαγραφή του από το Ταμείο Επαγγελματικής Ασφάλισης κ.λπ..

7. Προσδιορίζονται τα όργανα διοίκησης των Ταμείων Επαγγελματικής Ασφάλισης, ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τον έλεγχο των οικονομικών τους, την ασφαλιστική τοποθέτηση, την επένδυση των αποθεματικών τους, τον τρόπο τήρησης βιβλίων και στοιχείων, προσδιορίζονται οι πόροι τους, που είναι οι τακτικές και έκτακτες εισφορές των ασφαλισμένων, οι εισφορές των εργοδοτών, οι πρόσδοδοι περιουσίας, η απόδοση των κεφαλαίων και αποθεματικών και κάθε άλλο έσοδο, ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την εποπτεία του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και τον έλεγχο της Αναλογιστικής Αρχής κ.λπ. (άρθρο 7)

Ζ.1. Συνιστάται Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή με την επωνυμία «Εθνική Αναλογιστική Αρχή (Ε.Α.Α)» και έδρα την Αθήνα, με διοικητική αυτοτέλεια και εποπτεύεται από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ως προς τον έλεγχο νομιμότητας των πράξεών της και την κίνηση πειθαρχικού ελέγχου κατά των μελών της.

2. Η Ε.Α.Α. συγκροτείται από πέντε (5) μέλη, τα οποία

διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων με πενταετή θητεία.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζονται οι αποδοχές του Προέδρου, του Αντιπροέδρου και των μελών της Ε.Α.Α..

4. Μέλος της Ε.Α.Α. που προέρχεται από φορέα του δημόσιου τομέα, επανέρχεται αυτοδίκαια μετά τη λήξη της θητείας του στη θέση που κατείχε πριν από το διορισμό του, η θητεία του δε, λογίζεται ως πραγματική υπηρεσία για όλες τις συνέπειες.

5. Προσδιορίζονται οι αρμοδιότητες της Ε.Α.Α. και προβλέπεται ότι με π.δ/γμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μπορεί να ανατίθενται σε αυτήν και άλλες γνωμοδοτικές αρμοδιότητες και να ορίζονται οι λεπτομέρειες και ο τρόπος άσκησης των αρμοδιοτήτων αυτών.

6. Προσδιορίζονται οι πόροι της Ε.Α.Α. που είναι:

- Τα έσοδα από την παροχή υπηρεσιών προς τους ασφαλιστικούς οργανισμούς για την αναλογιστική παρακολούθηση και την εκπόνηση αναλογιστικών μελετών και άλλων μελετών, που εκπονεί σύμφωνα με το υπόψη νομοσχέδιο. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται μετά από γνώμη της Ε.Α.Α. προσδιορίζεται το εκάστοτε ύψος και ο τρόπος είσπραξης, διαχείρισης και απόδοσης των ανωτέρω εσόδων.

- Πόροι προερχόμενοι από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή από άλλες ανάλογες πηγές.

- Ετήσια επιχορήγηση του Κρατικού Προϋπολογισμού. Το πρώτο έτος λειτουργίας του Ε.Α.Α., το σύνολο των λειτουργικών εξόδων, καθώς και το κόστος της αναγκαίας υλικοτεχνικής υποδομής καλύπτεται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

7. Οι κάθε φύσης πόροι της Ε.Α.Α. κατατίθενται σε τραπεζικό λογαριασμό, τη διαχείριση του οποίου έχει η Ε.Α.Α., σύμφωνα με τον κανονισμό εσωτερικής λειτουργίας και διαχείρισής της.

8. Ο έλεγχος των οικονομικών στοιχείων και των αιτήσεων λογαριασμών και οικονομικών καταστάσεων γίνεται από δύο (2) ορκωτούς Ελεγκτές. Τα στοιχεία αυτά και οι οικονομικές καταστάσεις, μαζί με τον προϋπολογισμό του επόμενου έτους, υποβάλλονται από την Ε.Α.Α. στον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και από αυτή στον Πρόεδρο της Βουλής. Η Ε.Α.Α. υπόκειται στον κατασταλτικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

9. Για την εκτέλεση της αποστολής της ιδρύεται στην Ε.Α.Α. Γραμματεία, με απόφαση δε αυτής ορίζεται ο Διευθυντής της Γραμματείας και ο Αναπληρωτής του.

10. Στην Ε.Α.Α. λειτουργεί και δικαστικό γραφείο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, σύμφωνα με τις διατάξεις που διέπουν το τελευταίο. Για το σκοπό αυτόν αυξάνονται οι θέσεις των Παρέδρων κατά μία (1).

11. Για τη στελέχωση της Γραμματείας συνιστώνται πενήντα (50) θέσεις προσωπικού διαφόρων κλάδων.

12. Με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, μπορεί να αποσπάται κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων, προσωπικό που υπηρετεί σε φορείς του δημόσιου τομέα, για την κάλυψη των οργανικών θέσεων της γραμματείας της Ε.Α.Α., εφόσον έχει τα

τυπικά προσόντα που απαιτούνται για διορισμό στις θέσεις αυτές.

13. Με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, μπορεί να μετατάσσεται κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων, προσωπικό που υπηρετεί σε φορείς του δημόσιου τομέα και ιδίως στους ασφαλιστικούς οργανισμούς για την κάλυψη των οργανικών θέσεων της γραμματείας της Ε.Α.Α., εφόσον έχει τα τυπικά προσόντα που απαιτούνται για διορισμό στις θέσεις αυτές.

14. Με τον Κανονισμό της Εσωτερικής Λειτουργίας και Διαχείρισης ορίζεται η κατανομή του προσωπικού στις υπηρεσιακές μονάδες της Ε.Α.Α., ο τρόπος συγκρότησης του Υπηρεσιακού Συμβουλίου που θα επιλαμβάνεται των θεμάτων υπηρεσιακής κατάστασης του προσωπικού της Γραμματείας κατά την πρώτη εφαρμογή των διατάξεων του νομοσχεδίου, καθώς και το όργανο που είναι αρμόδιο να κρίνει τα πειθαρχικά αδικήματα του προσωπικού αυτού.

15. Οι ειδικότητες και τα προσόντα πρόσληψης του διοικητικού προσωπικού καθορίζονται από τον Κανονισμό Εσωτερικής Λειτουργίας και Διαχείρισης της Ε.Α.Α..

16. Κατά την πρώτη εφαρμογή του νομοσχεδίου, με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, μπορεί να μεταφέρεται και να εντάσσεται κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων, προσωπικό που υπηρετεί σε θέσεις του δημόσιου τομέα και ιδίως στις δημόσιες επιχειρήσεις του τομέα των ασφαλειών, για την κάλυψη οργανικών θέσεων της Γραμματείας της Ε.Α.Α., εφόσον έχει τα τυπικά προσόντα που απαιτούνται για το διορισμό στις θέσεις αυτές.

17. Με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού και για την κάλυψη των αναγκών της Γραμματείας της, μπορεί να αποσπάται σε αυτήν προσωπικό των νομικών προσώπων της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994, με εξαίρεση τις επιχειρήσεις του τομέα των ασφαλειών.

18. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων θεσπίζεται ο Κανονισμός Εσωτερικής Λειτουργίας και Διαχείρισης της Ε.Α.Α., με τον οποίο ρυθμίζονται:

- Η εσωτερική λειτουργία της.
- Ο τρόπος σύστασης της επιτροπής πρόσληψης του εξειδικευμένου επιστημονικού προσωπικού.
- Ο τρόπος διαχείρισης των πόρων της.
- Οι ειδικότητες των θέσεων του προσωπικού της Γραμματείας, η διάρθρωση και οι αρμοδιότητες των υπηρεσιακών μονάδων της και οι όροι εργασίας του προσωπικού της.
- Τα θέματα σύναψης συμβάσεων προμηθειών υλικών και υπηρεσιών και
- Κάθε άλλο θέμα σχετικό με τη λειτουργία της Ε.Α.Α. και της Γραμματείας της.

19. Μέχρι την έκδοση του Κανονισμού Εσωτερικής Λειτουργίας και Διαχείρισης της Ε.Α.Α., ο Πρόεδρος της Αρχής ορίζεται ως διατάκτης και υπόλογος, μπορεί να εκδίδει χρηματικά εντάλματα και τίτλους πληρωμής, να διαχειρίζεται το λογαριασμό της Αρχής, να συνάπτει συμβάσεις και να αποφασίζει για την ανάθεση προμηθειών, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2362/1995 «Περί Δημοσίου Λογιστικού», του ν. 2286/1995 «Προμήθειες

του Δημοσίου Τομέα» και του π.δ/τος 3941/1996 «Κανονισμός Προμηθειών Δημοσίου (Κ.Π.Δ.)», όπως ισχύουν.

Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται τα εξής οικονομικά αποτελέσματα:

Α. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη από την καταβολή εισφορών για την προσμέτρηση πλασματικού χρόνου στις γυναίκες - μητέρες που ανέρχεται στο ποσό των 50.000.000 Ευρώ από το έτος 2017 και εφεξής. (άρθρο 4 παρ. 7)

2. Ετήσια δαπάνη ποσού 203.000 Ευρώ περίπου από τη σύσταση δώδεκα (12) θέσεων στη Γ.Γ.Κ.Α. και τη σύσταση μιας (1) θέσης Παρέδρου. (άρθρα 7 παρ. 7β και 10 παρ. 8)

3. Ετήσια δαπάνη, το ύψος της οποίας αντιστοιχεί στο 1% του Α.Ε.Π. από τη χρηματοδότηση του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. κατά τη χρονική περίοδο από το έτος 2003 μέχρι το έτος 2032 (άρθρο 4 παρ. 1) (υπολογίζεται για το έτος 2003 ότι θα ανέλθει στο ποσό των 1.306.000.000 Ευρώ).

4. Ενδεχόμενη δαπάνη από την επιπλέον χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος, σε περίπτωση δυσμενούς εξέλιξης των προβλέψεων των συνολικών οικονομικών μεγεθών, τα οποία επηρεάζουν το αναλογιστικό έλλειμμα του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ., το ύψος της οποίας δεν μπορεί να προσδιοριστεί. (άρθρο 4 παρ. 4)

5. Ετήσια δαπάνη ακαθόριστη από:

- Τον υπολογισμό της σύνταξης όσων διορίστηκαν από 1.1.1983 μέχρι 31.12.1992 με τριακοστά πέμπτα.

(άρθρο 1 παρ. 2)

- Τον περιορισμό της μείωσης σε 1/267 του ποσού της μειωμένης σύνταξης που καταβάλλεται πριν τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας.

(άρθρο 1 παρ. 6 περ. β' και παρ. 10)

- Τη μείωση του ορίου ηλικίας στο 58ο έτος για τη συνταξιοδότηση των ανδρών υπαλλήλων με τριακονταπενταετή υπηρεσία που διορίστηκαν από 1.1.1983 μέχρι 31.12.1992.

(άρθρο 1 παρ. 6 περ. γ')

- Την καταβολή σύνταξης ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας, με τη συμπλήρωση τριακονταεπταετούς συντάξιμης υπηρεσίας.

(άρθρο 1 παρ. 6 περ. ε' και παρ. 7)

- Τη μείωση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης στο 60ό έτος, προκειμένου για γυναίκες υπαλλήλους με δεκαπενταετή υπηρεσία που διορίστηκαν μέχρι 31.12.1992.

(άρθρο 1 παρ. 11)

- Την αύξηση της σύνταξης όσων ασφαλίστηκαν από 1.1.1993 και μετά.

(άρθρο 1 παρ. 8)

- Τη διεύρυνση της βάσης υπολογισμού της σύνταξης.

(άρθρο 1 παρ. 13)

- Την αύξηση των κατώτατων ορίων σύνταξης για όσους διορίστηκαν από 1.1.1993 και μετά.

(άρθρο 1 παρ. 9)

Β. Επί του προϋπολογισμού του Ι.Κ.Α. (ν.π.δ.δ. επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

1. Ετήσια δαπάνη από τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης για τους ασφαλισμένους μέχρι την 31.12.1992 με 37ετή ασφάλιση ή 11.100 ημέρες εργασίας ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας, η οποία υπολογίζεται ότι θα ανέλθει από το έτος 2003 και εφεξής σε 23.200.000 Ευρώ.

(άρθρο 2 παρ. 2)

2. Ετήσια δαπάνη από το έτος 2003 και εφεξής ποσού 80.000.000 Ευρώ περίπου από το δικαίωμα συνταξιοδότησης των ασφαλισμένων του ανωτέρω Ιδρύματος, οι οποίοι έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας τους και τουλάχιστον 3.500 ημέρες υποχρεωτικής ασφάλισης μέχρι 31.12.2007. (άρθρο 2 παρ. 5)

3. Ετήσια δαπάνη από το έτος 2003 και εφεξής ποσού 40.000 Ευρώ περίπου από την αύξηση των τελευταίων χρόνων (από 10 σε 13), μέσα στα οποία έχουν πραγματοποιηθεί 1.000 τουλάχιστον ημέρες εργασίας σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα. (άρθρο 2 παρ. 6)

4. Ετήσια δαπάνη από τη βελτίωση της βάσης υπολογισμού της σύνταξης (κατά το πρώτο έτος εφαρμογής δηλαδή το 2008 υπολογίζεται σε 8.000.000 Ευρώ και κατά το χρόνο της ολοκλήρωσης σε 136.000.000 Ευρώ). (άρθρο 2 παρ. 9)

5. Ετήσια δαπάνη από την ελάττωση του ποσοστού μείωσης για τις χορηγούμενες συντάξεις (από 1/200 σε 1/267) λόγω γήρατος με μειωμένο όριο ηλικίας (εκτιμάται ότι κατά το πρώτο έτος, δηλαδή το 2003 η δαπάνη θα ανέλθει στο ποσό των 2.900.000 Ευρώ, ενώ για την ολοκλήρωση θα ανέλθει στο ποσό των 9.700.000 Ευρώ). (άρθρο 2 παρ. 11)

6. Ετήσια δαπάνη από τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης για τους ασφαλισμένους μετά την 1.1.1993, με τη συμπλήρωση τριάντα επτά (37) ετών ασφάλισης ή 11.100 ημερών εργασίας, ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας, η οποία κατά το πρώτο πλήρες έτος εφαρμογής θα ανέλθει σε 344.200.000 Ευρώ (η δαπάνη αυτή θα αρχίσει μετά από 32 έτη περίπου). (άρθρο 3 παρ. 1)

7. Ετήσια δαπάνη από την αλλαγή του τρόπου υπολογισμού της σύνταξης για τους μετά την 1.1.1993 ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α. (εκτιμάται ότι κατά το πρώτο έτος εφαρμογής, δηλαδή το 2022, η δαπάνη θα ανέλθει στο ποσό των 57.000.000 Ευρώ, ενώ κατά την ολοκλήρωσή της θα ανέλθει στο ποσό των 1.300.000.000 Ευρώ). (άρθρο 3 παρ. 2α)

8. Ετήσια δαπάνη από την προσαύξηση κατά 3% του ποσοστού υπολογισμού της σύνταξης για πέραν των 35 ετών ασφάλισης και μετά το 65ο έτος της ηλικίας και μέχρι το 67ο, που ανέρχεται στο ποσό των 2.900.000 Ευρώ από το έτος 2022, ενώ κατά την ολοκλήρωσή της θα ανέλθει στο ποσό των 40.000.000 Ευρώ. (άρθρο 3 παρ. 2α εδάφ. β)

9. Ετήσια δαπάνη από την ελάττωση του ποσοστού μείωσης (από 1/200 σε 1/267) σε περίπτωση συνταξιοδότησης λόγω γήρατος με μειωμένο όριο ηλικίας κ.λπ. (εκτιμάται ότι η δαπάνη κατά το πρώτο έτος εφαρμογής, δηλαδή το έτος 2018 θα ανέλθει στο ποσό των 11.500.000 Ευρώ, ενώ κατά την ολοκλήρωσή της θα ανέλθει σε 57.400.000 Ευρώ). (άρθρο 3 παρ. 3α)

10. Ετήσια δαπάνη από τη διαμόρφωση σε 1/267 του ποσοστού μείωσης της σύνταξης των ασφαλισμένων, που έχουν πραγματοποιήσει 35 έτη και έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας τους, η οποία ανέρχεται κατά το πρώτο έτος εφαρμογής, δηλαδή το έτος 2027 περίπου στο ποσό των 162.000 Ευρώ, ενώ κατά την ολοκλήρωσή της θα ανέλθει στο ποσό των 1.272.000 Ευρώ. (άρθρο 3 παρ. 3β)

11. Ετήσια δαπάνη από την αλλαγή τρόπου υπολογισμού του κατώτατου ορίου σύνταξης, η οποία κατά το πρώτο έτος της πλήρους εφαρμογής ανέρχεται σε

51.500.000 Ευρώ, ενώ κατά την ολοκλήρωση σε 950.000.000 Ευρώ. (άρθρο 3 παρ. 4α)

12. Ετήσια δαπάνη από την προσαύξηση κατά 1% για κάθε έτος ασφάλισης επιπλέον των 15 ετών στους ασφαλισμένους, οι οποίοι καθίστανται συνταξιούχοι λόγω γήρατος κ.λπ., η οποία κατά την ολοκλήρωσή της ανέρχεται σε 250.000.000 Ευρώ. (άρθρο 3 παρ. 5)

Γ. Επί των Ειδικών Ταμείων

1. Ετήσια δαπάνη από την κατάργηση του ορίου ηλικίας για τους ασφαλισμένους που συμπληρώνουν τριάντα επτά (37) έτη υποχρεωτική ασφάλιση ή 11.100 ημέρες εργασίας, η οποία κατά το χρόνο ολοκλήρωσης (2020 και εφεξής) θα ανέλθει σε 4.200.000 Ευρώ περίπου. (άρθρο 2 παρ. 2)

2. Ετήσια δαπάνη από τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης των ασφαλισμένων που υπήχθησαν στην ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης μέχρι 31.12.1982 και έχουν συμπληρώσει τριάντα πέντε (35) έτη ασφάλισης ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας, η οποία εκτιμάται ότι θα ανέλθει από το έτος 2018 και εφεξής στο ποσό των 205.000.000 Ευρώ. (άρθρο 2 παρ. 3)

3. Ετήσια δαπάνη από τη συνταξιοδότηση των γυναικών στο 60ο έτος της ηλικίας τους (αντί του 65ου), η οποία από το έτος 2003 και εφεξής θα ανέλθει σε 80.000.000 Ευρώ. (άρθρο 2 παρ. 4)

4. Ετήσια δαπάνη από την αλλαγή του τρόπου υπολογισμού της σύνταξης, η οποία κατά την ολοκλήρωση (έτος 2015 και εφεξής) εκτιμάται ότι θα ανέλθει στο ποσό των 100.000.000 Ευρώ. (άρθρο 2 παρ. 10)

5. Ετήσια δαπάνη από τη διαμόρφωση σε 1/267 του ποσοστού μείωσης για τις χορηγούμενες από 1.1.2003 και εφεξής συντάξεις κ.λπ., η οποία εκτιμάται ότι κατά το πρώτο έτος εφαρμογής, δηλαδή το 2003, θα ανέλθει σε 980.000 Ευρώ, ενώ κατά την ολοκλήρωσή της σε 4.900.000 Ευρώ. (άρθρο 2 παρ. 11)

Δ. Επί του προϋπολογισμού της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής (Ε.Α.Α.)

1. Ετήσια δαπάνη ποσού 1.200.000 Ευρώ περίπου από τη σύσταση πενήντα (50) θέσεων στη Γραμματεία της Ε.Α.Α.. (άρθρο 10)

2. Ετήσια δαπάνη από την καταβολή αποδοχών στον Πρόεδρο, τον Αντιπρόεδρο και στα μέλη της, η οποία θα προσδιοριστεί κατά την έκδοση της σχετικής κ.υ.α.. (άρθρο 9 παρ. 11)

Αθήνα, 4 Ιουνίου 2002

Ο Γενικός Διευθυντής

Δημήτριος Σκούφης